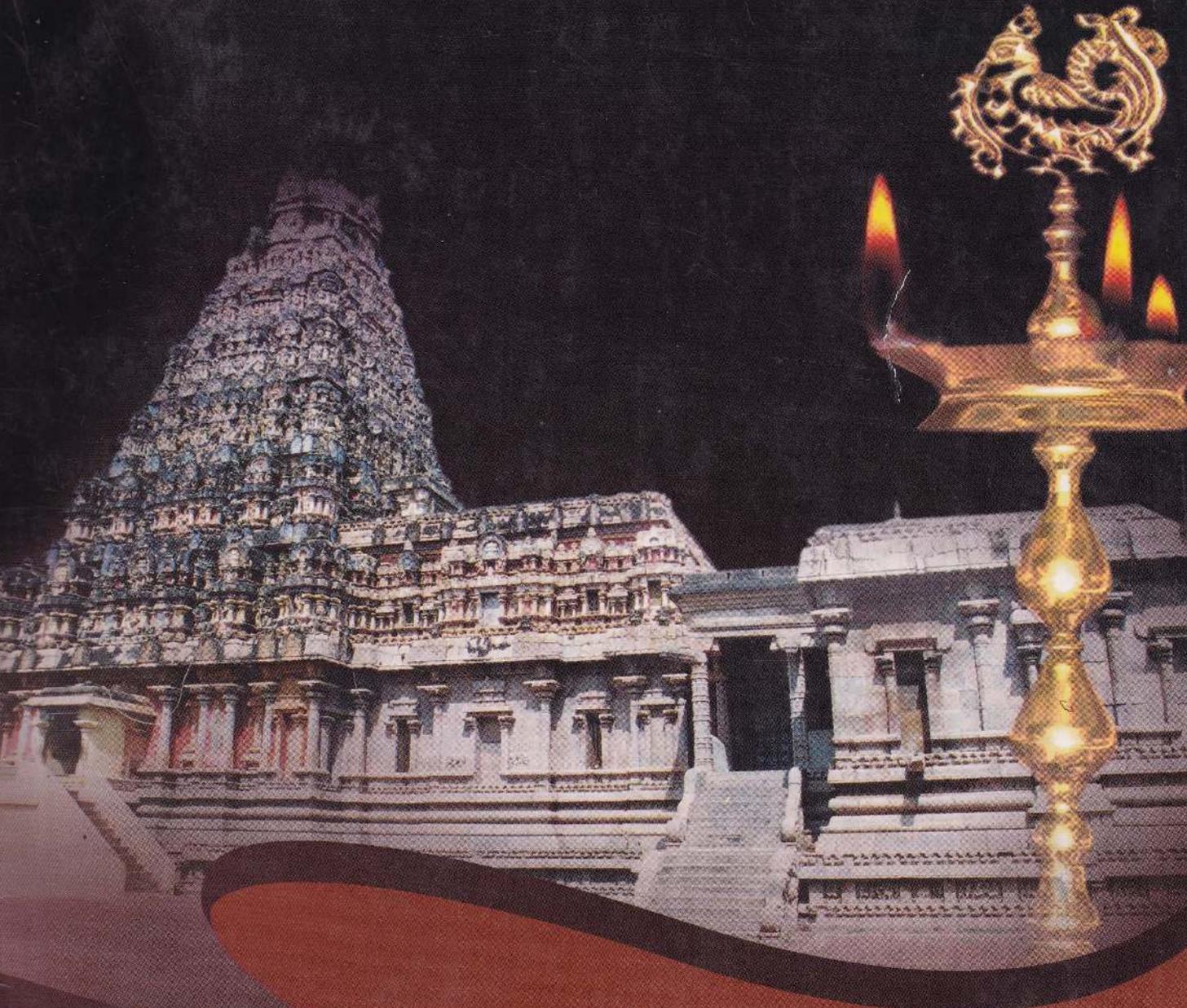

சைவ விளக்கு

2007

மணி விழா சிறப்பு மலர்

சைவ விளக்கு

மணிவிழாச் சிறப்பு மலர்

2007

சைவ மாணவர் மன்றம்
பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

சென்னை மாநகராட்சி

சென்னை மாநகராட்சி

சென்னை

எம் அன்னைக்கு ஆராதனை...

ராகம் : பிலஹரி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

ஞானமிளிர் சாலை..... நலம் பெறவே

தானருளும் வேளை..... தலைமைதர....

(ஞான)

அனுபல்லவி

தாலத்திலே கல்விதலைமையிலே நிகர்

நீலக் கடலுலகில் நாடக் கிடைத்திருமோ...

(ஞான)

சரணம்

அறிவியற் கலையொடு அழகியற் கலைகளும்

நெறிதரு நிலைகளும் நிலவிடச் செய்திரும்

பேராசிரியரும் பெருமை சேரதிபரும்

ஆராதனை செய அணைத்திரு மன்னையே...

(ஞான)

சமர்ப்பணம்

மணிவிழாக் காணும் பலாலி ஆசிரிய
கலாசாலை அன்னைக்கு இந்நூல்
சமர்ப்பணம்

சைவ மாணவர் மன்றம்

வினாக்கள் சுடர்காசுகள்

* ஒளிவளர் விளக்கே	1
* குத்துவிளக்கு காட்டும் குடும்ப சூத்திரம்	5
* காயத்திரி மந்திரத்தின் மகிமை	6
* நித்திய நைமித்திய கிரியைகள்	7
* 2007ஆம் ஆண்டு புதிய கல்வி சீர்திருத்தம்	9
* இலங்கையில் புராதன இந்துக் கல்வி	11
* முருகனுக்கு சொன்ன பெருமை	13
* கிரியைகளின் பங்கு திருமணம்	16
* கற்றாணை யான் வேண்டேன்	22
* அரித்தமுள்ள இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது	26
* சகுணங்கள்	28
* ஆகமமும் அதன் முக்கியத்துவமும்	29
* திருமந்திரம் காட்டும் மனித நேயச்சிந்தனை	32
* சேவையின் மகத்துவம்	39
* அவதார புருஷர் - பகவான் ஸ்ரீ சக்திய சாயி பாபா	41
* சும்மா இருந்தால் சுகம் பெறலாம்	45
* சமயம் ஊறும் அன்புதான் இன்ப ஊற்று	47
* அன்பின் வழியது உயர்வு	48
* ஈழத் தமிழர் கலைகளில் ஒன்றான நாட்டுக்கூத்து	51
* சைவத்திருமுறைகள் ஓர் தொகுப்பு	55
* இறைஜோதிடம்	57
* ஆசாரக் கோவையில் இருந்து பெறப்பட்டவை	59
* நவக்கிரகங்களுக்குரிய நிவேதனங்கள்	60
* வேதாந்த தெளிவு	61
* ஸ்ரீஸுக்ரீ ஆறுமுகநாவலர்	64
* எது திருப்தி ?	65
* இந்துக் கலைக் கோட்பாட்டுச் சிறப்பியல்புகள்	67 - 69

அதியாரின் ஆசிச் செய்தி

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
நெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்கிறது உலகப் பொது மறையாகிய திருக்குறள். மனிதனை இவ்வலகில் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழி காட்டும் சாதனங்களுள் முதன்மையானது சமயம். நாம் வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கும், சவால்களுக்கும் முகங்கொடுத்து முன்னேற்றகரமாகச் செயற்பட்டு வெற்றி பெறுவதற்கு தன்னம்பிக்கையும், செயற்றிறனும் அவசியம். இவை இறை நம்பிக்கையாலும், தெய்வ பக்தியாலும் எமக்குக் கிடைக்கின்றது.

அகில இலங்கையில் 3ஆம் நிலைக்கல்வி வழங்கும் ஆசிரிய கலாசாலைகளில் முதன்மை வாய்ந்த நிறுவனமாகத் திகழ்ந்த எமது கலாசாலை சொந்த மண்ணை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து இரு தசாப்தங்கள் தாண்டி விட்டன. இருப்பதற்கு நிரந்தர இடம் இல்லை. போதிய கற்றல் கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்களில்லை. விளையாட்டுத் திடல் இல்லை. பொழுது போக்குச் சாதனங்கள் இல்லை. இத்தகைய அடிப்படை வசதிகள் எவையுமற்ற இடர் சூழ்ந்த சூழ் நிலையிலும் எமது கலாசாலை சிறப்புடன் செயற்படுவதற்கு இறையருள் தான் காரணம் எனலாம்.

அடுத்த சந்ததியினர்க்கு வழிகாட்டிகளாக, முன்மாதிரியாக, ஒளி விளக்குகளாகத் திகழ வேண்டிய ஆசிரியர்கள் தெளிவான ஞானம் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெறுமனே சமயபாடப் போதனையுடன் நின்று விடாமல் சமய விழாக்கள், நற்சிந்தனைகள் ஒழுங்கு செய்தல், சமயம் சார் களச் சுற்றுலாக்கள் சமய சஞ்சிகை வெளியிடல் போன்ற இணைப்பாவிதானச் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபடல் அவசியம்.

இதனைக் கருத்திற் கொண்டு சைவ மன்றத்தினர் வெளியிடும் “சைவ விளக்கு” என்ற இச் சஞ்சிகை இம்முறை மணிவிழா சிறப்பமலராக ஒளி வீசுவதையிட்டு மனமகிழ்வு கொள்கிறேன்.

எமது கலாசாலையில் அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாத இந்நிலையிலும் மன்ற உபகாப்பாளர் திரு. க. தர்மராசா சைவசமயப் பாட விரிவுரையாளர் திருமதி ச. நஞ்சித் ஆகியோரின் நெறிப்படுத்தல்களிலும் சைவமன்ற நிர்வாகிகளின் விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பினாலும் இவற்றுக்கு மேலாக வித்தைக்கு அதிபதியான அன்னை கலைவாணியின் அருளினாலும் சைவ விளக்கு வெளிவருவதையிட்டு அக மகிழ்வதோடு இச்சஞ்சிகை ஆண்டுதோறும் பிரகாசிக்க என் ஆசிகளும், இறையருளும் என்றென்றும்

த. காங்கேசரின்னை

அதிர்.

பலாவி ஆசிரியர் கலாசாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீ நகுலாம்பிக சமேத ஸ்ரீ நகுலேஸ்வர

தேவஸ்தான இராஜஇராஜ குருக்கள்

வழங்கிய ஆசியுரை

**“வக்கிர துண்ட மகாகாய சூரியகோடி சமர்பிரப
நிருவிக்கினம் குருவேதேவ சர்வகாசியேது சர்வதா”**

பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையின் சைவ மாணவர் மன்றம் “சைவ விளக்கு”
என்னும் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இவ்வாசிரிய கலாசாலை பலாலியில் 1947 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அன்று அதிபராக
பொறுப்பேற்ற கலாசாலை முதல்வர் அமரர் ஆர்.ச. சண்முகரத்தினம் அவர்களால் இவ்வாசிரிய கலாசாலை
சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்று வேண்டி ஆரம்பதினமான ஆனி உத்தரத்தினத்தன்று நகுலேஸ்வர
பெருமானுக்கு 1008 சங்காபிசேகமும் மகேஸ்வர பூசையும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அன்று தொடக்கம்
இன்று வரை பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை சைவமாணவ மன்றத்தால் ஆனி உத்தரவழிபாடுகள் சிறப்பாக
நடத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் 60ஆம் ஆண்டைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி மணிவிழாக்காணும் ஆசிரிய
கலாசாலையையும் இத்தினத்திலே சைவ மாணவ மன்றத்தால் வெளியிடப்படும் “சைவ விளக்கு”
சஞ்சிகையையும் ஆசீர்வதிப்பதோடு சைவ மாணவ மன்றம் மேன்மேலும் வளர நகுலாம்பிகாதேவி சமேத
நகுலேஸ்வரப் பெருமானின் ஆசிகள் சிடைக்க பிரார்த்திக்கிறேன்.

சுபம்.

**இராஜ இராஜ ஸ்ரீ கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்,
கீரிமலை.**

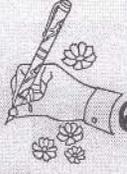
சிவத்தமிழ் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் வழங்கிய ஆசியுரை

“சைவ விளக்கு” வெளியீடு

சமீப காலமாக திருநெல்வேலி ஆடியபாதம் வீதியில் இயங்கிவரும் பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இடம்பெயர்ந்த நிலையிலும் தமது கடமைகளை செம்மையாக நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் இக் கல்லூரியினர். சிறப்பாக சைவ மாணவர் மன்றம் ஆற்றிவரும் சேவையை மறக்க முடியாது. சமய மன்றங்களினால் கலாசாலை மாணவர்களின் ஆத்மீக ஒளி வளர்ந்து வருகிறது என்றால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை. குறிப்பிடத்தக்க வகையில் 'சைவ விளக்கு' என்ற நாமத்தைக் கொண்ட சஞ்சிகையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆசிரிய மாணவர்கள் மத்தியிலேயே சமயக் கருத்துக்கள் சமய உண்மைகள் ஆழமாகப் பதிய வேண்டும். இதனாலேயே இவர்களிடம் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் உண்மையையும் நேர்மையையும் தாமத்தையும் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கும். ஆகவே வெளிவரும் சைவ விளக்கு சஞ்சிகையை மனமாரப் போற்றி ஆசிகூறி அமைகின்றேன்.

தூர்க்காதுரந்தரி சிவத்தமிழ் செல்வி
கவாரிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி,
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெவ்விப்பழை.

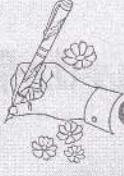

செஞ்சொற் செல்வரின் ஆசிச்செய்தி

உலகில் தோன்றிய சமயங்களில் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத சமயம் சைவம். சைவசமயம் உலகுக்குப் போதிப்பது அன்பினை. அன்பு நிறைந்த உலகம் அழிவில்லாதது. அன்பும், பண்பும் வற்றுக்கிறபோதே அபாயவாழ்வு கழுகிறது. இவ்வகையில் அன்பும், பண்பும் நிறைந்த சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டியது மனிதப்பண்பாகும். மனிதனை மாசற்ற வாழ்வுக்கு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய கடமை கல்விசார் சமூகத்தின் கட்டாய கடனாகும். அவ்வகையில் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை இந்து மன்றம் ஆண்டுதோறும் ஆன்மீக விழாக்களையும், அறிவுசார் சைவ விளக்கு என்ற மலரினையும் வெளியிடுவது போற்றுதலுக்குரியது. கல்விப்பயிரை வளர்க்கும் ஆசிரியர் சமூகம் கருணைமிக்க கைங்கரியங்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கு ஆன்மீகத்துடன் கூடிய கல்வியை எமது சந்ததிக்கு வழங்குவது அவசியமாகும். இப்பணியை உஊக்குவிக்கும் கலாசாலை அதிபர், மன்றப்புரவலர்கள், சைவமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்பும் நல்லாசியும் உரித்தாகட்டும். சைவ விளக்கு பிரகாசமாக ஒளிதந்து சர்வஉலகம் சஞ்சலமின்றி மிளிர் இறைஞ்சி அமைகிறேன்.

செஞ்சொற் செல்வர்,
ஆறு.தீருமுருகன்.

சைவமன்ற உபகாப்பாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

“கற்றதனா லாய பயனென் கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்”

என்கிறது வள்ளுவம். இது கற்றலின் பயன் கடவுளைத் தொழுதல் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதோடு மனித வாழ்வின் இறுதியான குறிக்கோள் ஆன்ம ஈடேற்றம் என்பதையும் தெரிவித்து நிற்பதைக் காணலாம். மூன்றாம் நிலையில் கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களுள் ஆசிரிய கலாசாலைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சி பெற வாய்ப்பளிக்கும் இடமாக மிளர்கின்றன. கலாசாலைகளில் நெறிசார் கல்விப் போதனைகளுடன் ஆளுமை வளர்ச்சி, தலைமைத்துவப் பண்பு, சமூக, கலாசார இயைபு போன்ற கூறுகளையும் வளர்க்கிறது. இவை சமூகச் சவால்களுக்கும் போட்டிகளுக்கும் முகங்கொடுக்க அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கிறது.

ஆசிரியர்கள் இப் பண்புகளைத் தாம் அமைத்து நடத்தும் கலாசாலையின் மன்றங்கள் உடாகப் பெறுகின்றனர். இவ்வகையில் எமது சைவ மன்றம் மிகச் சிறப்பாகச் செயற்படுவதனையிட்டு பெருமகிழ்வு கொள்கிறேன். பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர்கள் தமக்கு நிரந்தர இருப்பிட வசதி, கற்றல் கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்கள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் எவையுமற்ற அசாதாரண சூழலில் பல்வேறு கஸ்டங்கள், உடல், உள நெருக்கீடுகளுக்கு மத்தியிலும் “சைவ விளக்கு” என்னும் சுஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருகின்றனர். வருடா வருடம் வெளியிட வேண்டிய சைவ விளக்கு (3) மூன்று வருட இடைவெளியின் பின் 2003 ஆம் ஆண்டிலும் அதன் பின் நான்கு வருட இடைவெளியின் பின் இவ்வாண்டு சுடர் விடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

இச் சைவ விளக்கும், மன்றமும் தொடர்ந்து வரும் காலங்களில் ஆண்டு தோறும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்க எல்லாம் வல்ல இறையருள் இறைஞ்சி மனமுவந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

க. தர்மராஜா,

உபகாப்பாளர்,

சைவ மாணவர் மன்றம்,

பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை,

திருநெல்வேலி.

இதழாசிரியரின் இதயத்திலிருந்து...

“சைவ விளக்கு” இன்று தனது நான்காவது சுடரை ஏற்றுகின்றது. எல்லா இடமும் ஒளி பரப்புகின்றது.

நூலொன்றின் வரவு ஒரு பிரசவம். அதன் இறுதி நேரக் கஸ்டங்களை நானும் அனுபவிக்கின்றேன். சுகப் பிரசவம் ஆக வேண்டுமென்ற கவலை என்னிடம்!

என்னோடு ஒத்தவர்களின் அயரா உழைப்பும் சேர்ந்திருக்க நிஜமாகி உங்கள் கைகளில் தவழ்ந்திடும் சைவ விளக்கு!

எமது கலாசாலை மாணவர்களினதும், பேராசிரியர்களினதும் ஆக்கங்கள் “சைவ விளக்குக்கு” ஒளியேற்றும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

இனிவரும் காலங்களிலும் “சைவ விளக்கு” தனது ஒளியைப் பரப்படும்.

“எண்ணித் துணிவது கருமம் துணிந்த பின்
எண்ணுவது இழுக்கு”

சு. இளங்கோவன்,

இதழாசிரியர்,

பலாசி ஆசிரியர் கலாசாலை,

திருநெல்வேலி.

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து

கலாசாலை அன்னை ஈன்றெடுத்த இனிய மழலைச் செல்வமாம் இச் “சைவ விளக்கு” இதழிலே மன்றத் தலைவர் என்னும் பாங்கில் உங்களைச் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இக்கலாசாலைக்கு ஆசிரிய மாணவராய் வந்த எம்மை நல்லதோர் ஆளுமையை வளர்த்து நல்லாசிரியராக சமூகத்தில் மிளிர் வைத்த பெருமையை தேடித் தந்த கலாசாலைத் தாய்க்கு நாம் செய்யும் அன்புப் பரிசு இச் சஞ்சிகையாகும்.

காலங்கள் மாறினாலும் காட்சிகள் மாறினாலும் எம் கலாசாலைத் தாயின் மங்காப் புகழை என்றென்றும் இச் “சைவ விளக்கு” பறைசாற்றி நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எமது கலாசாலையானது பல நெருக்கடிகளின் மத்தியில் பயணித்துக் கொண்டிருப்பதென்பது யாபேரும் அறிவர். இச்சவால்களை எதிர்கொண்டு தனது பல புதிய அனுபவங்களை ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு மீட்டித்தந்த பெருமை எம் கலாசாலையையே சாரும். அந்த வகையில் சைவ மாணவர் மன்றச் செயற்பாடுகளாக வாரந்தோறும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நற்சிந்தனை வழங்குதல், பங்குனி உத்தர நாளில் சந்நிதி ஆலயம் செல்லுதல், ஆனி உத்தர நன்நாளில் கீரிமலை நகுலேச்சர ஆலயத்திற்கு செல்லுதல், ஆடிப் பூரத்தினத்தில் நையினை நாகபூசணி அம்பாள் ஆலயத்திற்கு செல்லுதல், திருக்கேதீச்சர ஆலய சிவராத்திரி தினத்திலே எமது கலாசாலை சார்பாக காணிக்கை வழங்குதல் மற்றும் சரஸ்வதி பூசை விழாவை வெகு சிறப்பாக கொண்டாடுதல், நாயன்மார் குருபூசை தினங்களைக் கொண்டாடுதல் போன்ற சமய நிகழ்வுகளை எமது மன்றமானது வெகுசிறப்பாக நடாத்தி வருவதை யாபேரும் அறிவர்.

இவ்வாண்டு “சைவ விளக்கு” மணிவிழா மலராக சுடர்விட்டு வெகு சிறப்பாக பிரகாசிக்கப் பூரண ஒத்துழைப்புக்களை நல்கிய அதிபர், விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய மாணவர்கள், சக நண்பர்கள் எமக்கு வழங்கிய உதவிகள் மறத்தற்பாலதன்று.

அவ்வாறே இந்நூல் உதிப்பதற்கு அவர்களின் கடும்முயற்சி பின்புலமாக நிற்கிறது. காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப தகுதி, தரம் வாய்ந்த ஆக்கங்களைத் தாங்கி “சைவ விளக்கு” சஞ்சிகை இன்று சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது. இதனை நீங்கள் இதய சுத்தியுடன் ஏற்பீர்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன். இம்மலருக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்து அருமையாக உங்கள் கரங்களிலே தவழச் செய்த அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும் எனது அன்பு கலந்த நன்றியும், வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகட்டும்.

“மென்மை கொள் சைவநீர்
விளங்குக உலகமெல்லாம்”

த. ராதாகிருஷ்ணன்
தலைவர்,
சைவ மாணவர் மன்றம்,
பலாவி ஆசிரிய கலாசாலை.

சைவ மாணவ மன்றச் செயலாளரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

“சைவ விளக்கு” என்னும் சஞ்சிகை இவ்வருடமும் வெளிவருவதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இச் சஞ்சிகையானது கலாசாலையை விட்டு வெளியேறும் ஒவ்வொரு அணியினராலும் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படுவது வழமை. அவ் வழமைக்கு ஏற்ப இந்நூல் இன்று உங்கள் கைகளில் தவழ்கின்றது.

இந் நூலினை வெளியிடுவதற்கு பெரும் உறுதுணையாக இருந்த கலாசாலை முதல்வர், காப்பாளர், உபகாப்பாளர், மன்றக் குழுவினர் மற்றும் மன்றத் தலைவர், சக மாணவர்கள் நூலுக்கு ஆசிச் செய்திகள் வழங்கிய பெரியார்கள், கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய பேராசிரியர்கள், ஆசிரிய மணிகள் அனைவரையும் மனதாரப் பாராட்டுவதுடன், சஞ்சிகைக்குரிய விளம்பரங்களைத் தந்துதவிய உயர்ந்த உள்ளங்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந் நூலினை சிறந்த முறையில் அழகுற மிக குறுகிய காலத்தில் வடிவமைத்து அச்சிட்டு உதவிய “ANDRA” நிறுவனத்தினருக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று “சைவ விளக்கு” வெளிவருவது சைவ மாணவ மன்றத்தினரதும், ஏனை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெரியார்கள் உள்ளத்திலும் ஒளி வீசி மகிழ்வுட்டும் என்பது எனது எண்ணம். ‘சைவ விளக்கு’ பிரகாசமாக ஒளி வீசி சர்வ உலகமும் ஒளி பெற வேண்டும் என்று மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

நன்றி

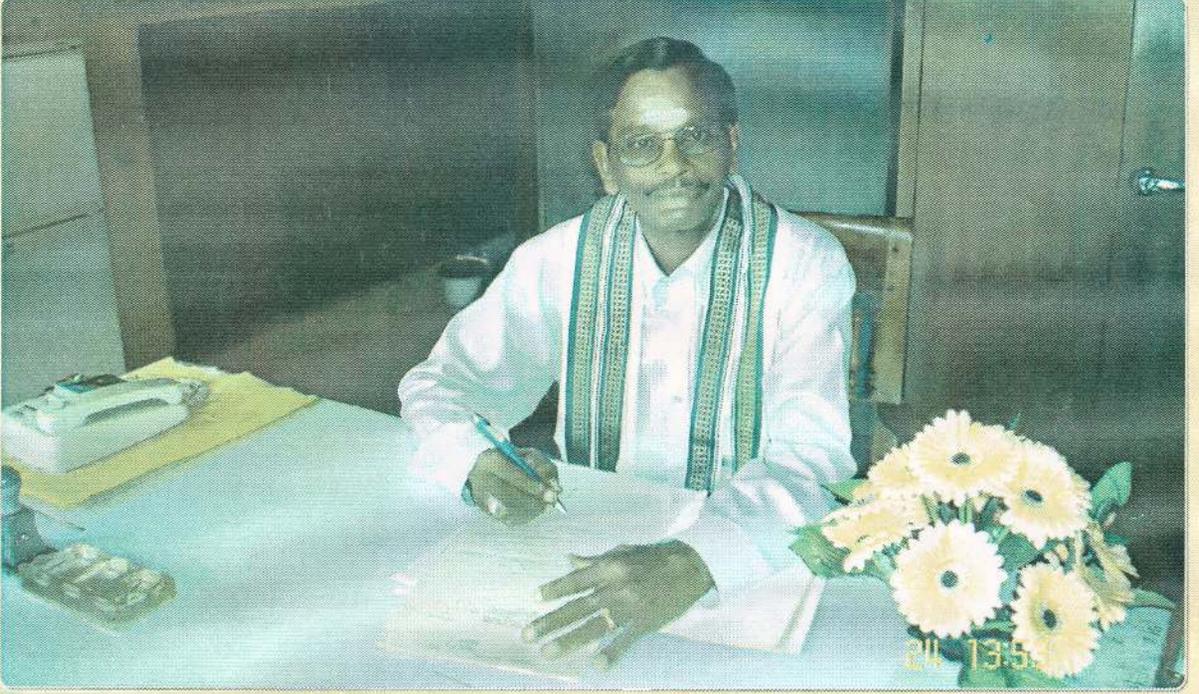
சு. இளங்கோவன்,
சைவ மாணவர் மன்றம்,
பலாவி ஆசிரியர் கலாசாலை.

வெண்குழு

- காப்பாளர்** :- திரு.த.காங்கேசபிள்ளை (அதிபர்)
- உபகாப்பாளர்** :- திரு.க.தர்மராஜா (விரிவுரையாளர்)
- ஆலோசகர்** :- திருமதி.ர.சத்தியா (விரிவுரையாளர்)
- இதழாசிரியர்** :- திரு.சு.இளங்கோவன் (விடுகை ஆண்டு 2007)
- துணையாசிரியர்** :- திரு.த.ராதாகிருஷ்ணன் (விடுகை ஆண்டு 2007)
- உறுப்பினர்கள்** :- திரு.கி.சிவகுமார்
திரு.ஆ.குகனேசன்
செல்வி.கி.பிரபாநந்தினி
திரு.இ.முகுந்தன்
செல்வி.ந.ரோஜினி
திருமதி. ம.தனுசியா
திரு.ந.மதியழகன்
செல்வி.ப.சிவாஜினி
திரு.கோ.கோபிக்கிருஸ்ணா.

எங்கள் முதல்வர்

திரு.த.காங்கேசபிள்ளை

M.Phil(Edu); PGDE;SLEAS

சீ. ச. சாமிநாதன்
M. S. SAMINATHAN

ஒளிவளர் விளக்கே!

கலாநீதி, மனோன்மணி சண்முகதாஸ்.

ஒன்று நாம் வாழும் காலம் விஞ்ஞானத்தின் செயற்பாடுகளால் எதையும் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நிற்கும் காலம். தகவல் தொழில்நுட்பமும் பொறிமுறைக் கருவிக் கையாட்சியும் மலிந்த காலம். மனித வாழ்வியலில் வழிபாடு என்னும் பற்றுக்கோடு முறிந்து, விஞ்ஞானத்தையே நம்பி வாழும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இந்நிலையில் எமது முன்னோர் கற்பித்த வழிபாட்டு மரபுகள் தளைகளாக சமைகளாக மனிதரால் வெறுக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இயற்கையோடு ஒன்றி வாழும் வாழ்க்கையே இயல்பானது. அதனை எமது முன்னோர் நன்குணர்ந்திருந்தனர். மனிதன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள இயற்கையை என்றும் மறந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகச் சில வழிபாட்டு நடைமுறைகளை வரையறை செய்திருந்தனர்.

இயற்கைத் தோற்றங்களை நன்கு கவனித்து அவற்றின் மாற்றங்களை இயைபுபடுத்தி வாழும் முறைமை, நம் முன்னோர்களிடையே நிலைத்திருந்தது. நிலம், நீர், காற்று, தீ, விண் என்ற ஐந்து இயற்கைத் தோற்றங்களையும் பணிந்து வாழ்ந்தனர். மனிதனுடைய ஆற்றலை விட இவற்றின் ஆற்றல் பெரிதாயிருந்தமையை உணர்ந்து கொண்டபோது 'ஐம்பூதங்கள்' என அவற்றிற்குப் பெயரிட்டு வழிபட்டு வந்தனர். மனிதன் காட்டு வாழ்விலிருந்து வளர்ச்சி பெற்று நிலையாக ஓரிடத்தில் வாழும் நிலை ஏற்பட்டபோது ஐம்பூதங்களை வழிபடும் மரபு பெரிதும் பேணப்பட்டது.

இயற்கையை இறைவனாக எண்ணி வழிபட்டபோது இயற்கைச் சக்திகளையே அவனுடைய உருவாக எண்ணி வழிபாடு செய்தனர். அவ்வாறு வழிபாடு செய்தவர்கள் தமது வாழ்வியல் அனுபவங்களையும் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் பாடல்களாகப் பாடி வைத்தனர். அவை பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுக்கப் பெற்று இன்று எமக்கு நூல்வடிவிலே கிடைத்துள்ளன. அவற்றைப் படிக்கும்போது அவர்களது உள்ளத்திலே இருந்த 'பக்தி நெறியை' நன்கு உணர முடிகின்றது. இன்று அவற்றை எடுத்துப் படிப்போர் தொகை அருகிவிட்டது. அதனால் இன்றைய இளம் தலைமுறை அப்பக்திநெறியை உணரமுடியாமல் முரண்பட்டு நிற்கிறது. இத்தகைய வாழ்வியல் மனிதனின் மனநலத்தையும் உடல்நலத்தையும் கெடுத்துவிடும். எனவே அவை பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றமும் செயற்பாடும் இன்றியமையாதன. அவற்றை இளம் தலைமுறையிடம் பகிர்ந்து கொள்ள ஒரு எழுச்சி தேவை. இருண்டு கிடக்கும் மனித உள்ளங்களின் போக்கை மாற்றியமைப்பதற்கும் ஓர் ஆற்றுப்புடுத்தல் தேவை. அதனை முன்னோரது அனுபவநிலை மூலமே எடுத்து உரைப்பின் இளந்தலைமுறை மனங்கொள்ளும். பல்லாயிரக் கணக்கான பாடல்களிலே இழையோடும் பக்திநெறியை இளந்தலைமுறை இனங்காணும் வகையில் ஒரு கருத்துப் பரிமாற்றம் தேவைப்படுகிறது. இதனை நிறைவேற்றும் பணியில் ஒரு சிறிய முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சைவ அடியார்கள் வரிசையிலே திருமாளிகைத் தேவரும் ஒருவர். இவரது பாடல்கள் திருவிசைப்பா என அழைக்கப்பட்டன. 'திரு இசைப்பா' என்பது கடவுட்டன்மை பொருந்திய இசைப்பாடல்கள் எனப் பொருள் தரும். தேவாரம் தாளத்தோடு பெரிதும் பொருந்தியிருந்தது. ஆனால் திருவிசைப்பாக்களில் பண் மட்டும் அமைந்திருந்தனவென்பர். திருமாளிகைத் தேவரின் பாடல்கள் திருவிசைப்பாக்களுள் முதலாவது தொகுப்பாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தொகுப்புகள் நான்கும் 'கோயில்' பொருளாகப் பட்டவையாகும்.

இவர் பாடிய முதலாவது பதிகம் இறைவனை வழிபடும் வகைகளை விளக்கிக் கூறுகிறது. இறைவனைத் தான் உணர்ந்தவாற்றைப் பாடியுள்ளார். நாம் வழிபடும் இறைவனை எப்படி அறிவது என்ற கேள்வி பலரிடையே நிலவுகிறது. அதற்கு விடையாக திருமாளிகைத் தேவரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தனக்கு முன்னே வாழ்ந்த நாயன்மாரின் பக்தியனுபவத்தால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தானாக அந்த அநுபவத்தைப் பெற்றதை அவர்

நன்குணர்த்தியுள்ளார். காரைக்காலம்மையாரைப் போல இயற்கையில் இறைவனின் தோற்றத்தைக் காண்கிறார்.

நெய், திளி, அகல் என்பவற்றைக் கொண்டு ஏற்றப்பட்ட செயற்கை விளக்கைப் போலல்லாது இயற்கையான சூரிய சந்திரர் போன்ற விளக்காக இறைவனைக் காண்கிறார். இறைவனை ஒளி வளர் விளக்காகக் காணும்போது எங்கும் நிறைந்த இருளைப் போக்கும் அற்புதமான ஆற்றலாகக் காண்கிறார். தன் உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு அற்புத உணர்வாக இறைவனை உணர்கிறார். இறைவனுடைய தோற்றம் “தெளிவளர் பளிங்கின் தீரள் மணிக்கன்று” போலத் தோற்றுக்கின்றது. பொன்னம்பலத்திலே இறைவன் ஆடுகின்ற கூத்தைப் பற்றிப் பிறரிடம் எப்படி விளக்கிக் கூறுவது? தொண்டனாகிய தன்னால் அது முடியாத காரியம் என்கிறார். தில்லையிலே இறைவன் ஆடும் திருக்கூத்தை இருவகையாகக் குறிப்பிடுவர். அதனை,

“நொற்றம் துடியநனில் நொயும் தீதி அமைப்பில்
சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - உஜ்றமா
உஊன்று மரைப்பநந்தீந உற்ற தீரோ நம் முந்தீ
நான்ற மரைப்பநந்தீந நாடு.” (உண்மை விளக்கம்: 36) எனவும்

மாயை நனை உறழி வல்லிகளையெச் கூட்டு மலம்
சாய அழக்கி அருள் நானெடுத்து - நெயந்தால்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத் தான் அழுந்தல்
நான் எந்தை யார் பறந்தான். (உண்மை விளக்கம்: 37)

இத்தகைய கூத்தினை ஆடும் தோற்றத்தை அனுபவித்தவர் அதனைச் செந்தமிழால் உரைக்கும்போது “சுடர்மணி விளக்கினுள் ஒளி விளங்குந் தூய நற்சோதியுட் சோதியே” இறையரு என்கிறார். அவருடைய தோற்றம் சோதியாகி நின்றதை எடுத்துக் கூறிப் படரொளி பரப்பிப் பரந்து நிற்பவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தன்னுடைய இடர்களைக் கெடுக்கும் தூய்மையான அழகிய விளக்கே இறைவன் என்கிறார். தான் ஒரு அடியவன் என்ற நிலையில் தன்னில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை அடுத்த பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். “சொற்களால் உன்னைப் பற்றி நவிலுந்தீரன் எனக்கு இல்லை. அடியவனான என் தொண்டைப் பற்ற நீகருவது என்ன?” என்று கேட்கிறார். “நான் உன்புகழை உரைப்பதற்கு நீயே உதவ வேண்டும்.” “தொண்டனாகிய நான் உன்னை அணுகிச் செயற்படுவதற்கும் நீதான் அருள வேண்டும்” என விநயமாக வேண்டுகிறார்.

இறைவனுடைய தோற்றம் நீறணிந்த பவளக் குன்று போலவும் நெருப்புப் போலவும் இருக்கின்றது. அதனால் உன்னோடு இசைவுபடும் வழியறியாது திகைத்து நிற்கிறேன். பொன்மயமான தூண் போலவும் புலித்தோலாடை அசையவும் தேவர் குழாம் மயங்கவும் இறைவன் ஆடுகின்ற ஆடல் கண்டு நான் உன்னைத் தொடர்ந்து வரவேண்டும். உன்னை விருப்பத்தோடு நினைக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுப் பதிகத்தை முடிக்கிறார்.

பதினொரு பாடல்கள் கொண்ட இப்பதிகம் அவருடைய தெய்வீக அநுபவத்தை மட்டுமன்றி அவரைப்போல இறைவனைப்பற்றி அறிய விரும்பும் அனைவருக்கும் வழிகாட்டுகின்றது. இறைவனின் கோல அழகொன்றைப் பாடலில் வரைந்து காட்டும் பக்தியனுபவம் உள்ளத் தூய்மையுடையோர்க்கே கைகூடும். முன்னோரது பக்தியனுபவம் தன்னிடமும் வரவேண்டும் என விரும்புமவர் அதனை இறைவனே தரவேண்டும் என எண்ணுகிறார். ‘அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி’ என மணிவாசகர் குறிப்பிட்ட பக்தி நிலையும் இதுவே.

திருமாளிகைத் தேவர் இறைவன் மீது நாம் செலுத்தும் பக்தியைப் படிமுறை வளர்ச்சி நிலைகளாக்கிக் காட்டுகிறார். பாடல்களிலே பயன்படுத்திய சொற்கள் இதனை நன்குணர்த்துகின்றன. அதனைப் பாடலின் இறுதித் தொடரில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“நொண்டனை விளம்புமா விளம்பீ”

“நொண்டனை பணியுமா பணியீ”

“நொண்டினன் கருநுமா கருநீ”

“நொண்டினன் உரைக்குமா றுரைபீ”

“நொண்டினன் நணுருமா நணுநீ”

“நொண்டினன் இசையுமாறிகைபீ”

“நொண்டினன் நுகருமா நுகரீ”

“நொண்டினன் புணருமா புணரீ”

“நொண்டினன் நொடருமா நொடரீ”

“நொண்டினன் விரும்புமா விரும்பீ”

“நொண்டினன் தீகையுமா தீகைபீ”

வழிபாடு பற்றிய எண்ணம் எமக்கு ஏற்படுவதற்கு முதலில் அதைப்பற்றி யாராவது ஐயம் தீர்ப்பின்றி விளக்கமாகக் கூறவேண்டும். கேட்டவர் மனத்திலே ஒரு பணிவுநிலை ஏற்பட வேண்டும். என் ஆற்றல்களுக்கும் மேம்பட்ட பேராற்றல் ஒன்று இருக்கிறது என அறியும்போது உள்ளத்திலே பணிவு தோன்றும். அப்பணிவு இறைவன் பற்றிய கருத்தை உள்ளத்தில் பதிய வைக்கும். அப்பதிவு பிறர்க்கும் அதைப்பற்றி உரைக்கத்தூண்டும். அத்தூண்டுதல் தொண்டனாக அனைவரையும் நெருங்க வைக்கும் அத்தகைய நெருக்கத்தினால் எல்லோரிடமும் ஓர் இசைவு ஏற்படும். அந்த இசைவு இறைவன் அருளை நுகரும் விருப்பத்தை ஏற்படுத்தும். அந்த விருப்பம் அனைவரையும் ஒன்றிணைய வைக்கும். அந்த இணைப்பு இறைவன் தொண்டனாக எல்லோரையும் தொடர வைக்கும்.

இத்தகையதொரு பக்திநெறியின் படிமுறை வளர்ச்சிகள் இறையருளால் ஏற்படும் என திருமாளிகைத் தேவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். வழிபாட்டு நெறிபற்றிய தெளிவு இல்லாவிடில் வழிபாடு நிலைத்து நிற்காது. சிவனை வழிபடும் சைவ சமயம் சார்ந்தோர் இறைவனை ஒளி வடிவிலே கண்டனர். இதனால் வழிபாட்டு நடைமுறைகளில் விளக்கு முக்கிய இடம்பெற்றது. பார்வையில் ஒளியாகத் தோன்றும் இறைவனை நாவினால் நவின்று வணங்கும் வளர்ச்சிநிலையும் தோன்றியதை இவருடைய பாடல் உணர்த்துகின்றது. மனத்துள் வழிபடும் முறையைவிட நாவினால் போற்றி வழிபடும் முறையும் இருந்தமையால் அதனையும் குறிப்பிடுகிறார். இறைவன் பெருமையை உணராமல் தான் வாழ்ந்த காலத்தையும் மறைக்காமல் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். “மூர்க்கனேன்” எனத் தன்னைக் குறிப்பிடுவது அவரது ஆழமான பக்தியுணர்வைக் காட்டுகின்றது.

இந்த ஆழமான பக்தியுணர்வால் இவர் பாடிய அடுத்த பதிகம் தில்லைக் கூத்தனுடைய திருவுருவத்தைப் பாதாதிசேசமாக நினைவும் வகையில் பாடப்பட்டுள்ளது. திருவடி, திருக்கணக்கால், திருத்துடை, திருவிடை, திருவந்தி, திருவயிறு, திருக்கரங்களும் திருவாயும், திருமுகம், திருமுடி என்ற ஒழுங்கிலே பாடியுள்ளார். இது இறைவனுக்குரிய வர்ணிப்பு நிலையில் ஒரு மரபு பேணப்பட்டதையும் உணர்த்துகிறது.

“இணங்கிலா ஈசன்” என இவர் பாடிய பதிகம் தில்லைப் பெருமானிடத்தும் அவனுடைய அடியாரிடத்தும் அன்பு செய்யாதவர்களுடைய இழிநிலையை உணர்த்துகிறது. அத்தகையவர்களைக் காண்பதும் அவர்களோடு பேசுவதும் கூடாது என்பதை உணர்த்துகின்றது. இதனால் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதி அடியும் “பேசாதப் பேய்களோடே” என முடிவடைகின்றது. இறைவனை உணராதவர்களை ஒன்பான் ஓட்டைகளை உடைய உடம்பைச் சுமக்கும் செத்தாரைப் போன்றவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பக்திவயப்பாதவர்களுடைய குண இயல்புகளை ஒவ்வொரு பாடலிலும் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

வஞ்சகச் சொல் பேசுபவர்களும், பிற தெய்வங்களின் அடியவர்களையும் இனிது விளங்காதபடி முணுமுணுத்துப் பேசும் சிறியோர்களும் துடுக்கான வார்த்தைகளைப் பேசுவோரும் கழுகுகள் போன்று பிறர் பொருளைப் பறித்துண்ணும் நெறிதவறியவர்களும் கண்டவர்கள் எள்ளி நகையாடுமாறு பொருள் தெரியாமல் வடமொழிச் செய்திகளை ஒதும் அறிவிலிகளையும் உயர்ந்தவரோடு மாறுபட்டுப் பேசும் பேச்சினையுடைய வலியற்றவர்களையும் பக்தியில் நிலைத்து நில்லாதவர்களையும் முரடர்களாகிய பொய்யர்களையும் தம் வயிறு வளர்ப்பதற்காகப் பிறிதோர் உயிரைச் சிதைக்கும் ஆண்மையற்றவர்களையும் கெடாத தீவினைகளைச்

செய்வோரையும் தெளிவுற்ற மனத்தினையுடைய அஞ்ஞானிகளையும் கண்டால் நான் பேசமாட்டேன் என பக்தியற்ற மக்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

திருமளிகைத் தேவருடைய பாடல்கள் பக்திநெறியின் தன்மையைப் பரப்பும் பண்புடையன. நாயன்மார்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட வழிபாட்டியல்பைப் பேணுவதில் இவர் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லோராலும் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்ற சிதம்பரம் 'கோயில்' என்ற சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. பல அடியார்கள் 'கோயில்' பற்றிப் பாடியுள்ளனர். ஆனால் இவருடைய பாடல்களில் வழிபாட்டு நெறியினைப் பற்றி விளக்கும் நோக்கமே காணப்படுகின்றது. பொன்னம்பலத்தையும் அங்கு சிவன் ஆடும் திருநடனத்தையும் பார்க்கும் பரவசநிலையை மக்களுக்கு உணர்த்த எண்ணியே நான்கு பதிகங்களையும் பாடியுள்ளார்.

இன்று வழிபாட்டின் வளர்ச்சி நிலைபற்றியும் பக்திநெறி பற்றியும் அறிய விரும்புவோருக்கு இப்பாடல்கள் நல்ல தகவல் களஞ்சியங்கள் எனலாம். சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சைவர்கள் திருவிசைப்பாக்களைப் பாடி வழிபடுவது மரபாகவுள்ளது. பஞ்ச புராணப் பாடல்களில் ஒன்றாகத் திருவிசைப்பா அடக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவனை வழிபடும் அடியவர்கள் தமது வழிபாட்டுக்குத் தடையாக உள்ளவர்களையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அத்தகையவர்களையும் பக்திநெறியில் செலுத்தத் திருவிசைப்பா உதவுகிறது. அத்துடன் வழிபாட்டின் தொடக்க நிலையையும் அதன் வளர்ச்சிப் போக்கையும் பிற்காலத்தவர் அறிவதற்கு உதவுகின்றது. வழிபாடு வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது என்பதைத் திருவிசைப்பாக்கள் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. எமது பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கவல்ல பேரொளியை இப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. நாம் கண்ணால் கண்டு மகிழ ஓர் இறை தோற்றத்தைக் காட்டி எம்மைப் பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. பக்தி வைராக்ஷியத்தால் அற்புதங்கள் செய்யும் ஆற்றல் உண்டாகும். இறைவன் மீது கொண்டிருக்கும் அசையாத நம்பிக்கையால் நாம் நினைப்பது எல்லாம் நிறைவேறும். வழிபாடு பற்றியதொரு ஆற்றுகையை மேற்கொள்ள திருமாளிகைத் தேவரின் இசைப்பாடல் செய்கின்றன.

“ஒளிவளர் விளக்கிக் உவப்பினா ஒன்றிற
உணர்வு கூழ் கடந்நெறார் உணர்வே
நெளிவளர் பளிங்கின் தீரள் மணிக்ஞன்றிற
சிந்தந்துள் நிற்றிக்ஞந் நெறைய
அளிவளர் உள்ளத் தானந்நக் கனிவே
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் நெய்வக் கூந்துகந் தாயைத்
நொண்டினன் விளம்புறா விளம்பே.”

குத்து விளக்கு காட்டும் குடும்ப சூத்திரம்

செல்வி. பா. பாலசுப்பிரமணியம்,
1ஆம் வருடம்
விஞ்ஞானப் பிரிவு.

ஓம் ஸர்வ மங்கள மாங்கல்ய, சிவீவ ஸர்வார்த்த ஸாதரீத,
சரணீய தீரயம்பரீக கௌரி, நாராயணி நரிமாஸ்துரீத.

குத்துவிளக்கில் ஐந்து முகங்கள் இருக்க வேண்டிய அவசியம்

பெண்களிடம் அன்பு, மன உறுதி, நிதானம், சமயோசித புத்தி, சகிப்புத் தன்மை ஆகிய ஐந்து குணங்கள் இருக்க வேண்டும். அவை குத்து விளக்கின் ஐந்து முகங்களில் ஏற்படும் தீப ஒளியைப் போன்று குடும்பங்களிடம் அந்தக் குணங்கள் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்பது தான் அதன் தத்துவமும் பண்பாடும். இதன் அடிப்படையில் தான் திருமணமாகி கணவன் வீடு வரும் பெண்ணை முதலில் குத்துவிளக்கு ஏற்றச் சொல்லி பால், பழம் தரும் பழக்கத்தை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளார்கள்.

தீப திசையின் பலன்கள்

- ☺ கிழக்கு: துன்பம் நீங்கி சுபம் உண்டாகும்
- ☺ மேற்கு: கடன், பாங்காளி பயம், சனி பீடை, கிரக பிதோஷம் நீங்கும்
- ☺ வடக்கு: திரவியம், செல்வம், மங்களம், திருமணத் தடை, சபகாரியத் தடை, கல்வித் தடைகளை நீக்கும்
- ☺ தெற்கு: தீபம் ஏற்றக் கூடாது. தரித்திரம், துன்பம் ஏற்படும்.

தீபம் ஏற்றுதலின் பயன்கள்

- 01 விளக்கு ஏற்றினால் மன அமைதி உண்டாகும்.
- 03 விளக்குகள் ஏற்றினால் கல்வி அறிவு உண்டாகும்.
- 09 விளக்குகள் ஏற்றினால் நவக்கிரக பிணிகள் நீங்கி நல்வாழ்வு கிட்டும்.
- 12 விளக்குகள் ஏற்றினால் ஜென்மராசியில் உள்ள அனைத்து தோஷங்கள் நீங்கும்.
- 27 விளக்குகள் ஏற்றினால் நட்சத்திர தோஷங்கள் நீங்கி நல்லது கிட்டும்.
- 108 விளக்குகள் ஏற்றினால் நினைத்த காரியம் கைக்கூடும். சபகாரியம் நடைபெறும்.
- 508 விளக்குகள் ஏற்றினால் திருமணத்தடை தோஷம் நீங்கி சபகாரியம் நடைபெறும்.
- 1008 விளக்குகள் ஏற்றினால் புத்திரதோஷம் நீங்கி சந்தான பாக்கியம் கிட்டும். நினைத்த காரியம் கைக்கூடும்.

அரிது அரிது மானிடனாய்ப் பிறப்பதரிது
அதிலும் கூன் குறுடு செவிடு நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது...

காயத்திரி மந்திரத்தின் மகிமை

செல்வி த. சசிரேகா

1ஆம் வருடம்

விஞ்ஞானப் பிரிவு.

காயத்திரி மந்திரமானது வேத காலத்தைச் சேர்ந்த சூரியன் பற்றி வருவதாகும். “அந்தியில் அருக்கன் பாதம் வணங்குவர்” என்று நாவுக்கரசர் அழகாக காயத்திரி மந்திரம் ஜெபிப்பவர்களைக் கூறுகிறார். காயத்திரி மந்திரமானது ஸந்தியா வந்தனம் என்ற தினசரி காலை, மாலை கர்மங்களில் சேர்க்கப்படுகிறது. உலகில் சிதறி ஓடியும், இரவில் அப்படியே சோம்பலில் மூழ்கியும் ஒளி இழந்திருக்கும் மனதை மீண்டும் வலுவூட்டி ஒருமுகப்படுத்த ஸந்தியா வந்தனம் வழிகோலுகிறது.

“ஓம் பூர் புவஸ்வ:

தத் ஸவிதூர் வரேண்யம்

பர்கோ தேவஸ்ஸ தீமஹி

தியோ யோந: ப்ரச்சோதயாத்”

மனுஸ் மிருதி சொல்கிறது. இவ் ஜெபத்தைக் “காலையில் நின்று கொண்டு செய்தால் இரவில் செய்த பாவங்கள் தொலையும். மாலையில் இந்த ஜெபத்தை உட்கார்ந்து செய்வதனால் பகலில் செய்த பாவங்கள் தொலையும்.” அதிகாலையில் கிழக்குத் திக்கு வெளிச்சத்தில் முகம் நாணிச் சிவப்பேறும் போதும், மீண்டும் பொன் ஒளி மாலையில் இருட்டாகும் போதும் ஆக இரண்டு சந்தியா காலங்களில் சந்தியா வந்தனம் செய்யும் புனித வேளையாகும். ஆனால் இவ் ஜெபத்தை இரவில் ஜெபிக்கக் கூடாது என்பது சாதாரண விதியாகும்.

காயத்திரி மந்திரத்தை இருட்டில் பயப்படுகிறவன் ஜெபித்தால் பயம் தீரும். பயம் காரணமாக நரம்புத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு யாராவது நோய்வாய்ப்பட்டால் நல்வாழ்க்கை நடத்தும் பிராமணப் புரோகிதர்களை அழைத்து நோயாளியின் படுக்கைக்கு அருகே சேர்த்து யாராவது காயத்திரி ஜெபம் செய்யின் அவ் நோய் உடனே போய் விடும். சொல்பவனை காப்பதால் இது காயத்திரியாகும். காரியம் ஒன்றை செய்யும்போது சகுனத் தடைகள் ஏற்பட்டால் உடனே அமர்ந்து காயத்திரியை 7 தடவை ஜெபித்தால் தடை நீங்கும்.

ஒவ்வொரு கிரஹமும் தத்தம் வழியில் எவ்வளவு சுத்தமாகக் குறிப்பிட்ட வேகத்தில் எவ்வளவு கட்டுப்பாடுடன் இயங்குகிறது? அப்படியே வெளியே உள்ளதைப் போல நம்முடைய உள் உலகத்திலும் நடட நடுவில் இருக்கும் அந்த ஆத்ம தத்துவத்தைத் தான் நம்முடைய புத்தியில் மேன்மேலும் ஒளி வீச வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறோம். இதுவே காயத்திரி மந்திரத்தின் கருத்தும் உண்மையுமாகும். இவ்விதம் காஜத்திரி மந்திரத்தை முறைப்படி ஒதி உலக நோக்கையும், பகுத்து அறியும் நுண்மையையும் வளர்ப்போமாக.

கடவுளை நம்பியோர்
கைவிடப்படார்.

நித்திய நைமித்திய கிரியைகள்

த.ராதாகிருஷ்ணன்

உடற்கல்வி,

2ஆம் வருடம்.

ஆலயங்களில் தினமும் நடைபெறும் நித்திய பூசைகள் ஆலயங்களின் வசதிக்கேற்ப ஒருவேளை முதல் பன்னிரு வேளைகள் வரை நிகழும். திருச்செந்தூர் முதலிய தமிழகக் கோயில்களில் பன்னிரு வேளைகள் பூசை நிகழ்கிறது. எங்கள் நாட்டில் வசதிபடைத்த பல கோயில்களில் கூட ஆறுகாலப் பூசையே நடைபெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

கூரியன் உதிப்பதற்குச் சுமார் ஒன்றரை மணி நேரத்திற்கு முன் நிகழ வேண்டியது முதலாவது பூசை. இது "உஷக்காலப்" பூசை எனப்படும். இரண்டாவதாக நிகழும் காலை சந்திப்பூசை, கூரியன் உதித்து மூன்று மணித்தியாலங்களுக்குள் நிகழும் உச்சிக்காலப் பூசை நடுப்பகலுக்குரியது. கூரியன் பூசை (சாயங்காலப் பூசை). இதன் பின் நிகழும். ஐந்தாவது பூசைக்கு இரண்டாக் கலைப்பூசை என்று பெயர். சாயங்கலைப் பூசையிலிருந்து ஒன்றரை மணித்தியாலத்தின் பின் நிகழ்வது இது. இரண்டாங்காலப் பூசை நடந்து ஒன்றரை மணித்தியாலம் வரை அர்த்தயாமப் பூசைக்குரிய காலமாகும்.

தொகுத்து நோக்கின் அதிகாலை நாலரை மணி, காலை எட்டு மணி, பகல் பன்னிரண்டு மணி, பிற்பகல் நாலரை மணி, மாலை ஆறு மணி, இரவு ஏழுரை மணி ஆகியவை முறையே ஆறுகலைப் பூசைக்குரிய நேரங்கள் எனலாம்.

இந்த ஆறு வேளைப்பூசை நடைபெறும் வசதி இல்லாத இடங்களில் காலைச் சந்தி, உச்சக் காலம், மாலை என மூன்றுவேளை அல்லது காலை, மாலை என இரண்டு வேளைகள் மூன்று வேளை அல்லது காலை, மாலை என இரண்டு வேளைகள் பூசைகள் நடைபெறும். மிகவும் வசதி குறைந்த சிறிய ஆலயங்களிலே ஒருவேளைப் பூசை நடைபெறுவதும் உண்டு.

அதிகாலையில் நீராடி நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துத் தூய ஆடைகளும் வீபூதி உருத்திராக்கமும் தரித்தவராக அர்ச்சகர் ஆலயத்தை அடைவர். திருநந்தி தேவரையும் துவாரபாலகர்

களையும் பிரார்த்தித்து அனுமதி பெற்று மண்டபத்தை அடைந்து சகல்கரணம், பூதசுத்தி, அந்தர்யாகம் முதலியவற்றைச் செய்து பூசைக்கு தயார் தம்மையாக்கிய பின் வைரவரின் ஆலயம் சென்று வணங்கி முதல் நள்ளிரவு அவரிடம் ஒப்புவிக்கப் பட்டிருந்த திறப்பினை அங்கு முத்திரையால் எடுத்து வந்து வாசலில் நின்று திருப்பள்ளி எழுச்சி முதலியன பாடித் துவார பூசை நிகழ்த்திச் சிவசக்தி மந்திரத்தை உச்சரித்தபடி கதவைத் திறப்பார்.

உள்ளே துப்புரவு செய்துநிர்மால்யம் களைந்து (அர்ச்சித்த பூக்கள், மாலைகளை களைந்து) பாத்தியம், அர்க்கியம் ஆசம நீயம் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பார். இதன்பின் முதலில் விநாயகர் பின்பு மூலவர் (மூலஸ்தானத்தில் உள்ள பிரதான மூர்த்தி) அதன்பின் சக்தி ஆகியோரின் பூசைகள், அபிசேகம் முதல் தோத்திரம் வரை நிகழும் ஏனைய பரிவார தேவர்களுக்கு இவ்வேளையில் பெரும்பாலும் பூசை நிகழ்வதில்லை. இவ்வேளையில் நைவேத்தியமாக பாலையே பயன்படுத்துவது மரபு.

காலை சந்திப் பூசையில் கூரியன் தனிச் சந்திதானத்தில் இருந்தால் அவருக்கே முதற்பூசை நிகழும். இதன் பின் விநாயகர், மூலவர், ஏனைய பரிவாரங்கள் யாவருக்கும் விரிவாக அபிஷேகம் முதல் தோத்திரம் வரை பூசைகள் நடைபெறும்.

உச்சிக்காலப் பூசைக்கு முன் அர்ச்சகர் "மத்யாவந்நிகம்" எனப்படும் உச்சிக்காலத்திற்குரிய தமது நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்த பின் விக்னேஸ்வர பூசை முதல் சிவோகம் பாவனை வரையிலான பூர்வாங்க கிரியைகளைச் செய்து ஸ்நபனகும்ப பூசை செய்து பின்னர் அபிஷேக ஆராதனைகளை விரிவாக நிகழ்த்துதல் முறை. இதேபோல ஏனைய மூன்று காலைப் பூசைகளும் நிகழும். இரவு அர்த்தயாமப் பூசை நிறைவுற்றதும் ஆலய திறவுகோலை வைரவர் சந்நிதியில் வைத்துக் கோயிற்பாதுகாப்பை அவரிடம் ஒப்புவித்தல் வழக்கம்.

ஸ்நபன மண்டபத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓமகுண்டத்திலே தினமும் அக்கினி காரியம் செய்தல்

நித்தியாக்கினி காரியம் என்றும் ஆலய காரியம் செய்தல் நித்தியாக்கினி காரியம் என்றும், ஆலய வீதியில் எட்டுத்திக்குகளிலும் அந்தந்த திக்குபாலகர்களான இந்திரன் முதல் ஈசானன் வரையானோர்க்கும் புத்திரலிங்கம் என்னும் பலிபீடத்திலே உரியமுறைப்படி அவ்வவ் தெய்வங்களுக்கும் சாத உருண்டைகளைப் பலியாக வழங்கி மகிழ்வித்தல் நித்திய பலிதானம் என்றும் சொல்லப்படும்.

நித்தியோற்சவர் என்ற பெயருடன் பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உற்சவ மூர்த்தியை தினமும் ஒரு தரம் பூசையின் முடிவில் வீதிவலம் வரச் செய்தல் நித்தியோற்சவம் எனப்படும். (இம்மூர்த்தி ஒருவர் அல்லது இருவர் தூக்கிச் செல்லக் கூடியதாக மிகச் சிறியதாக இருக்கும்.)

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட நித்தியாக்கினி காரியம், வித்தியபலிதானம், நித்தியோற்சவம் என்பன வசதிபடைத்த சில கோயில்களிலே மட்டும் நிகழும் ஸ்நபனாபிஷேகம் போன்றவையும் அவ்விதமே.

ஆகம விதிப்படி அமைய வேண்டிய பூசைக்கிரமம் எது என்பதை பக்தர்கள் ஓரளவு அறியவேண்டியதன் அவசியம் கருதியே இவை இங்கு விபரிக்கப்பட்டன. ஆயின் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள், இடம், பொருள், ஏவல்களுக்கு ஏற்பவும் கலை மாறுதல்களை அனுசரித்தும் இன்று இவற்றின் மிகச் சுருங்கிய வடிவத்திலேயே நித்திய பூசைக் கிரியைகளை நாம் காண வேண்டியுள்ளது.

எப்படியிருப்பினும் தினமும் ஒரு தடவையாவது குறைந்தபட்சம் குளிர்ந்த தண்ணீரை மட்டுமாவது தாராளமாகப் பயன்படுத்தி அபிசேகம் செய்தல் அவசியமாகும். தீபாராதனையில் எல்லாவகையான தீபங்களையும் தினமுங் காட்டுதல் இயலாததெனினும் ஒற்றைத் தீபம், கற்பூரதீபம், பஞ்சாரத்திரிகை ஆகியவற்றை நிதானமாக நிறுத்தி ஒழுங்காகக் காட்டுவதும் தாராளமாகப் பூவினால் அர்ச்சித்து இயன்றளவு நாமங்களைக் கூறிப் பூசை நிகழ்த்துதலும் அவ்வாறே மிகவும் அவசியம்.

சுகந்த தூபம் இட்டு நைவேத்தியம் செய்த பின்னர் திரையை நீக்கித் தீபங்காட்டுதலும் அடுத்து கற்பூர தீபங்காட்டுதலும் அதையடுத்து அர்ச்சனையும் அதன்முடிவில் பஞ்சாரத்திரிகை அல்லது மீண்டும்

ஒருமுறை கற்பூர தீபம் காட்டுதலும் மிகமிகக் குறைந்த அளவு கிரியையாகும். இவற்றையேனும் ஒழுங்காக நிறைவேற்ற முடியாத அல்லது விரும்பாத அர்ச்சகர்கள் ஆலயக் கிரியைகளில் பங்கேற்பது வருந்தத்தக்கதே.

நைமித்திய கிரியைகள்

நைமித்திகம் என்பது விசேஷ கிரியையாகும். சக்கிர வாரம், சோமவாரம் முதலிய வாரந்தோறும் வருகின்றவையும் பிரதோசம் முதலிய இருவாரங்களுக்கொரு முறை வருபவையும் மாதப்பிறப்பு, கார்த்திகை, சதுர்த்தி, பூரணை முதலிய மாதம் ஒருமுறை வருவனவும் நடேசாபிசேகம் ஆகிய இரு மாதங்களுக்கொருமுறை வருபவையும் ஆடிப்பூரம், ஆவணி மூலம், கந்தசஷ்டி நவராத்திரி ஆகிய வருஷமொருமுறை வருபவையும் கிரகண பூசை, மகாமகம் போன்ற பல வருடங்களுக்கொரு முறை வருபவையுமென்று நைமித்திகக் கிரியைகள் பலவகைப்படும். பிரதிஷ்டை என்னும் கும்பாபிஷேகமும் நைமித்திகமே.

இவை குறிப்பிட்ட தினங்களில் அவ்வவற்றுக்குரிய மரபு முறைப்படி விஷேச அபிஷேகம், பூசை, விசேஷ அர்ச்சனை உற்சவம் முதலிய அம்சங்களைக் கொண்டவையாக அமையும்.

காமியக் கிரியைகள்

ஏதாவது பிரத்தியேக நன்மை கருதி நாம் விரும்பிச் செய்கின்ற கிரியைகள் காமியக் கிரியைகள் ஆகும். தமது குறிக்கோள் நிறைவேற வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் நித்திய நைமித்தியங்களை செய்வித்தலும், ருத்ராபிஷேகம், ஸ்நபனாபிஷேகம், சங்காபிஷேகம் போன்றவற்றைச் செய்வித்தலும் காமியக் கிரியைகள் என்று கூறப்படும்.

பிரதிபலனை எதிர்பாராது நம்கடமை இது வென எண்ணிக் கிரியைகளை நடத்துவதே சிறப்பு. எனினும் லௌகீக வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள சாதாரண ஆன்மாக்களாகிய நாம் எமது ஆசைகள் பூர்த்தியடையும் பொருட்டு இக்கிரியைகளை நடத்துவித்தல் தவறல்ல. முறையாகவும் பக்தியுடனும் இவற்றை நடத்தி அதன் பெறுபேறுகள் யாவும் சிவார்ப்பணமேயென்றெண்ணிச் சமர்பித்தல் உயர்ந்த பக்குவ நிலைக்கு நம்மை வளர்க்கும்.

2007ஆம் ஆண்டின் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில்

சைவ சமயம்

க. தர்மாசா
விரிவுரையாளர்,
பலாவி ஆசிரியர் கலாசாலை.

இலங்கையின் கல்வித் திட்டத்தில் காலத்திற்குக் காலம் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்தவகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்தில் 1997இல் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தமொன்று வரையப்பட்டு 1998இல் கம்பஹா மாவட்டத்தில் பரீட்சார்த்தமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு 1999 முதல் நாடு பூராவும் அமுல்படுத்தப்பட்டது. இச்சீர்திருத்தம் ஒரு தசாப்த காலத்தில் நிலை தளர்ந்தது. 1999 முதல் அமுல்படுத்தப்பட்டு வந்த இச்சீர்திருத்தத்தில் பண்பு ரீதியான வளைவுகள் பற்றி இடைக்கால மீளாய்வொன்று மேற்கொள்ளப் பெற்றது. இதில் சிரேஷ்ட இடைநிலைத் (தரம் 9-11) தரங்களில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட விளைவுகள் கிடைக்கலாம். ஆய்வில் ஈடுபட்டவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு சமூகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் இன்றைய இளைஞர்கள் மத்தியில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன.

- ❖ சிந்திக்கும் ஆற்றல் குறைந்திருத்தல்
- ❖ சமூகத் திறன்கள் பலவீனமடைந்து காணப்படுதல்
- ❖ தனிப்பட்ட திறன்கள் குன்றியிருத்தல்

போன்ற பலவீனங்களைக் கொண்ட மாணவர்களாகவும் இன்றைய உலகின் சவால்களுக்கும் போட்டிகளுக்கும் முகங்கொடுக்க முடியாதவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

எனவே இவற்றை அடையக்கூடிய வகையில் கலைத்திட்டச் சீராக்கமொன்றைச் செய்வதற்கு இலங்கையின் கலைத்திட்ட அமுலாக்கத்திற்கு பொறுப்பாகவுள்ள தேசிய கல்வி நிறுவகம் தீர்மானித்தது. இதன்போது 1999இல் கொண்டு வரப்பட்ட கலைத்திட்டச் சீராக்கலில் புதிதாக இனங்காணப்பட்ட கல்வியின் தேசிய இலக்குகளிலும் தேர்ச்சிகளிலும் எந்தவொரு பாரிய மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தாது நவீனகாலத்தில் மாறிவரும் சமூகத்திற்கேற்ப புதிய எண்ணக்கருக்கள், புதிய பாடங்கள், புதிய பாட அலகுகள், புதிய பாடத் தேர்வுகள், புதிய ஆசிரியர் வகிபாகம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய வகையில் நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட செழுமைப்படுத்தப்பட்ட கலைத்திட்டமொன்று இலங்கையில் 2007இல் இருந்து அமுலாக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்புதிய கல்விச் சீரமைப்புக்கு அடிப்படையாக அமைந்த கோட்பாடுகள் நாளை நாம் எங்கு செல்ல வேண்டும்? என்பதைத் தெட்டத்தெளிவாக்குவதாக உள்ளது. இப்புதிய கலைத்திட்டமானது

- ❖ தேர்ச்சி மையக்கல்வி
- ❖ ஆசிரியர் வகிபாகம்
- ❖ பாடத் தெரிவு அணுகுமுறை

போன்ற புதிய எண்ணக்கருக்களை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளது.

இதுவரை காலமும் குறிக்கோள் மையத்தைக் கொண்ட கலைத்திட்டமே நடைமுறையில் இருந்தது. ஆனால் புதிய கலைத்திட்டம் முற்றுமுமுதாக தேர்ச்சி மையக் கல்வியாக அமையவுள்ளது. இதன்போது பாடங்கள் ஒவ்வொன்றும் நன்கு பகுத்தாராயப்பட்டு இனங்காணப்பட்ட பாடத்தேர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் கலைத்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

விஞ்ஞான விருத்தியும் பொருளாதார மாற்றமும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் மாணவர்களின் வாழ்வில் குறுக்கிடும் பிரச்சினைகளுக்கும் சவால்களுக்கும் முகங்கொடுக்கத்தக்க ஆளுமையுள்ளவர்களாக்குவது கல்விக் கடமையும் பொறுப்புமாகும். இதற்குச் சமய பாடம் மிகவும் பொருத்தமானது. சமயம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி. மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கான நெறிமுறைகளையும் பண்புகளையும் அது அமைத்துத் தருகிறது.

மனித வாழ்வில் சமயம் வகிக்கின்ற முதன்மை நிலை உணரப்பட்டமையாலேயே சைவநெறி

இலங்கையின் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் ஒருபாடமாக இடம்பெற நேர்ந்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் 2007ஆம் ஆண்டில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற புதிய கலைத்திட்டத்தில் இப்பாடம் பிரதான பாடங்கள் ஐந்தினுள் ஒன்றாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவநெறிப் பாடத்தின் ஊடாக மாணவரின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு மட்டுமன்றி சமய அடிப்படையில் வைவத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் திறனை விருத்தி செய்யக்கூடிய

- ❖ ஒழுக்கம்
- ❖ பண்பாடு
- ❖ அறநெறிகள்
- ❖ ஆன்மீகப் பண்புகள்
- ❖ ஆளுமைப் பண்புகள்

என்பனவும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என எதிர்பாக்கப்பட்டுள்ளது.

2007இல் இருந்து நடைமுறைக்கு வரும் புதிய கலைத்திட்டமானது நடைமுறை வாழ்வியலுக்குத் தேவையான அடிப்படைத் தேர்ச்சிகளை வழங்கி மாணவர்களை நல்ல பிரஜைகளாக உருவாக்குவதற்கு சமயக் கல்வியைப் பயன்படுத்தலாம் என்பதைப் பிரதான நோக்காகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன்-

- ❖ இறை சிந்தனை
- ❖ சமய நம்பிக்கை
- ❖ சமய ஒழுக்கலாறுகளும் விழுமியங்களும்
- ❖ சமய இலக்கியங்களும் தத்துவங்களும்
- ❖ சமயமும் சமூக நடைமுறைகளும்
- ❖ சமய சமரசம்

என்றும் விடயங்களுக்கு முதன்மை அளிப்பதாகவும் சைவசமய பாடக் கலைத்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் பயனுறுதி மிக்க கற்றல் கற்பித்தல் முறையினைத் தீர்மானிக்கையில் கட்டுறவாக்கவியல் சிந்தனையில் உருவான 5E மாதிரி மிகச்சிறப்பான ஓர் அம்சமாகும். புதிய கருத்துக்கள், விடயங்கள் போன்றன பற்றித் தாமாக விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலை மாணவர்களிடம் கட்டியெழுப்புவதே இதன் பிரதான அடிப்படை நோக்கமாகும்.

மாணவர்களது வாழ்வியலுக்குத் தேவையான

- ❖ ஆக்கத் திறன்
- ❖ கற்பனைத் திறன்
- ❖ தொடர்பாடல் திறன்
- ❖ சமூகத் திறன்

முதலானவற்றையும் ஒழுக்கம், விழுமியம், ஆன்மீகம் சார்ந்த பண்புகளையும் விருத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு கற்றல் முறையாகவும் இது அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக மாணவரது அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்பவற்றின் ஊடாக மாணவரது நடத்தையில் ஏற்படுகின்ற தெளிவானதும் நிலையானதுமான மாற்றமொன்றை இலக்காகக் கொண்டு தேர்ச்சிகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமய பாடத்தைப் பொறுத்தவரை முக்கியமாக எதிர்பார்ப்பது நடத்தை மாற்றமேயாகும். அதனை ஏற்படுத்த ஓர் இலக்கு வழியாக தேர்ச்சி மையக் கற்றல், கற்பித்தல் அணுகுமுறை அமைந்துள்ளது.

சைவநெறி வாழ்வியலுடன் தொடர்புடைய ஒருபாடமாகும். அதனால் கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் ஊடாக மாணவரிடம் நடத்தை மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில் ஆசிரியரின் வகிப்பங்கு முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. ஆதலால் ஆசிரியர் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டை நடத்துவதற்காகத் திறந்த உள்ளத்துடனும் போதிய திட்டமிடலுடனும் தயாராக வகுப்பறைக்குள் நுழைய வேண்டும்

முன்னைக் காலகட்ட சீர்திருத்தங்களைப் போலவே பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் சமய பாடத்திற்கு வாரத்திற்கு இரண்டு பாடவேளை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் முதன்மைப்பாடம் என்ற அந்தஸ்தைச் சமய பாடம் பெற்றிருந்த போதிலும் ஒதுக்கப்பட்ட பாடவேளைகளின் எண்ணிக்கை போதுமானதாக அமையவில்லை. இச்சீர்திருத்த வெற்றிக்குள் காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

இலங்கையில் புராதன இந்துக் கல்வி

சு.இளங்கோவன்,
2ஆம் வருடம்,
ஆசிரிய மாணவன்.

இலங்கையின் கல்வி நீண்ட கால வரலாற்றைபுடையது. தொல்பொருளியல் சான்றுகளும் எமது சமுதாயத்தில் ஆசிரியர் அல்லது குரு மிகவும் பக்தியுடன் மதிக்கப்பட்ட பக்தியுடன் வணங்கப்பட்ட ஒருவர் என்று கூறுகின்றன. ஆசிரியர்கள் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்ததன் காரணமாக பண்டைய கல்வி முறைமையில் இந்திய பாரம்பரியங்கள் பல இடம்பெற்றன. அதாவது புராதன காலத்தில் இலங்கையில் இருந்த கல்வி நிலையங்கள் இந்தியாவில் காணப்பட்ட பண்டைய கல்வி நிலையங்களுக்கு நிகரானவையாக விளங்கின.

வேத இலக்கியங்களின் படி “திசாபாமோக ஆசாரி” என அழைக்கப்பட்ட ஆசிரியரிடம் மாணவன் வந்து அவருடனே தன் கட்டளைமைப் பருவம் வரை வாழ்ந்து வந்தான். ஆசிரியரே பெற்றோரின் பங்கையும் ஏற்றார். கற்று முடியும் வரை அவருடனே வாழ்ந்த பின்னர் அவரை விட்டகன்றான். மகன் தன் தகப்பனுக்கு பின் அவரது வேலையை ஏற்றான் என்பதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. தன் வாழ்நாளில் தகப்பன் தன் மகனுக்கு பயிற்சியளித்ததால் பின்னர் மகன் தன் தகப்பன் ஏற்ற அதே பொறுப்புக்களை ஏற்க முடிந்தது. இளம் வயதினருக்கு கற்பிக்கும் ஒருவருக்கு கற்பித்தல் பற்றிய ஏதாவது ஒரு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. என்பது பற்றிய முதல் குறிப்பு இதுவாகும்.

பெளத்த இலக்கியங்களும் அரசனுக்கு ஆலோசனைகளாகவும் வழிகாட்டியாகவும் செயற்பட்ட புரோகித பிராமணியர் பற்றிக் கூறுகின்றது. பண்டுக்காப கதை இதை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. கி.மு 237 இல் பெளத்தம் இலங்கையில் அறிமுகமான போது பிராமணியம் படிப்படியாக மறைந்ததால் கற்பிக்கும் பொறுப்பை பெளத்த குருமார் ஏற்றனர். திசாபாமோக ஆசாரியாரை மையமாகக் கொண்டிருந்த கல்வியானது இப்போது பெளத்த குருமாரையும் மடாலயத்தையும் மையமாகக் கொண்டது.

இலங்கையில் வசித்த பிராமணர்கள் வேதக் கல்வி புகட்ட அமைந்த கல்வி முறைமை பற்றி வம்சகதா, ரகவாகினி, சிவலவத்துப்ப கரணய போன்ற பண்டைய வரலாற்றுப் புதிவேடுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. பிராமணர்கள் நிர்வகித்த இக் கல்வி நிலையங்களில் இளவரசர்களும், உயர் குடும்பப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி புகட்டப்பட்டது. இக்குருகுல கல்வி முறையில் சமஸ்கிருதம், வைத்திய விஞ்ஞானம், விவசாயம், பல்வேறு கைப்பணிகள் என்பன பாடங்களாக இடம்பெற்றன. புத்தள மாவட்டத்தில் பிச்சண்டியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்றில் பிராமணனாகிய “கௌபுதி” தேவநம்பிய தீசனின் ஆசிரியனாக இருந்தது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கேகாலை மாவட்டத்தில் திவெல என்ற இடத்திலுள்ள கல்வெட்டில் “கபில” எனும் ஆசிரியனின் புத்திரனாகப் “பகதேவ” என்றவன் விளிக்கப்பட்டுள்ளான். இக்கல்வெட்டு கபில என்பவனது ஆசிரியத் தொழில் பற்றிக் குறிப்பிடுவதுடன் அவன் பிராமணகுலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதையும் உறுதிசெய்கிறது.

இலங்கையில் இந்தியாவில் உள்ளது போலச் சாதிப் பாகுபாடு கடுமையாக இல்லாவிட்டாலும் சாதியமைப்பு அக்காலக் கல்வியைமற்றும் தாக்கம் விளைவித்தது. பெண்கள் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பு தாழ் நிலையில் காணப்பட்டது. எனினும் நடனம், ஓவியம் போன்ற பாடங்களில் அவர்கள் உயர் சிறப்புத் தொழில் கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இருந்தது.

தற்கால நவீன கல்விச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால் புராதன இந்துக் கல்வியமைப்பின் மீள் நிர்மாணமாகவே அது காணப்படுகிறது. உதாரணமாக 1997ம் ஆண்டு புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்

தினடிப்படையில் நோக்குவோமானால் இதில் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு எமது கல்விக் கொள்கையில் பாரிய மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாரிய மன்றத்தின் பிரதான கூறுகளாக அமைவன -

- ★ வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி
- ★ சுய புரிந்துணர்வை அனைவருக்கும் ஏற்படுத்தல்.
- ★ மனித விழுமியங்களை வற்புறுத்திப் பயிற்றுதல்
- ★ தனியாளின் உடல், உள விருத்தியில் சமநிலை வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்துதல்.
- ★ சமூக வியாபார நோக்குகளின் தீய விளைவுகளிலிருந்து வளரும் பிள்ளையைப் பாதுகாத்தல் என்பனவாகும்.

இக் கூறுகளே புராதன இந்துக் கல்வியின் அடிப்படையாக இருந்தன என்பதையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

மேற்காட்டப்பட்ட விடயங்களை சாத்தியமாக்குவதனால் அதற்குச் சமயக் கல்வியே பொருத்தமானதாகும். ஏனெனில் இங்கு அடிப்படையாக இருப்பது விழுமியக் கல்வியாகும். விழுமியங்களை முறையாக பேணத் துணை நிற்பது சமயம் சார்ந்த கல்வியாகும். இத்தகைய கல்வியைக் கற்க மறுப்பவன் வாழ மறுப்பவன் என இராமகிருஷ்ணர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**“கற்க கசடறக் கற்றவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக”**

எனும் வள்ளுவர் கூற்றுப்படி கற்பதுடன் மாத்திரம் நின்று விடாமல் அதன்படி நின்றொழுகும் போது தான் எதிர்பார்த்த கல்வி இலக்கினை எட்ட முடியும். புராதன இந்துக் கல்விக் குறிக்கோள்களாகக் காட்டப்பட்ட விடயங்கள் யாவற்றையும் தற்காலத்தில் மேலை நாடுகள் தமது சொந்தக் கல்விக் குறிக்கோள்களாக உள்வாங்கிவிட இந்துக்கள் யாவற்றையும் விலக்கிவிட்டு மேலை நாடுகளில் வழக்கொழிந்து வெறுத்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்களை உள்வாங்கி சீரழிந்து நிற்கின்றது. எனவே பாடசாலையில் சமயம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் புராதன இந்துக்கல்வியின் சிறப்புப் பற்றிய ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும். உண்மையிலே அன்று ஆசிரியர் முதன்மை பெற்றிருந்தார் இன்று மாணவன் முதன்மை பெற்றுள்ளான்.

“கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே”

சைகலி மன்றம்

100-201-1000

முருகனுக்குச் சென்ன பெருமை

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

பணிப்பாளர்,

ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி நிலையம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முருகன் அழகிய சிறுவனாகக் காட்சியளிக்கிறான். ஓளவையாரிடம் குறும்புகள் செய்யும் அவன் அப்பெருமாட்டியிடம் பல வினாக்களைத் தொடுக்கிறான்.

“கோலமா மஞ்சைமீது குலவிய குமரன் தன்னைப்
பாலனைன்றிருந்தேன் மற்றப் பாரிசிவை யறிந்திலேனால்
மாலையன் தனக்கும் மற்றும் வானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
மூலகாரண மாய மூர்த்திஇம் மூர்த்தியன்றோ”.

என்று சூரனுக்குத் தன்னுடைய திருப்பெரு வடிவங்காட்டிய அந்தச் சிறுவன் பெரியது எது என்று கேட்கிறான். ஓளவை ஓர் அந்தாதிப் பாங்கிலே அதற்கு மறுமொழி கூறுகிறாள். தீயைக் கக்கிக்கொண்டு செல்லும் வேலையுடைய முருகப் பெருமானே! “எது பெரியது” என்று என்னிடம் கேட்கிறாய். அப்படியான கேள்விக்கு மறுமொழி இதுதான் என்ற முறையிலே ஓளவை கூறத்தொடங்குகிறாள்.

இந்த வாழ்விலே எமக்குத் தெரிந்த பெரியபொருள் இந்த உலகந்தான். பிரபஞ்சம் முழுவதையும் நோக்குமிடத்து இந்த உலகம் சிறியதாயிருக்கலாம். ஆனால் எம்மைப் பொறுத்தவரையில் எமக்கு உலகத்தான் பெரிதாக அமைகின்றது. இவ்வாறு பெரியது என நாம் எண்ணும் உலகம் நான்முகன் கைகளாலே படைக்கப்பட்டது என புராணங்களுடாக அறிகிறோம். சிவன், பிரமன், திருமால் என்னும் மூன்று கடவுளருள் பிரமன் படைத்தற் கடவுளாகக் கொள்ளப்படுகிறான். அவனுடைய படைப்பருளாலே உருவாகியது இந்த உலகம். பெரிய புவனமோ நான்முகனுடைய கைப்படைப்பாக அமையும் தன்மை வியப்புடையது. இவ்வாறு இப்பெரிய உலகத்தைப் படைத்தளிக்கும் நான்முகனோ திருமாலுடைய உந்தியிலே தோன்றியவனாக அமைகின்றான். இது மேலும் வியப்பைத் தருகின்றது. உலகத்தைப் படைத்த நான்முகனையுடைய திருமால் எவ்வளவு பெருமையுடையவன் என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இதனாலேதான் திருமாலைப் பாட எண்ணிய பொய்கையாழ்வார்,

“வையம் தகழியாய் வாய்கடலே நெய்யாக

வைய்ய கதிரோன் இடுதிரியாய் - செய்ய

சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன் சொன்னமாலை

இடராழி நீங்கவே யென்று” என்று பாடுகின்றார். பெரிய திருமாலுக்கு உலகத்தையே தகழியாகக் கொண்டு கடலையே எண்ணையாக ஊற்றிச் சூரியனைச் சுடராக அமைத்து மிகப்பெரிய விளக்கேற்றுகிறார். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த திருமாலோ, ஓங்கியுல களந்த உத்தமனோ திருப்பாற்கடலிலே ஆதி சேடனை அணையாகக் கொண்டு துயில்கிறார்.

கடல் மிகப்பெரியது. மண்ணையும் விண்ணையும் இணைப்பனவாக எங்கள் கண்களுக்குக் காட்சி தருவன மலையும் கடலும். மலை உயர்ந்தது. கடல் பரந்தது. உலகளந்த பெருமான் துயில்வதற்குப் பெரியதாகக் கடல் அமைவது பொருத்தமானதே. ஆனால், இப்பெருமை பெற்ற அலை கடலையே குறுமுனியாகிய அகத்தியர் ஒரு காலத்தில் தன் கைக்குள் அடக்கியதாகப் புராணம் கூறும். வாமனனாகச் சென்றுதான் திருமால் மூவுலகை அளந்தார். குறுமுனியாகிய அகத்தியரோ அத்திருமால் துயிலும் அலைகடலையே தன் கைக்குள் அடக்குவதென்றால் அவருடைய பெருமை பேசற்கரியது.

அகத்தியரோ இப்பெருமை வாய்ந்தவராக இருந்தாலும், அவர் பிறந்தது குடத்திலே. குடமுனி என்று அகத்தியருக்கு இன்னொரு பெயர் உண்டு. மாகடலைத் தன் கைக்குள் அடக்கிய குறுமுனியோ பிறந்தது குடத்தினுள்ளே. இதனால், குடம் பெருமையுடையதாக அமைகின்றது. ஆனால், குடமோ சாதாரண மண்ணால்

ஆகியது. நாம் வாழும் இப்பெரிய உலகின் சிறிய அளவிலான மண்ணாலேயே அகத்தியர் உதித்த குடம் வளையப்பட்டது. சிறுமண் பெருமை பெற்றதாக அமைகின்றது. இச்சிறு மண்ணுள்ள பெரிய உலகமோ ஆதிசேடனுடைய ஆயிரந் தலைகளிலே ஒரு தலைக்கு மட்டும் பாரமாக உள்ளது. பாரமான அகலமான பெரிதான இந்த உலகனைத் தலையிலே சுமக்கும் ஆதிசேடன் திருமாலையும் திருப்பாற்கடலிலே துயில் கொள்ளவைக்க இடமளிக்கின்றது என்பதையும் இங்கு நினைவுகொள்ளவேண்டும்.

இவ்வாறு உலகினையும் திருமாலையும் சுமக்கும் ஆதிசேடன் தொண்டுக்கும் பக்திக்கும் மிக உயர்ந்த எடுத்துக் காட்டாக அமைகின்றது. இப்பெருமையினைப் பொய்கையாழ்வார்.

**“சென்றாற் குடையாம் இருந்தாற் சிங்காசனமாம்
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் - என்றும்
புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்
அணையாம் திருமாற்கு அரவு”.**

என்று பாடுகின்றார். இத்தகு பெருமைவாய்ந்த ஆதிசேடனே உமையம்மையினுடைய சிறுவிரலிலே அணியப்பெற்றுள்ள மோதிரமாக அமைகின்றதாம். உலகைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் உலகநாயகியாகிய உமையம்பாளின் சிறுவிரல் மோதிரமாக அமைவது வியப்பில்லை. ஆனால், உமையம்மையோ உலகநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய இடப்பாகத்தினுள் அடங்கிவிடுகிறார்.

இவ்வாறு இடப்பாகத்திலே உமையம்மையைக் கொண்ட சிவனோ தொண்டருடைய மனத்தினுள் அடக்கமாகிவிடுகிறான். எனவே தொண்டருடைய பெருமைதான் இந்த உலகிலே மிகப்பெரியது என்று ஓளவை தன்னுடைய மறுமொழியைக் கூறுகிறார். மிகப்பெரிய உலகநாயகியை இடப்பக்கத்திலே கொண்ட சிவன் தொண்டர் ஒருவருடைய மிகச்சிறிய உள்ளத்தினுள்ளே அடக்கமாகிவிடுகிறார். தொண்டருடைய பக்தியுள்ளம் இறைவனைத் தானாக அகப்படுத்திவிடும் என்பதை,

‘பக்தி வலையிற் படுவோன் காண்க’

என்று மணிவாசகப் பெருமான் கூறுவார். வேடன் வலையை விரித்து வைத்தாலே, மான் என்று தானாக அந்த வலையில் வந்து விழக்கூடும். சிலவேளை விழாமல் விடவுங்கூடும். ஆனால் தொண்டரால் விரிக்கப்படும் பக்தி என்னும் வலையிலே இறைவன் வந்துவிழுவது நிச்சயம். மேலும் தொண்டருடைய பெருமையினை சம்பந்தப் பெருமான் ,

**“அன்புறு சிந்தையராசி அடியவர்
நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமண மேவிநின்று
இன்புறும் எந்தை இணையடி ஏத்துவார்
துன்புறு வாரல்லர் தொண்டு செய்வாரே”**

என்று கூறுகிறார். “துன்புறுவாரல்லர் தொண்டுசெய்வாரே” என்று மிக எளிமையாகத் தொண்டருடைய பெருமை கூறப்படுகின்றது.

முருகப்பெருமானுக்குப் பெரியது எது என்று ஓளவை சொன்ன தொண்டர் தம் பெருமை எவ்வாறு பெரியதாகின்றது என்பதைக் கூறும் பாடலை இனிப் பார்க்கலாம்.

**பெரியது கேட்கின் ளரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது;
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு;
நான்முகன் கரியமால் உத்தியில் வந்தோன்;
கரியமாலோ அலைகடல் துயின்றோன்;
அலைகடல், குறுமுனி அங்கையில் அடக்கம்;
குறுமுனியோ கலசத்தில் பிறந்தோன்;**

கலசமோ புவியில் சிறுமன்;
 புவியோ அரவினுக்கு ஒருதலைப்பாரம்;
 அரவோ உமையவள் சிறுவில் மோதிரம்;
 உமையோ இறைவர் பாகத்து ஒடுக்கம்;
 இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத்து ஒடுக்கம்;
 தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

ஓளவை இப்பாடலூடாகத் தொண்டருடைய பெருமையினைச் சிறப்பான முறையிலே புலப்படுத்துகிறார். அந்தாதிப்பாங்கிலே பெரியனவற்றையெல்லாம் அடுக்கிச் சென்று இவையாவற்றுக்கும் மேலானது தொண்டர்தம் பெருமை என்று முடிக்குந் திறனைக் காணுகின்றோம்.

பெரியது	-	உலகம்
உலகம்	-	பிரம்மா
பிரம்மா	-	திருமால்
திருமால்	-	அலைகடல்
அலைகடல்	-	அகத்தியர்
அகத்தியர்	-	குடம்
குடம்	-	உலகமன்
உலகம்	-	ஆதிசேடன்
ஆதிசேடன்	-	உமையின் மோதிரம்
உமை	-	சிவனின் இடப்பாகம்
சிவன்	-	தொண்டர்
தொண்டர்	-	பெரியது

சமயத் தொண்டோ சமூகத்தொண்டோ செய்பவருடன் இறைவன் எப்பொழுதும் அருகிலே நிற்பான். தொண்டு செய்யும் உள்ளம் அருள்கொழுந்தோடிய தன்மையுடையது. அவ்விடத்திலே இறைவன் வந்துறைவான். இதனாலேயே தொண்டருடைய பெருமை எல்லாவற்றையும் விட பெரிதாக அமைகின்றது. தொண்டுக்குப் பதிலாக அதிகாரம் பண்ண முயன்றால் இறைவன் தூரத்தே சென்றுவிடுவான். இன்று பல தொண்டு நிறுவனங்களிலே அதிகாரம் பண்ணல் அதிகரித்து வருவதைக் காணலாம். தொண்டருடைய பெருமை பேசற்கரியது.

கிரியைகளின் பங்கு

K. துவாரகா

திருமணம்

2 ஆம் வருடம்,

கணிதப் பிரிவு.

மானிடப் பிறப்பு எடுத்ததிற்கு அர்த்த புஷ்டியாய், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்கின்ற நற்பயன்களை அடைவதற்கு ஒரு வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடிக்கொள்வது “திருமணம்” என்கிற திருமணம் இணையும் இனிய நாளாகும்.

திருமணத்துக்கு முன் நிகழ வேண்டிய கருமங்கள்

நிச்சயதார்த்தம்

பருவம் அடைந்த ஆண், பெண் ஆகிய இருவரின் ஜாதகப்படி விவாகப் பொருத்தம் உரிய ஜோதியும் மூலம் முறைப்படி பார்த்து பொருத்தம் நிச்சயம் பண்ணிய பிற்பாடு பெண்வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு நன்னாளில் சென்று தாம்பூலம் பரிமாற்றம் செய்தல். அதாவது மங்களப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகைகள், இனிப்புப் பலகாரத்துடன் சென்று திருமணத்தை நிச்சயித்தல். அதன்பின் திருமண நாளை நிச்சயித்து விட்டு, பின் பெண்வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் சென்று மேற்கூறியபடி தாம்பூலம் மாற்றுவர். பின் பொன்னுருக்கல் வைபோகம் செய்தல். அதாவது மாங்கல்யம் தாலி செய்வதற்கு நல்ல நாள் பார்த்து மாப்பிள்ளை வீட்டில், அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் செய்தல் வேண்டும். அதே நாள் அல்லது பின்பு பெண்ணுக்குரிய சுகறைப் புடைவை போன்றவற்றையும் கடையில் நல்ல நாளாகப் பார்த்து வாங்க வேண்டும். பின் திருமண நாளுக்கு 3 நாட்களுக்கு முன் முகூர்த்தக்கால் (அதாவது பந்தக்கால் / கன்னிக்கால் என்றும் சொல்வார்) ஊன்றுதல் நடைபெற வேண்டும். இது முள்முருங்கை மரத்தை பயன்படுத்தி சுமங்கலிப் பெண்களால் வீட்டு வளவில் ஈசான மூலையில் ஊன்றி நவதானியம் இடுதல். இதேமாதிரி பெண்வீட்டிலும் இடல் வேண்டும்.

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

திருமண நாளன்று சுபநேரத்தில் தோழனுடன் பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு சென்று, மாப்பிள்ளையை மணப்பந்தலுக்கு அழைத்துவருவார். (மாப்பிள்ளை வீட்டில் பால் அறிகு வைத்து மாப்பிள்ளைக்கு புனித நீராட்டுதல், தலைப்பாகை வைத்தல் போன்ற நிகழ்வுகளும், அதேபோல பெண்ணுக்கும் புனித நீராட்டுதலும் நடைபெறும்). மணப்பந்தலின் முன்றலில் நிறைகுடம் வைத்து மாங்களவிளக்கேற்றி வைக்க வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களுக்கும் முதலில் நாங்கள் வணங்கும் விநாயகரை (புசுவின் சாணத்தினால் / மஞ்சள் மாவில் பிள்ளையார் பிடித்து) எழுந்தருளச் செய்து மலர்கூட்டி மாங்கல்யப் பொருட்களையும் வரவேற்புக்கு சந்தனம், குங்குமம், பன்னீர் முதலியவற்றையும் வைத்தல் வேண்டும். மாப்பிள்ளை தோழனுடன் வந்து சேர்ந்ததும், தோழன் மணமகனின் காலைக் கழுவுவார். தோழனுக்கு அன்பளிப்பாக மாப்பிள்ளை மோதிரம் போடுவது வழக்கம். இரு சுமங்கலிகள் ஆராத்தி எடுத்து திலகம் வைத்தும், மாமனார் மாப்பிள்ளைக்கு மலர் மாலை போட்டும் வரவேற்பது இன்னும் ஒரு வழமை. அதன் பின் மாப்பிள்ளையை தோழன் நிறைகுடத்திற்கு வலமாக அழைத்து வந்து மணவறையில் அமர வைப்பார். மாப்பிள்ளையை வலது பக்கமாக அழைத்து வரவேண்டும். முதலில் சங்கற்பம் பிள்ளையார் பூஜை, புண்ணியாகம், பஞ்சகவ்விய சுத்தி போன்ற கிரியைகள் நடைபெறும்.

பவித்திரம் அணிதல்

திருமணக் கிரியைகளைச் செய்யவிருக்கும் சிவாச்சாரியார், தான் செய்யப்போகும் கருமத்திற்கு இறைவனிடத்தும் பெரியோரிடத்தும் அனுமதி வேண்டுகலைத் தொடர்ந்து சங்கற்பம் (அதாவது செய்யப்போகும் கிரியைகளில் உள்ளத்தை உறுதி செய்து கொண்டு பவித்திரம் அணிதல்) இடம் பெறும்.

விநாயகர் பூசை

உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற்காரணமான பொருள் மகாமாயை / பிரணவம் எனப்படும். அதற்கு தலைமையாயிருக்கும் சிவசக்தியை விநாயகராகக் காண்கிறோம். எந்தக் கிரியையும் இனிது முடிப்பதற்கு மேலான தலைவரான விநாயகப் பெருமானின் திருவருளை வேண்டி விநாயகர் பூசை நடக்கும்.

ஆசமனம்

மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து நீரை உட்கொள்ளல், உள்ளம் தூய்மையாகி ஆன்மா அருள் வழி நிற்க இக்கிரியை இடம்பெறும்.

புண்ணியாகம்

இடத்தையும் பொருளையும் சுத்தி செய்யும் இக்கிரியை பஞ்சகவ்வியம் கொண்டு செய்யப்படும்.

அங்குரார்ப்பணம்

அங்குரார்ப்பணம் எனப்படுவது முளைப்பாலிகை (நவதானியமுளை) இடுதல். (அங்குரம் - முறை, அங்குரார்ப்பணம் - முளையிடுதல்) 3 தினங்களுக்கு முன் 5 சிறிய மண் சட்டிகளில் மண் இட்டு நவதானியங்களை சுமங்கலிகள் விதைத்து தினமும் நீர் வார்த்து திருமண மண்டபத்திற்கு கொண்டு வருவர். இது படைத்தலை குறிப்பதாகும். இதில் சத்தியம்சம் பெற்ற சந்திரன் பூஜிக்கப்படுவது மரபு. குறிப்பாக பயிர்கள் நவதானியங்கள் எனப்படும் தாவரங்களுக்கு அதிபதி சந்திரன். எனவே சந்திர கும்பத்தை சுற்றி 5/3 சுமங்கலிப் பெண்கள் (மணமகன், மணமகள், இருவீட்டாரும் சேர்ந்து) வரவழைத்து அவர்கள் கையால் முளைப்பாலிகையைச் சட்டியில் இடுவதே அங்குரார்ப்பணம். மங்களக் கிரியா வைபவங்கள் அனைத்திலும் இந்தக் கிரியை உண்டு. திருமணத்தில் இதைச் செய்வதன் பொருள், சந்ததி பெருகும் பொருட்டும் நவதானியம் எனப்படும். முளைப்பாலிகைகள் மனிதனால் விதைக்கப்பட்டு மனிதன் தேவைக்கே பயன்படுவது போல, இவ்வாழ்க்கையில் கணவன், மனைவி, மற்றோருக்கும் தம்மால் இயன்ற உதவி புரிந்து அறத்தோடும் என்றும், பாலிகை இடும் சுமங்கலிகள் போல் மங்களமாய் வாழவேண்டும் என்பதற்காகவே!

இரட்சாபந்தனம்

இதைக் காப்புக் கட்டுதல் என்று கூறுவதுண்டு. (இரட்சை - காப்பு, பந்தனம் - கட்டல்) மணமகன், மணமகள் இருவருக்கும் தனித்தனியாக இந்தக் காப்பு கட்டப்படும். அதாவது எடுத்த கருமம் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேறவும், வேறு செயல் சிந்தனை இன்றி குறித்த கரும சிந்தனையில் மூழ்கி இருக்கவும், எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்கி புனிதமயமாக்க (ர - எல்லா, ட்சா - பாபதாசம்) இந்த ரட்சாபந்தனம் செய்யப்படுகிறது.

மணமகனுக்கு காப்புக்கட்டி முடித்து, பிறிதொரு இடத்தில் இருத்தி பெண்ணை அழைத்து வருவார்கள். சில இடங்களில் மணமகன் அப்படியே இருக்க பெண்ணை அழைத்து வருவது உண்டு. இதற்குரிய காரணம் பெண்ணுக்கு காப்புக்கட்டாமல் மணமகனைப் பாக்கக் கூடாது என்கிற ஒரு நியதியில் மணமகனைப் பிறிதொரு இடத்தில் அமரச் செய்கின்றனர். ஆனால் பெண் அழைத்து வரப்படும்போது முகத்திரை போட்டே அழைத்து வருவதால் மணமகன், மணவறையில் இருக்கவே பெண்ணையும் வைத்து காப்புக் கட்டலாம் என்கிற மரபிலும் இருவிதமாய் இக்கிரியை செய்வதுண்டு. மாங்கல்யம் பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டப்படும் வரை லட்சுமி, நாராயணராக மணமகனையும், பெண்ணையும் பாவனை செய்து தாலிகட்டிய பின் சிவசக்தி ரூபமாக அமர்த்திக் கிரியை நிகழ்த்துவர். அதற்காகவே முதலில் பெண் வலது பக்கமும், ஆண் இடது பக்கமும் தாலிகட்டியபின் ஆண் வலமாகவும் பெண் இடமாகவும் மாற்றி இருத்துவார்கள். விஷ்ணு தனது வலது மார்பிலே லட்சுமியை கொண்டுள்ளார். சிவன் தனது உடம்பின் இடது பாகத்தை சக்திக்கே கொடுத்துள்ளார் என்கிற தத்துவம் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

கும்பபூசை

இரட்சாபந்தனமான பின்னர், ஆசாரியர் முறைப்படி சிவனதும் சக்தியினதும் அருளைப் பெறுவதற்காக சிவகுடும்பத்திற்கும், சக்தி குடும்பத்திற்கும் பூசை செய்து வழிபாடு நடத்துவார்.

நவக்கிரக பூசை

வாழ்கைக்கும் நவக்கிரகங்களுக்கும் தொடர்புண்டு. எனவே அவற்றால் வரும் குற்றங்களை போக்கியருளும்படி நவக்கிரகங்களுக்கு செய்யும் பூசை அடுத்து இடம்பெறும்.

ஓமம் வளர்த்தல்

குடும்பத்திலே பூசித்த யாகேசுவரர் (சிவன்), யாகேசுவரி (சக்தியின்) அருளை நிலைபெறச் செய்வதற்காக ஓமகுண்டத்தில் அக்கினி காரியம் செய்யப்படும். இங்கு வளர்க்கும் அக்கினி சிவாக்கினி எனப்படும். சிவாக்கினி பாவங்களை எரித்து வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய தூய அருளை நல்கும்.

பிதூரர் ஆசீர்வாதம்

குடும்ப வாழ்வை தொடங்கும்போது அது தவறின்றி நடப்பதற்கு அக்குடும்பத்தின் முன்னோரது ஆசீர்வாதம் வேண்டும். அதற்காக முன்னோராகிய பிதூர்களை திருமணத்திற்கு அழைத்து அவர்களது ஆசியை பெறும்வகையில் செய்யப்படும் சிராத்தம் அடுத்த கிரியை ஆகும். மணமகன், மணமகள் ஆகியோரின் தந்தையர்களினால் இது செய்யப்படும்.

கன்னிகாதானம்

பெண்ணை முறையாகப் பெற்றோர்களால் 'தாராதத்தம்' செய்யப்படும் ஒரு பொருளை இறுதியாக கொடுப்பதற்கு தண்ணீர் விடுதல் முன்னாள் மரபு. இதற்குரிய கிரியையானது மணமகன், மணமகள் இருபகுதிப் பெற்றோரையும் அழைத்து சங்கல்பம் செய்து அவர்களுடைய சந்ததி, வம்சாவழி பிதூர்களை நினைவு கூர்ந்து திருப்தியுறும் வகையில் நாந்திதானம் (அரிசி, மரக்கறி உட்பட பணம் வைத்து) நவக்கிரஹ பிரீதி தானம் (வஸ்திரம், பணம்) போன்றவற்றை குருக்களுக்கும் உதவி குருமாருக்கும் தானமாக மேற்குறிப்பிட்ட வண்ணம் செய்தபின் கன்னிதானம் இடம்பெறும். அதற்குமுன் சம்பந்திகள், ஒருவருக்கொருவர் உபசாரம் செய்தல் (சபைச் சிறப்பிற்காகச் செய்யப்படும் ஒரு சிறப்பாகும்). அதன்பின் கிழக்குமுகமாய் (மணவறையிலிருந்து சபையோரைப் பார்க்கும் வண்ணம்) மணமகளின் தந்தை அமர்ந்து ஒரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம்பழம், தேங்காய், மஞ்சள் துண்டு, சில்லறைக் காசு, பொன், மலர் போன்ற பொருட்கள் தட்டில் வைத்து பெண்ணின் கையை தட்டிலே வைத்து, தந்தை தட்டையும் மகள் கையையும் சேர்த்து பிடிக்க சிவாசாரியார் மணமக்களின் வம்சாவழியை (மணமகளினதும், மணமகளினதும் தந்தை, பேரன், பாட்டன் ஆகியோரின் பெயர்களை குறித்து சிவாச்சாரியாரிடம் திருமணக்கிரியை தொடங்க முன் கொடுத்து வைப்பது உசிதம்). சபையோர் அறிய எடுத்துக் கூறி, மாங்கள் ஸ்லோகம் கூறி தாயார் மூன்று முறை தண்ணீர்விட மாங்கள் வாத்தியம் முழங்க, கன்னிகையை தானமாய் மணமகன் கையில் கொடுப்பார். (தண்ணீர் தாரையோடு கொடுத்தலால் இதற்கு தாராதத்தம் என்பர். (குத்தம் - கொடுத்தல்).

தாலி கட்டல்

தாலியிலே சிவலிங்கம் விநாயகர் / லட்சுமியினுடைய திருவுருவம் அமைத்தல் சிறந்தது. அதன்பின் ஒரு தட்டிலே மாங்கல்யம், கூறை, மாலை, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், தேசிக்காய், கால் மிஞ்சி மற்றும் மாங்கல்ப பொருட்கள் வைத்து, மணமகளின் தந்தை, தாய், சபையோரிடம் ஆசி பெறுதல், பின் மணமகன் தனது கையால் மணமகளிடம் கொடுத்து கூறை மாற்றி வரச் செய்தல் இடம்பெறும். கூறை மாற்றி வந்ததும், மணப்பெண் மணமகனுக்கு வலப்பக்கம் வந்து அமர மாங்கல்ய பூசை செய்து, மணமகன் எழுந்து வலது பக்கத்திற்கு வந்து சிவாச்சாரியார்கள், அவையோர் ஆசீர்வதிக்க, கெட்டி மேளம் முழங்க கழுத்தில் தாலி கட்டுதல் நடைபெறும். மாங்கல்ய நாண் பூட்டுதல் என்றும் இதைக் கூறுவர். அதன்பின் மணமகள் மணமகனுக்கு

இடப்பக்கம் அமர்வாள். ஆதிசாலம் மஞ்சட் கயிற்றிலேதான் தாலி கட்டப்பட்டு வந்தது. தற்போது தங்கத்திலேயே கட்டுகின்றனர். இருப்பினும் சிலகுடும்பத்தினர் இன்றும் “மஞ்சட் கயிறு” மாங்கல்யத்திற்கு பாவிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவிலும் பெரும்பாலும் மஞ்சட் கயிற்று தாலியே கட்டுகின்றனர் என்று கூறப்படுகிறது. மாங்கல்யம் 9 இழைகளை கொண்டுள்ளது.

01) வாழ்க்கையை உள்ளபடி புரிந்து கொள்ளல்	02) மேன்மை
03) ஆற்றல்	04) தூய்மை
05) தெய்வீக நோக்கம்	06) உத்தம குணங்கள்
07) விவேகம்	08) தன்னடக்கம்
09) தொண்டு	

இவற்றை ஒரு பெண் எற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தில் மாங்கல்யம் அமைக்கப்பட்டது. சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகன் மணமகளின் வலப்புறம் சென்று வடக்கு நோக்கி நின்று சிவசக்தியை நினைத்து வணங்கி கொண்டு மாங்கல்யத்தை இரு கரங்களாலும் பெற்று கெட்டி மேளம் முழங்க வேத நூற் துணிபுடனாகி வாழ்த்தி நிற்க பெரியோர்களும் சுமங்கலிகளும் மலர்தூவி வாழ்த்த ஒரு சுமங்கலி திருவிளக்கு ஏந்தி நிற்க மணமகன் மணமகளின் கழுத்தில் மங்கல நானைக் கட்ட வேண்டும். தாலிக்கும் மணமகளுக்கும் மணமகன் திருநீறு பூசி, பின் பெண்ணுக்கு குங்கும திலகம் வைப்பார்.

மாலை மாற்றுதல்

அதன் பின் பெண் இடப்பக்கமாகவும் ஆண் வலப்பக்கமாகவும் மாறி இருந்து உமாமகேஸ்வரர் பாவனையாக கிரியை நிகழ்த்தப்படும். தாலி கட்டி முடிந்த பின் மாலை மாற்றுதல் வாழ்க்கையில் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் நாம் இருவரும் ஒருவரே என்ற தத்துவத்திற்கு ஏற்ப பெண்ணின் கழுத்தில் இருக்கும் மாலை ஆணுக்கும், ஆணின் கழுத்திலுள்ள மாலை பெண்ணுக்கும் 3 முறை கழற்றி மாற்றுவார்கள்.

பால், பழம் பருகுதல்

வாழ்க்கைத் துணை ஒருவருக்கொருவர் அமைந்த வேளை வாழ்க்கை என்றும் இனிதே அமைய முதல் பானமாய் பாலும், பழமும் பருகுதல். அதன்பின் மங்கள தரிசனமாக “கா” எனப்படும் கன்னிப் பசுக்கன்றை காண்பிப்பார்கள்.

ஏழுடி நடத்தல் (ஸப்தபதி)

மணவறை முன் இருக்கும் சும்பங்களையும் அக்னியையும் சுற்றி வருவதற்காகவும் முதல் ஏழுடி நடத்தல். அக்னி னியும் வேறாமகுண்டத்திலிருந்து அம்மி வரை ஏழு இடங்களில் நெல்போட்டு அந்த இடங்களில் பெண்ணின் வலக்காலை தூக்கி வைத்து நடத்தி வருதல். “ஸப்தம்” என்றால் ஏழு. கணவனானவன் தனது இஷ்டங்களுக்கு பிரியமானவனாய்த் தன்னைச் சார்ந்தவனாய் இந்த ஏழுடி மூலம் தன்னோடு சேர்த்து கொள்வதே இதன் பொருள். இவ்வாழ்வில் பெறவேண்டிய 7 பொருள்களை இது குறிக்கும். அவற்றை பெறுவதற்கு இருவரும் ஒத்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவையாவன உணவு, பொருள், உடற்பலம், கடவுள் வழிபாட்டுடன் நல்வினை, மனச்சாந்தி, நல்லறிவு சகல போகங்களும் காலத்திற்கு கர்வம் வரும் பொருட்களும் அவற்றால் வரும் சுகங்களும் யாகத்திற்கு வேண்டிய துணைகள்.

ஓரடி கடவுளுக்காக என்றும், 2வது அடி கணவனுக்காக என்றும், 3வது அடி சேர்ந்தோர் குலத்தை காக்கவென்றும், 4வது அடி அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் பெண்களின் குணநலன்களைப் பேணவென்றும், 5வது அடி இருவரது அறிவு நல்லறிவாக அமைய வேண்டும் என்றும், 6வது அடி சுவைகள் ஆறும் அன்பு கணவனுக்கு பொருந்தும் வரை உண்டப்பட உரிய என்றும் 7வது அடி ஏழேழு பிறப்பும் கணவருடன் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்றும் இக்காலப் பாடலொன்று கூறுகிறது. ஏழுடி நடந்த நாமிருவரும் இணைந்து ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோமாக. இன்பதுன்பங்களில் சேர்ந்து அனுபவிப்போமாக என உறுதி பூணுகின்ற

கட்டம் இது.

அம்மி யிசித்தல்

4 மூலைகள் கொண்ட ஒரு கல்லை (அம்மி) வைத்து அதன்மேல் பெண்ணின் காலைத் தூக்கி வைத்து தனது கையால் கணவன் மிஞ்சியைப் பெருவிரலுக்கு அடுத்துள்ள விரலில் அணிவது முறை. கல்லிலே உள்ள 4 மூலைகளும் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்கிற நால்வகை குண இயல்பை குறிக்கும். அதன் நடுப்பகுதியில் கணவன் பெண்ணின் காலை தூக்கி வைக்கும்போது இந்தக் கல்லைப்போல் உறுதியாகத் தன் நிலையில் நின்று பிரியாது இளகாது தனது கணவன் மேல் உள்ள பற்றும் நீங்காது கற்பு நெறியில் நின்று விலகாது தன்னை உறுதியாய் நிலைப்படுத்த வேண்டும் என்பது பொருளாகும். அதன் ஞாபகம் வாழ்க்கையில் என்றும் இருக்க தினமும் நடக்கும்போது கால்மிஞ்சி ஞாபகமூட்டும் என்பதாகும்.

பிராயச்சித்தம்

குற்றங்குறைகள் தீர்ப்பதற்காக பிராயச்சித்த ஓமமும் கிரியைகளின் நிறைவு பூரணாகுதியும் நடைபெறும். தோழன் நெற்பொரியை பெற்று மணமகளின் கையில் கொடுக்க மணமகள் தான் பெற்ற பொரியை மணமகளின் கையில் கொடுத்து மணமகன் மணமளின் கைகளை தன் இரு கைகளாலும் தாங்கி குருக்கள் அக்னியில் சிருக்ஸ்ருவம் மூலம் நெற்சொரியும்போது அக்கினியில் இருவர். "அக்கினி பகவானே சகல செல்வங்களை எமக்கு தந்தருள வேண்டும்" என வேண்டுகல் செய்து நெற்பொரியை சொரிய வேண்டும்.

அருந்ததி பார்த்தல்

கற்பு நெறியில் மிகச் சிறந்தவளாய் விளங்கியவள் அருந்ததி எனும் மாங்கை. அவளின் சிறப்பினால் வானிலே நட்சத்திரமாக இன்னும் ஜொலித்து கொண்டிருக்கிறாள். பெண்ணின் கற்பு நெறி பெருமையை உணர்த்தவே அருந்ததி இருக்கும் திசைபார்த்து நமஸ்காரம் செய்வது மரபு. சில இடங்களில் அருந்ததிக்கென கும்பம் வைத்து கும்பத்தில் பூப்போட்டு வணங்குவதும் உண்டு. இரவுவேளைகளில் எனின் வானில் நேரடியாகவே அருந்ததியை தரிசனம் செய்யமுடியும்.

மோதிரம் போட்டு எடுத்தல்

மணமக்களுக்கு கூச்சம் தெளியவும், சபை சிறப்புக்காகவும் செய்யப்படுகிறது. மஞ்சள் கலந்த நீரில் மோதிரமும் எலுமிச்சம்பழமும் போட்டு இருவரும் ஒரே சமயத்தில் கைவிட்டு எடுக்க வேண்டும். ஒருவர் மோதிரத்தை எடுத்தால் மற்றவர் வெறுங்கையை எடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக எலுமிச்சம்பழம் சேர்த்து போடப்படுகின்றது. இம்முறை 3 தடவை நிகழும். மணமகள் மோதிரத்தை எடுத்தால் மறுதடவை பெண்ணுக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். மணமக்கள் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை இது குறிக்கிறது.

அரசாணி

விவாகத்தில் 4 கும்பங்கள் 4 தீபங்களுக்கு மத்தியில் அரசாணி வைக்கப்படுகிறது. அதுவும் முள்முருக்க மரம் நாட்டி முள்ளிருக்கும் பகுதியை வெள்ளைத் துணியால் மூடிக்கட்டி அவ்விடத்தே நடுவில் நாட்டப்படுகிறது. விவாகத்தில் உள்ள கிரியைகள் மணமக்களின் கற்பு நெறியை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. இந்த அரசாணியின் தத்துவம் மணமகனை மட்டும் வலியுறுத்துவதாக அமைகிறது. தேவசபையில் இந்திரன் அகலியை விரும்பியதால் முனிவரின் சாபத்திற்கு உட்பட்டு உடல்முழுவதும் யோனி வடிவமாக ஆகும்படி சபிக்கப்பட்டான். பின் பிழையை உணர்ந்த இந்திரன் மன்னிப்புக் கேட்டு வேண்டிய பொழுது உடலில் யோனி உள்ள இடமெல்லாம் கண்களாக கடவது என சாபத்தை குறைத்தார். முள்மரம் முழுவதும் முள்ளிருக்கும். அம்முட்களை கண்களாக கருதி அதை துணியால் மூடி அவ்விடத்தே மணமகனுக்கு அதை தரிசிக்க செய்து கற்பு நெறி ஆணுக்கும் உண்டு. அக்கற்பு நெறி தவறியதால் இந்திரன் சாபத்திற்கு உட்பட்டான். எனவே கற்பு நெறி தவறாதிருக்க விவாகத்தில் இந்த வலியுறுத்தலும் முக்கியமாக கருதப்படுகிறது. இதுவே அரசாணியின்

தத்துவம், வாழ்த்துதல் (அறுகரிசி போடுதல்).

இந்த நிகழ்வு மணமக்கள் பல்லாண்டு காலம் நீடுழி வாழ வேண்டும் என பெரியோர்கள் மனமுவந்து ஆசீர்வதிப்பதாகும். அறுகானது நன்றாக பரவும் தன்மையும் இலகுவில் அழியாத தன்மையும் உடையதால், மணமக்கள் இருவரும் அதே தன்மையோடு சிறப்பற்று வாழவேண்டும் என்று நோக்கி அறுகை சேர்த்து மஞ்சள் கலந்த அரிசிபோடுதல் அறுகரியாக வாழ்த்தும் மரபாகும். இவ்வறுகு அரிசி போடுவதில் மாறுபட்ட தன்மையை காணமுடியும். சிலர் கீழ் இருந்து மேல் நோக்கியும், சிலர் மேல் இருந்து கீழ் நோக்கியும் ஆசீர்வதிப்பதுண்டு. இதில் சரியான முறை உச்சியில் (சிரசில்) மட்டும் 3முறை இடுதலே ஆகும். (நிறைவு - மகிழ்வு - வெற்றி குறித்து பண்டை நாளில் அறுகெடுத்து வாழ்த்துவது வழக்கம் இருந்து வந்தது. அறுகிட்டு வணங்குதல் என்ற மரபு காலப்போக்கில் அறுகொடு நெல்லும் மலரும் கலந்து இடுதல் என்று மாறிற்று. நெல் அரிசியாகி அட்சனையிடுதல் என்றும் மாறிற்று. அறுகும் அட்சனையும் மலரும் கலந்து இட்டு வாழ்த்துதல் அட்சனையிடுதல் என்று உலகில் வழக்கில் வழங்கக் காணலாம்.)

ஆரத்தி எடுத்தல்

திருமண நிகழ்வின் நிறைவாக மணமக்களின் கைகளில் கட்டிய காப்புக்களை அவிழ்த்து வைத்து விட்டு, பின் பவித்திரங்களை கழற்றி வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களுக்கு தட்சணையும் சேர்த்து கொடுத்து மணமக்கள் ஆசீர்வாதம் பெறுதல் திருமணச் சடங்கின் முடிவில் ஆரத்தி எடுத்தல் இடம் பெறும். மணமக்களுக்கு “கண்ணாறு” கழியும் பொருட்டு ஒரு தட்டிலே குங்குமம் தூவி அதன் மேல் 3 வாழைப்பழத்துண்டுகளில் நெய்தீபம் ஏற்றி இரு சுமங்கலிகள் வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கமாக 3முறை சுற்றி தீபத்தை அணைத்து மணமக்களுக்கு அக்குங்குமத்தை நெற்றியில் தீலகமிட்டு விடுதல் நிகழும்.

ஆரத்தி எடுத்த பின் தோழன், மணமகன், மணமகள், தோழி என்ற வரிசையில் மாங்கள் மேளம் முழங்க எல்லோரும் வாழ்த்த வீட்டினுள்ளே வலது காலை எடுத்து வைத்து மணமக்கள் செல்வார்கள். அவர்களுக்கு முன்னே பூரணகும்பம், மாங்கள் தீபம் என்பவற்றை சுமங்கலி பெண்கள் கொண்டு செல்வர். வழிபாட்டறையில் வைத்து மணமக்கள் பெற்றோரின் ஆசியை பெற்று கொள்ள வேண்டும்.

நன்றி

சோதிடமணி பிரம்மஸ்ரீ ஜெகதீஸ்வர சர்மா

ஆலயம் தொழுவது
சாலவும் நன்று.

கற்றாரை யான் வேண்டேன்!

பா. தர்சினி
2 ஆம் வருடம்,
கணிதப் பிரிவு.

நிறையச் சாப்பிடுவதாலே ஒருவர் பலசாலி ஆகிவிட முடியுமா? முடியாது. நோயாளியாக வேண்டுமானால் ஆகிவிடலாம். பலம் நா வேண்டிய உணவு நேர் எதிர் மாறான பலவீனம் தந்துவிடும். அதிகமான உணவால் வயிற்றுப் போக்கு, சர்க்கரை வியாதி என்பன வந்து விட்டால் இருக்கின்ற பலமும் போய் விடுகிறது. அதே மாதிரித்தான் படிப்பும். ஞானம் பெறப் படிப்பு முதல் படி. ஆனால் கல்வியோ சில சமயங்களில் ஞானத்திற்கு எதிர் மாறான விளைவை ஏற்படுத்தி விடுகிறது.

கல்வி எதைச் சாதிக்க வேண்டும்? படிக்கப் படிக்க என்ன தெரிய வேண்டும்? ஆஹா..... இவ்வளவு நாள் நாம் எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்களாக இருந்தோம் என்பதைத்தான் படிப்பு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும். அறிவு வளர வளர அகம் பாவம் கரைய வேண்டும். அறிவு என்பதே நமது அறியாமையை உணருவது நான். “அறிதொறும் அறியாமை கண்டற்றால்” என்கிறார் திருவள்ளுவ தேவர்.

கொஞ்சம் புத்தகங்களையும் அவற்றுக்கு விநோதமான, வித்தியாசமான விளக்கங்களையும் கற்றுக் கொண்டு விட்டால் நான் ஏதோ ஆகாயத்தில் பறப்பதாகச் சிலர் நினைக்கின்றார்கள். அடுத்தவனுக்கு ஒன்றைப் பற்றித் தெரியுமா தெரியாதா என்பதைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படாமல் தனக்குத் தெரிந்தது அடுத்தவனுக்குத் தெரியாது என்று சிறுபிள்ளைத் தனமாக எண்ணிக் கொண்டு பிறரைப் பழிக்கிறார்கள் மூடர்கள். இவையாவும் அறியாமையும் ஆணவமும் விளைந்த விபரீதங்கள். இவர்களது கல்வி அவர்களது ஆன்ம முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந்தடையாகி விடுகிறது!

பிரமனை, முருகுப் பெருமான் குட்டிச் சிறையிட்டான் என்கிறது கந்தபுராணக் கதை. அவன் ப்ரணவப் பொருள் அறியாதவன் என்பதால் தண்டித்தான் என்பதாகக் கந்தபுராணம் சொல்லும். ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படை வேறு காரணம் சொல்லும். சூரசம்ஹாரம் முடிந்தது. சூரனைக் கொன்றது முருகன் கைவேல் என்று எல்லோரும் வேலை வாழ்த்தினர். அந்த வேலை வடித்து வடிவமைத்தது நான் அல்லவா என்று அகங்காரம் அடைந்தான் பிரமன். நறுக்கென்று அவன் தலையில் குட்டு விழுந்தது! எப்படியோ? பிரமனுக்கு ஏன் தண்டனை? கலைமகள் கல்வியின் தலைவி. அவளது தலைவன் பிரமன். எனவே கலையில் நமக்கு மேலானவர் இல்லை என்று கல்வி பற்றிய அகந்தையில் இருந்தான் பிரமன். எனவே அவனால் ஞானத்தை, முருகனை உணர முடியவில்லை. கல்வியின் தலையில் ஞானம் ஒரு கட்டு வைத்து விட்டது! ஞானத்தை இறை நிலையை உணரத் தோன்றியது கல்வி. அதுவே அகங்காரம் கொள்கின்றபோது நேர் எதிரிடையாகத் தன்னை வியந்து நிற்கிறது. அப்போது இறையணர்வு நழுவி விடுகிறது!

பள்ளிக்கூடத்தின் படிக்கட்டுகளை மிதிக்காதவன் கண்ணப்பன். சிவஞானபோதமோ சிவஞானசித்தியாரோ அவனுக்குத் தெரியாது! பதி, பசு, பாசம், சத்திநிபாதம், மலபரிபாகம் என்கிற அச்சுறுத்துகிற அவஸ்தைகள் அவனுக்கு இல்லை. மலை வேட்டுவன் ஆகையால் உருத்திராட்சமும் சிவவேடமும் அவனிடம் இருந்திருக்க வழியில்லை. ஆனால் அவன் பெற்ற அனுபவத்தை, இறை நிலையை, உயர் நிலையை யார் பெற்றார்? இன்று சித்தாந்தம் படித்த பெரும்புலவர்கள் 'நான் படித்த மாதிரி எவன் படித்திருக்கிறான்?' என்று மண்டை வீங்கியே மரிக்கிறார்களே ஒழிய சிவபதம் அடைவதில்லை.

'சித்தாந்த சூத்திரங்களுக்கு விளக்கம் சொல்கிறேன் பார் என்று பாலைவனத்தில் படுக்க வைத்து அமிலத்தை அள்ளி அபிஷேகம் பண்ணுகிறார்கள். வேதம் படித்த சிலர் கதையும் இதேதான்!' "ஒரு வார்த்தைக்கு ஒருநாள் முழுவதும் விளக்கம் சொல்வார்" என்று உஊரே வியக்கும்படி, தன்னைப் பிறர் பேசுவதில் எடுத்துக் கொள்ளும் அக்கறையை, தான் பேசும் பொருளில் எடுத்துக் கொள்ளாத மகா கனம் பொருந்திய பலரை உலகம்

பார்த்து விட்டது! இவர்கள் செவிப்பறையில் அறைகிற மாதிரி நான் “கற்றும் அறிவில்லாத மூடருக்கு என்ன செய்கேன்?” என்று பாடினார் தாயுமானவர். படிப்பறிவில்லாத கண்ணப்ப நாயனாரை ‘கலைமலிந்த சீர் நம்பி கண்ணப்பன்’ என்கிறார் சுந்தரர் ஏன்? இது எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ஒருவருக்குப் பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் பட்டம் தருகிறமாதிரி!

கல்வி என்பது கண் போன்றது. “எண் என்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு” என்பது திருக்குறள். எனவே கல்வி கண் போன்றது. கண்ணே, கண்ணோட்டம் (இரக்கம்) இல்லாதபோது புண் போன்றது என்கிறார் அதே திருவள்ளுவர். சிவபெருமான் கண்ணில் குருதி வடிந்தபோது கண்ணை எடுத்து அப்பிய கண்ணப்பன் கண்ணோட்டம் (இரக்கம்) உடையவன். உணக்கண் இழந்து புண்பட்டாலும் திருவள்ளுவர் தீர்ப்பின்படி புண்ணற்ற கண் உடையவன் கண் உடைமை கல்வி உடைமையாகும். எனவே அவன் படித்த படிப்பு வேறு யார் படித்திருக்க முடியும்?

தன்னை உணர்ந்து நான் என்ற எண்ணம் இழந்து பரம்பொருளில் தன்னை இழத்தல் தானே கல்வியின் நோக்கமே! அதை அவன் பெற்று விட்டதால் அவன் கல்வியின் முழுமையும் பெற்றவன். அதனால்தான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவனை ‘கலை மலிந்த சீர் நம்பி’ என்கிறார். ஏட்டுக் கல்வியை எட்டிப் பார்க்காத கண்ணப்பன் எப்போதோ மோட்சம் போய்விட்டான். ‘சிவஞானபோதம் முதல் சூத்திரத்திற்கு என்னை மாதிரி யார் விளக்கம் சொல்ல முடியும்?’ என்று மார் தட்டிக் கொண்டு நம்மவர்கள் நரகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வி அகங்காரம் கொண்டு விட்டால் விளைவு நேர்மாறாகி விடும். வடமொழியில் மாணவனுக்கு விநயம் உடையவன் என்ற பொருளில் விநேயன் என்று பெயர் ‘வித்யா விநய ஸம்பனே’ என்றபடி பணிவு தோற்றாத படிப்பு பயனற்றது.

மாணிக்கவாசகர் மகாஞானி. உலகக் கல்வியும் மெத்தப் படித்து முதல் அமைச்சர் பதவி வகித்த படிப்பாளி. ஆனால் அவர், “கற்றாரை யான் வேண்டேன் கற்பனவும் இனி அமையும்” என்று கல்வித் திட்டத்தின் மிது ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறார். உடனே நமக்கு ஒரு சந்தேகம் வரும்! தேவாரம், திருவாசகம் போன்றவற்றைப் படித்தால் தானே மனிதனுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பக்குவம் வரும் அப்படியிருக்க படிப்பையே இப்படித் தாக்கலாமா என்று கேள்வி பிறக்கும்.

காலில் முள் குத்திவிட்டது. முள்ளை எப்படி எடுப்பது: முள்ளால் தான் முள்ளைக் குத்தி, குத்தியிருந்த முள்ளை எடுத்துவிட்டு, முள்ளை எடுக்க உபயோகப்பட்ட முள்ளையும் காலை விட்டு எடுத்துவிட வேண்டும். அதுமாதிரியாகக் கல்வியால் அறியாமையை நீக்கி அதே சமயம் கற்றிருக்கிறோம் என்ற அகந்தை வராதபடி நான் என்ன கல்வி கற்றுவிட்டேன் என்ற அடக்கத்துடன் இந்தக் கல்விக்கும் மேலானது அந்தப் பரம்பொருள் என்ற உணர்வுடன், ‘சட கசடமுட மட்டி’ என்று அருணகிரியார் தம்மைத் தாழ்த்திக் கொண்ட மாதிரியான பணிவு இருந்தால் அவரே ஞானியாகிறார்.

அருச்சுனன் தேர் போய்க் கொண்டிருந்தது. வேகமாக ஓட்டிக் கொண்டிருந்த கிருஷ்ணன், “அர்ச்சுனா, அந்த மயிலைப் பார்த்தாயா எவ்வளவு அழகு?” என்று தொலைவில் ஒரு மரத்தைக் காட்டினார்.

‘பார்த்தேன் கிருஷ்ணா அந்த மயில் அழகு தான்’ என்றான் அருச்சுனன்.

“அர்ச்சுனா, அது மயில் இல்லையே! கழுகு அல்லவா?” என்றான் கிருஷ்ணன்.

“ஆம், கிருஷ்ணா அது கழுகுதான்” என்றான் அருச்சுனன்.

“அர்ச்சுனா? என்ன உளறுகிறாய் அது கழுகு இல்லை புறா” என்றான் கிருஷ்ணன். அர்ச்சுனன்

“ஆம், அது புறா தான்” என்றான்.

தேரை நிறுத்தி விட்டார் கிருஷ்ணன். திரும்பிப் பார்த்துக் கேட்டார். உண்மையைச் சொல் அது என்ன என்று உண்மையில் உனக்குத் தெரியுமா? தெரியாதா?

அருச்சுனன் சொன்னான்: “கிருஷ்ணா, உண்மையில் அது என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது!

ஆனால் கேட்கிற நீயார் என்பது எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். அதை மயிலாகவோ, கழுகாகவோ, புறாவாகவோ வைத்திருக்கக் கூடிய இறைவன் நீ என்பது எனக்குத் தெரியும். உன் சங்கற்பத்தாலே அது எதுவாகவும் ஆகக்கூடியது! எனவே அதைப்பற்றி நான் தெரிந்து வைத்திருப்பதால் எந்தப் பயனும் இல்லை. அதை அதுவாக வைத்திருப்பவன் நீ என்று தெரிந்து வைத்திருப்பதால் நீ என்ன கேட்டாலும் ஆம் என்று நான் சொல்வேன்!” என்ன அருமையான பதில் பாருங்கள்! ஏகப்பட்ட விவரங்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கும் பலர் எது தெரிய வேண்டுமோ அதைத் தெரிந்து கொள்வதில்லை.

காட்டில் உட்கார்ந்து மூளையைக் கசக்கிக் கொண்டு 'ராம' என்ற மந்திரத்தை ஆராய்ந்த மகரிஷிகள் பலபேர் உண்டு. தாடி வளர்த்து, தலை மழிந்து, மூச்சடக்கி, ஒரு காலில் நின்று, நெருப்பு வளர்த்து ராமனைத் தேடியவர்கள் உண்டு. ஆனால் படிப்பறிவு இல்லாத சபரி என்ற வேட்டுவச்சி வீட்டு வாசலைத் தேடி வந்து நின்றவன் ராமன் தானே! “கல்லாத பேர்களே மிக நல்லவர்கள்” என்ற தாயுமானவர் தர்மம் எவ்வளவு உண்மையாகிவிட்டது. பாருங்கள்! சுவாமிமார்களின் தத்துவ ஆராய்ச்சிகளை விட, சபரிப் பாட்டியின் எச்சில் பழத்துக்குக் கடவுள் கையேந்துகிறார் என்பது மறக்கக்கூடாத உண்மை.

ஆங்கிலக் கல்வியும் ஆராய்ச்சி அறிவும் மிக்க விவேகானந்தர் போதிய படிப்பறிவில்லாத வங்காளத்துக் கிழவரிடம் சரணம் புக நேர்ந்தது ஏன்? தமது சகல சிந்தனா சக்தியும் அந்தக் கிராமத்துக் கிழவன் முன் ஒடுங்கிப் போவதாக உணர்ந்தார் அவர். நிறையப் படித்திருக்கிறோம் என்று மண்டை வீங்கியவர்களைக் கண்டால் ராமகிருஷ்ணர் கேலி பேசுவதும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட படிப்பு வீங்கியைப் பார்த்து ராகிருஷ்ணர் ஒரு முறை கேள்வி கேட்டார்.

“ஒரு கோப்பை நிறைய அமிர்தம் இருக்கிறது. நீங்கள் ஒரு ஈயாகப் பிறந்துள்ளீர்கள். அந்த அமிர்தத்தை எப்படி அருந்துவீர்கள்?” என்றார் ராமகிருஷ்ணர் கல்விமான் யோசித்தார். ஈயாகவே நம்மைக் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டார். கோப்பை முழுவதும் விளிப்பு வரை ததும்பும் அமுதைக் கற்பனை பண்ணிப் பார்த்தார் பிறகு சொன்னார்.

“என் ஆறு கால்களாலும் கோப்பையின் விளிம்பை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு எச்சரிக்கையுடன் இருந்தபடி வயிறு முட்டப் பருகி விடுவேன்” என்றார். ராமகிருஷ்ணர் சிரித்தார். “ஏன் எச்சரிக்கையுடன் இருந்தபடி என்றீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

“அதுவா? அப்படி இல்லையேல் ஈ உள்ளே விழுந்து இறந்து விடுமே” என்று மண்டை வீங்கி பதில் கூறினார். ராகிருஷ்ணர் மேலும் சிரித்தார்.

‘அது என்ன தேநீரா? பாலா? ஈ விழுந்து இறப்பதற்கு? அமிர்தம் மரணத்தை அழிப்பது. ஒரு துளி உள்ளே போனாலும் சாவு வராதே! உள்ளே விழுந்து புரண்டாலும் ஆபத்தில்லையே’ என்று பகவான் விளக்கியதும் பண்டிதர் முகத்தில் ஈயாடவில்லை! நமது கல்வி ஆனந்த அனுபவத்திற்குப் பெரிய இடையூறு என்பது பகவான் ராமகிருஷ்ணரின் தீர்மானம்.

சமத்காரமாகப் பேசுவது: ஒரு பாடலுக்கு நாவைந்து பொருள் சொல்வது நிறைய மேற்கோள்களைக் காட்டுவது. இவை யாவும் ஒரு போதும் அறிவார்காது. மற்றவன் முட்டாள்தான்; நான் அறிவாளி என்ற எண்ணம் முட்டாள்தனத்தின் முழு வடிவம் ஏழெட்டுப் புத்தகங்களைப் படித்து விட்டு உணரில் இருக்கின்ற எவனுக்கும் தெரியாதது எனக்கு மட்டுமே தெரியும் என்று எண்ணுகிறவர்கள் பேதைகள்! ஞானத்தை நோக்கிப் போகும் சாதகனுக்கு இந்த நல்லறிவு கடவுள் கருணையால் வரவேண்டும்.

மாணிக்கவாசகர் சிவலோகம் போனவர் மட்டும் அல்லர்; சிவமே ஆனவர். ஆவுடையார் கோயிலில் கொடியேற்றம், திருவீதி உலா, பிரம்மோற்சவம் எனலாம். மாணிக்கவாசகருக்கு இப்போது நடக்கிறது. எனவே அவர் சிவமே ஆனவர் அதனாலேயே சிவனடியார் அறுபத்து மூவரில் அவரைச் சேர்க்காது சிவமாகவே கொண்டாடுவது வழக்கம். தொடரரைச் சிவமாக்கும் திருவாசகத்திற்கு உரை காண்பது அவ்வளவு சலமமல்ல.

சொல்லுகிறவன் தகுதிக்கும் கேட்கிறவன் தகுதிக்கும் ஏற்ப திருவாசத்தின் உரை ஆழமாகிக் கொண்டே போகும். அதற்காக எளிமையாகச் சொல்லும் உரைகளை ஏளனம் செய்யும் உரிமை எவருக்கும் இல்லை. அந்நிலையில் உள்ளாருக்காக அவ்வாறு உரை கூறப்பட்டது என்று உணர வேண்டும். திருவாசகம் படிப்பார்க்கும் கேட்பார்க்கும் நான் சொல்லும் இந்த விளக்கம் பதிய வேண்டும். திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதும்படி கேட்டபோது தில்லை நடராசனைக் காட்டி, 'இதுவல்லவா உரை' என்று கண்ணீர் விட்ட மகான்கள் வாழ்ந்த நாடு இது.

அந்தத் திருவாசகத்தை ஆவலுடன் நாம் கற்கும்போது 'கற்றாரை யான் வேண்டேன்' என்று வருகிறபோது எப்படி அர்த்தம் பண்ணுவது? திருவாசகம் கற்பதை நிறுத்துவதா? மேற்கொண்டு கற்பதா? "கல்லார் நெஞ்சில் நிலலான் ஈசன்" என்கிற திருமந்திரமும் "கற்றாரை யான் வேண்டேன்" என்கிற திருவாசகமும் முரண்பட்டனவா? இல்லை இல்லை கற்கும்போது நான் திருவாசகம் கற்றிருக்கிறேன் என்று அகந்தையுடன் கற்றவர்கள் உண்டு. அவர் தனி. அவர் கல்வி தனி. அவர் கற்ற நூலில் நுகரப்படும் பரம்பொருள் தனி கல்வி, கற்றவன், கடவுள் தனித்தனியாக நிற்குமானால் அந்தக் கல்வி பயனற்றது. அத்தகைய கற்றாரை யான் வேண்டேன்.

கல்வி கற்றவன் என்கிற பேதம் எல்லாம் கடவுளில் கரைந்து போக, எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம் என்ற அருணை முனிவர் வாக்கின்படி கல்வி கற்றோம் என்கிற அகந்தை இழந்த நிலையில் இருப்போர் கற்றவர் இல்லை; அடியார் கல்வியைப் பிரதானமாக எண்ணி இருக்கும் கற்றாரை மணிவாசகர் விரும்பவில்லை. "கற்றதனால் ஆன பயன் என் கொல்" என்று ஆராய்ந்து, "வாலறிவன் நற்றாள் தொழார்" கற்றவர் அல்லர்; அடியவர் அவரை மணிவாசகர் மதிக்கிறார். அடியார் நடுவுள் இருக்கும்படி இறைவன் தன்னை வைக்கும்படி வேண்டுகிறார்.

மரயானைப் பொம்மையை மரமாகப் பார்ப்பது தச்சர் பார்வை. ஆனையாகப் பார்ப்பது குழந்தையின் பார்வை. அது மாதிரிக் கற்கும்போது இந்த நூலை நான் கற்றேன் என்று எண்ணுவது ஒரு நிலை. நான் என்ன கற்றேன்? இறைவன் எவ்வளவு மேலானவன் என்று கற்றும் கல்வி கற்காத நிலையில் இருப்பது அடியார் மனோநிலை. அதுவே திருவாசகம் கற்கும் நெறி.

கற்றவனே புரண மனிதன்

அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்

என்ன சொல்கிறது...!

M.இக்னேசியஸ்

விரிவுரையாளர்,

பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை.

கீல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தின் முன் தோன்றிய மூத்த குடி தமிழர் என்பர். அது தமிழரைத் தலை நீமிர்ந்து வாழ்வதற்கும் தமிழராய் வாழ்வதற்கும் தன்னை தாரை வார்த்து தந்ததும் என்பர்.

இத்தரணியிலே தமிழர் தம் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்து விட்ட இவ் இந்துமதம் அர்த்தமுள்ள ஒருமதமாக உலக மக்களால் உயித்துணரப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு மேன்மைக்குரிய இவ் இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது ...?

மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டும் என்று சொல்கிறது. அவன் தான் வாழ்ந்தால் மட்டும் போதாது மற்றவரையும் வாழவிடவேண்டும் என்று கூறுகின்றது. "எந்தக்குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணில் பிறக்கையில்" ஆனால் அவன் மனிதனாக வாழ்வதற்குப் பதிலாக மிருகமாக மற்றவர்களால் அருவருக்கத்தக்கவனாக நினைத்துப் பார்க்கும் போது பொறுக்க முடியாதவனாக மாறிவடுகின்றானே! ஏன்...? ஏன்...? அவன் இந்து மதத்தின் அடிப்படையில் வளர்க்கப்பட்டானா...? இந்தமதம் கூறுகின்ற உயர்ந்த தத்துவங்களைப் புரிந்து கொண்டானா...? "அன்பே சிவம் சிவமே மனம்" என்று கூறும் இந்து மதத்தின் அழியாத உண்மைகளை விளக்கிக் கொண்டானா...? அதனை தனக்குள் உள்வாங்கி அனுபவித்துக் கொண்டானா...? "அன்புள்ள இடமெங்கும்" எதிலும் என் இறைவன் சிவன் இருக்கின்றார். என் மனம் எல்லாம் அவர் நிறைந்துள்ளார். அவர் இன்றி நான் இல்லை என்று இந்துமதம் கூறுகின்ற உயர்வான தத்துவங்களின்படி வாழ்கின்றானா.... அவ் வாறாயின் அவனே மனிதன். அம்மனிதன்

வெறும் மனிதன் அல்லன். அன்பே உருவானவன். பண்பிலே உயர்வானவன். பாசத்திலே பகலானவன். எம் இறைவன் சிவனின் மறு உருவமானவன். அவன் தான் வாழ்வது மட்டுமன்றி மற்றவரையும் வாழவைப்பான். எவன் ஒருவன் இந்து மதம் கூறுகின்ற இவ் உண்மைகளை மறந்து மறுத்து வாழ நினைக்கின்றானோ அவனே பண்பு கெட்ட மிருகமாகின்றான். இறைவனுக்கு ஒரு சிறிதும் அஞ்சாது பாவங்களைச் செய்கின்றான். அநியாயங்களைப் புரிகின்றான். அட்டகாசம் செய்கின்றான். கூடியிருந்து சிரித்து சிரித்துக் குழிபறிக்கின்றான். நல்லவைகளை மறந்து விட்டு பாவங்களையே நல்லவையாகக் கொண்டு வாழ்கின்றான். இவனுக்கு இன்றும் காலம் கடந்துவிடவில்லை. இவன் திருந்தி வாழ மாண்புள்ள மனிதனாக மாற மற்றவரை நேசிக்கின்ற மற்றவர்களால் நேசிக்கப்படுகின்ற மனிதனாக மாறவழி ஒன்றுள்ளது. அது இந்து மதத்தின் கூறுகின்ற அர்த்தமுள்ள கொள்ளைகளைப் பின்பற்றி இந்துவாக வாழ்வது ஆகும்.

"நீ என்னைத்தேடவில்லை ஆனால் நான் உன்னைத் தேடுகின்றேன்" என்கிறார் இறைவன் என்று கூறுகின்றது இந்து மதம். எனவே தான் இறைவன் தான் உறையும் மூலஸ்தானத்தில் இருந்து இறங்கி ஆலயத்தை விட்டு வீதியிலே உலாவிடுகின்றார். அன்பு மனிதா என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனே! உன்னை நான் நேசிக்கின்றேன்

உன்னில் என்னைக் காண்கின்றேன் நீ என்னிடம் வரவில்லையே! உன்னைக்காண நான் வருகின்றேன் என்று வீதி உலாவருகின்றார். கோவிலையே மறந்துவிட்ட நான் கோவிலுக்குச் செல்ல நேரம் கிடைக்காத நான் வீதியால் செல்லுகின்ற என்னை வீதி உலாவரும் இறைவன் சந்திக்கின்றார். நான் அவரை என் வகனத்தில் இருந்து இறங்கி அப்பனே இறைவா முருகா..! நான் உன்னைத்தேடி வரவில்லையே நீ என்னைத் தேடி வந்து தரிசனம் தருகிறாயே! முருகா உனக்கு நன்றி நான் போகின்ற காரியம் வெற்றிபெற உதவிடு முருகா! என்று கும்பிடுகின்றேனே...! அல்லது இறைவன் ரோட்டுக்கரையிலே ஒதுங்கிநிற்க நான் இறைவனை முட்டி மோதுவதுபோல் கடந்து செல்லுகின்றேனே? அப்படி என்ன அவசரம்..? எனக்கு வேண்டியவர்களைக் கண்டால் மணித்தியாலக் கணக்கில் வீதியில் நின்று அலட்டுவதில்லையா? இதனையா அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் கூறுகின்றது...?

மனிதனுக்கு கஸ்டங்கள் துன்பங்கள் வரும் போது தான் இறைவனைத் தேடித்தேடி வழிபடுகின்றான். தேவைகளுக்கா நூற்றொட்டு விரதங்களை பிடிக்கின்றான். நோய் நொடிகள் துன்பங்கள் வரும்போதுதான் கோவில் கோவிலாக ஏறி இறங்கித்திரிகின்றான். இறைவனைப் பற்றி பிடிக்கின்றான். அவன்

கேட்டவை கிடைக்காத போது இறைவனைத் திட்டித் தீர்க்கின்றான். சந்தோஷமாக வாழும்போது செல்வச்செழிப்பில் திளைக்கும் போது இறைவனை மறந்து வாழ்கின்றான். கோவிலைக் கடந்து செல்லும்போது இப்போ எனக்கு நேரம் இல்லை உன்னை ஆறுதலாக வந்து சந்திக்கின்றேன் என்ற படி டட்டா காட்டிவிட்டுச் செல்லுகின்றான். இதனையா அர்த்தமுள்ள இந்து மதம் கூறுகின்றது...? மனிதனே! இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இறைவனை மறந்துவிடாதே! என்றல்லவா கூறுகின்றது.

யாம் இருக்கப்பயமேன்! என்கின்றார் முருகன். நீ இறைவன் மேல் வைத்துள்ள அன்பானது முருகன் கைவேல்போன்று கூர்மையாக நீண்டு அகன்று ஆழமாக இருக்க வேண்டும். அவன் விருப்பம் இன்றி அணுவும் அசைவதில்லை! எனவே மனிதா எல்லாவற்றையும் அவனிடமே விட்டுவிடு எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது. எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது எது நடக்குமோ அது நன்றாகவே நடக்கும். எல்லாம் அவன் செயல். இல்லையேல் அது வன் செயல் ஆகலாம். நாம் ஒவ்வொருவரும் அர்த்தமுள்ள மனிதனாக வாழ வாழ்ந்து விட்டுச் செல்ல சென்ற பின்பும் இருக்கின்றவர் மத்தியில் நிறைவுகளால் வாழ்ந்திட அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் சொல்வதன்படி ஒழுகுதல் அவசியமாகின்றது..

சகுனங்கள்

கி. பிரபாநந்தினி
2ஆம் வருடம்,
நிருயிர்வளம் 'A' .

இந்துக்களாகிய எம்மிடத்தில் சகுனங்களை நம்பி வாழ்கின்ற வழக்கம் உள்ளது. சகுனங்கள் தகாதவையாக இருக்கும்போது அவற்றிற்கு பயந்து பரிகாரம் தேடலும், நல்லவையாயின் பலத்த எதிர்பார்ப்புகளுடன் இருப்பதும் இன்றும் கூட வழக்கமாகிவிட்டது. அதாவது நாய் உணளையிடல், பூனை குறுக்கே செல்லல், கண்கள் துடித்தல், சில கனவுகள், பல்லி சொல்லுதல் என்பவற்றைச் சகுனங்களாகக் கருதுகின்றனர்.

எமது வரலாற்றுக் கதைகளைக் கூறுகின்ற இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகியவற்றில் சகுனங்கள் பற்றி குறிப்புகள் உள்ளன. அதாவது இவ் இதிகாசங்களில் உள்ள பல கதாபாத்திரங்கள் தமது எதிர்கால நிகழ்வுகள் தமக்கு ஏற்பட்ட சகுனங்களைக் கொண்டு அறிய முடிகின்றது.

மகாபாரதத்தில் கௌரவர்களுள் மூத்தவனான துரியோதனன் பிறக்கும்போது நரிகள் உணளையிட்டனவென்றும் இதுவொரு கெட்ட சகுனம் என்பதால் குழப்பமுற்ற பீஷ்மர், அக்குழந்தையைக் கொல்லுவதே நல்லது என்று ஆலோசனை கூறினார். எனினும் தந்தையான திருதராஷ்டிரன் தன் மூத்த குழந்தையை இழக்க விரும்பவில்லை. இத்தகைய துரியோதனனால் பிற்காலத்தில் எவ்வளவு கொடுமை நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இது போன்று இராமாயணத்தில் சீதாப்பிராட்டியார் அசோகவனத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தபோது காவலுக்குச் சில அரக்கியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுள் திரிசடை என்பவள் ஒரு இராமபக்தை இவள் முழுமையான ஆன்மீக ஞானம் பெற்றவள். இராமர் சீதையை மீட்க வருமுன் ஒருநாள் தன் தோழிகளுக்கு தான்கண்ட கனவொன்றைப் பற்றி விவரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அதாவது "எனது கனவில் வானரம் ஒன்று இலங்கையை எரிப்பது போன்றும் முழு அரக்கர் படையும் இறந்தது போன்றும் கண்டேன், அத்துடன் பத்துத் தலையுடைய இராவணன் ஒரு கழுதையின் மேல் கைகள் துண்டிக்கப்பட்டு, தலைகள் அரியப்பட்டு நிர்வாணமாக ஏற்றப்பட்டு தென்திசை நோக்கி செல்வதைப் பார்த்தேன். இலங்கையின் ஆட்சி விபீஷணனின் கைக்கு மாறுவதையும், ஸ்ரீ இராமனின் வெற்றி நகர் முழுவதும் கொண்டாடப்படுவதையும் பார்த்தேன். அதன் பின்னர் இராமர் சீதையைத் தேடி வருகிறார் என்றும் இக்கனவு. இன்னும் சில தினங்களில் நனவாகும் என்று" கூறினாள். சொப்பனத்தில் திரிசடை கண்டது ஓரளவு நனவாகியது என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே.

நாய், பூனை போன்ற விலங்குகளின் சகுனங்களும் முக்கியம் பெறுகின்றது. இவற்றால் சில எதிர்கால நிகழ்வுகளை முன்சூட்டியே அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்டவை. அதாவது மனிதனால் கேட்க முடியாத, பார்க்க முடியாத சில சமிக்ஞைகளை விலங்குகளால் அவற்றின் இசைவாக்கமடைந்துள்ள புலன்களால் உணர முடிகின்றது. இவ்வாறு நம்மால் உணர முடியாதவற்றை விலங்குகளால் உணர முடியுமென்பது ஆராய்ச்சிகளினால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இந்த சகுனங்களை முற்றாக பொய் என்று நிராகரிக்க முடியாது.

இத்தகைய சகுனங்களை இந்துக்கள் நம்புவது மட்டுமன்றி ஆங்கிலேயர்கள் மத்தியிலும் வெகுவாகக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக இல. 13 ஐ மிகவும் அமங்கலமான எண்ணாக நம்புகின்றனர். அதாவது Friday 13th என்ற அந்நாளை நினைத்து மிகவும் பீதியடைந்திருப்பார்கள். இதற்குக் காரணம் இயேசு கிறிஸ்துவின் இறுதி இராப்போசனம் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை 13ஆம் திகதி நடந்ததாக நம்பப்படுகின்றது. இவற்றைவிட வேறாட்டல்களில் அறை இலக்கங்களைப் பார்த்தால் 12இற்குப் பின் 12 A என்ற இலக்கமும் தொடர்ந்து 14 என்ற இலக்கமே காணப்படும். 13 இலக்கம் காணப்படாது.

இவ்வாறு சகுனங்கள் சிலவேளைகளில் உண்மையை விளம்புகின்ற போதிலும் இவற்றை அளவுடன் நம்பி வாழ்வதே வாழ்க்கைக்கு ஆரோக்கியம். சகுனங்களை அவதானித்து எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கும் துன்பங்களை எண்ணி நம்பிக்கையிழப்பதை விட எல்லாவற்றையும் கொண்டு நடத்துகின்ற எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் நம்பிக்கை கொண்டு அவனைச் சரணடைந்தால் அனைவரும் இன்பமான வாழ்க்கை வாழ முடியும் என்பது உண்மையான விடயமாகும்.

செல்வி

நகை அகம்

CHELVI NAKAI AGAM

1/3 கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம். T.P-021 2229441

நெல்வி நாகை அம்ம

பொருள் தரும்

சென்னை நெல்வி நாகை அம்ம
பொருள் தரும்

CHELVI NAKAI AMMAN

ஆகமமும் அதன் முக்கியத்துவமும்

நா.மதியழகன்
உடற்கல்வி,
1 ஆம் வருடம்.

வேதமும், ஆகமமும் இறைவன் உண்மையை எடுத்துரைக்கும் நூல்களாகும் சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு ஆகமத்தை அருளிச் செய்தார்.

“மன்னு மாமலை மகேந்திர மனிதனிற் சொன்ன ஆகமம் தோற்றிவித்தருளியும்” என்று மணிவாசகர் அருளிச்செய்தார்.

வேதம் பொதுநூல் என்றும் ஆகமம் சிறப்பு நூல் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. சைவ ஆகமம் சிவாகமம் எனவும், வைஷ்ணவ ஆகமம் பஞ்ராத்திரம், வைகானம் எனவும் சாக்த ஆகமம் தந்திரம் எனவும், கௌமார ஆகமம் குமாரதந்திரம் எனவும் பெயர் பெறும். ஆகமம் என்பது சைவ ஆகமங்களையே கருதுகின்றன. சைவசமயத்திற்கு காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் உள்ளன. உபாகமங்கள் 207 அவை நாரசிங்கம் முதல் விசிவான்மகம் வரையாகும். தமிழ் ஆகமம் திருமந்திரம் ஆகும்.

ஆகமம் என்பதன் பொருள்

தொன்றுதொட்டு வரும் அறிவு என்பார்களே அத்துடன் ஆகமம் என்றசொல் ஆ-பாசம் க-பசு ம-பதி எனப்பொருள் கொள்வதாகையால் முப்பொருள் உண்மையை உணர்தல் என்றும் இன்னோர்விதத்தில் கூறும்போது ஆ-சிவஞானம், க-மோட்சம், ம-மலநாசம் எனக்கூறப்பட்ட விதத்தில் பொருள்கொள்ளும் போது ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்கனி சிவஞானத்தை உதிப்பித்து மோட்சத்தைக் கொடுத்தல் என்றும் வேறுவிதமாக கூறும்போது “ஆ” என்பது அன்பை கூட்டும் உபசார்க்கம் என்றும் “கம்” என்பது போதலை உணர்த்தும் வினையடியாக அதாவது போய்சேர்தல் அல்லது வந்தடைதல் எனவே ஆகமம் என்பது தொன்றுதொட்டுவரும் அறிவு.

ஆகமமாகி நின்றண்ணிப்பான் தான் வாழ்க

மணிவாசகர் கூற்று.

ஆகமம் பரம்பல் அடைந்தமுறை

சைவமரபிலே ஆகமங்களை சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்கு சொல்லியருளினார் என்றும் பின்னர் அவை சதாசிவமூர்த்தியின் ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் தோன்றிச் சுத்தவித்தியாத்துவத்திலிருந்து சதாசிவனால் அநந்தருக்கும், அவரால் ஸ்ரீ.கண்டருக்கும், அவரால் தேவர்களுக்கும், அவர்களால் முனிவர்களுக்கும், அவர்களால் மானுடருக்கும் மானுடரால் மனுடருக்குமாக உபதேசகிரமத்தில் உலகில் பரவலாகியது.

ஆகமம் கூறும் சமயம்

தனித்தனிச் சமயங்களின் கொள்கை விளக்கங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கூறும் நூல்களே ஆகமங்கள் எனப்படும். நம் ஒவ்வொருவரும் நல் ஒழுக்கத்தில் பொருட்டும் ஆன்மா ஈடேற்றத்தின் பொருட்டும் நாள் தோறும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் அனுசரிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களையும், விதிமுறைகளையும் கூறுகின்றன.

கோயில் அமைப்பு

பசுவின் உடலில் உள்ள பாலை அதன் மடியில் இருந்து மட்டுமே பெறுதல் முடியும் அதுபோல் உலகெங்கும் வியபித்திருக்கும் இறைவனை வழிபட்டு அவனருள் பெற ஆலயங்கள் அவசியமாகின்றன என ஆகமம் கூறுகின்றது. ஆலயங்கள் அமைப்பதற்குரிய இடம், நிலத்தினியல்பு, கோயிலை எவ்வாறு அமைத்தல்

வேண்டும், இன்ன திசையில் இன்ன கோயில் அமைத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது அதாவது கிழக்கில் சூரியன், தெற்கில் சண்முகன், தென்மேற்கில் ஐயனார், மேற்கில் விஷ்ணு, வடமேற்கில் துர்க்கை வடக்கில் சப்தமாதர், வடகிழக்கில் சிவன் எனப் பகுத்துக் கூறுவதைக் காணலாம்.

திருவுருவங்களை அமைக்கும் முறை

இவ் ஆலயங்களில் திருவுருவங்களை எவ்வாறு அமைக்க வேண்டும் திருவுருவங்களை உருவாக்கும் கற்களை தேர்ந்தெடுக்கும் முறை பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகின்றது அதாவது கருங்கல்லைத்தட்டியவுடன் அதிலிருந்து உண்பாகும் சத்தத்தைக் கொண்டு அக்கல்லை அறியலாம். மணிஓசை போன்ற ஒலியை உடையது ஆண்கல் என்றும் தாளத்தின் ஒலியைத் தருவது பெண்கல் என்றும் நாதமற்றது அலிக்கல் என்றும் கூறப்பட்ட நிலையில் திருவுருவங்களை அமைக்கும்போது கவனிக்க வேண்டிய அங்குலப் பிரமாணங்கள் பற்றியும் கூறுவதிலிருந்து இவை விஞ்ஞான கணித நுட்பம் நிறைந்தவையாக விளங்குகின்றது.

திருவுருவங்களை பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை

திருக்கோயிலில் திருவுருவங்களைப் பிரதிஷ்டை பண்ணும் முறைகளையும் ஆகமங்கள் விரிந்துரைகின்றன. ஆலயம் இல்லாத இடத்தில் புதிதாக ஆலயம் அமைத்து அங்கு புதிதாக ஒரு மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்வது அநாவர்தனம் என்றும் முன்பிருந்த ஆலயம் முற்றாய் அழிந்து விட்டால் அவ்விடத்தில் மறுபடி ஓர்ஆலயத்தை அமைத்து செய்வது ஆவர்த்தனம் என்றும், பூசை வழிபாடுகள் நிகழும் கோயிலில் திருத்த வேலைகளுக்காக பாலஸ்தாபனம் செய்து திருத்த வேலைகள் முடிந்தபின் மறுபடி மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்வது புனராவர்த்தனம் என்றும் ஆலயத்தினுள் மரணம் நிகழ்தல் கள்வர் முதலிய ஆசாரக் குறைவுடையோர் நுழைதல் போன்ற காரணங்களால் நிகழும் பிரதிஷ்டை அந்தரிதம் என்றும் விளக்கிக் கூறுவதுடன் திருவுருவங்களைப் பூசிக்கும் முறை பற்றியும் விளக்கிக் கூறுகின்றது. கோபுரங்கள், விமானம் அமைக்கும் முறை வாகனங்களை அமைக்கும் முறை, தேர் அமைக்கும் முறை, அர்ச்சகர் ஒழுக்கம், அடியார் நடைமுறை, ஆலயத்தை எவ்வாறு தரிசிக்க வேண்டும் என்பன பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

ஆகமம் கூறும் கிரியை முறை

பலவிதமான கிரிகைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றது அனுஞ்ஞை, வாஸ்துசாந்தி, மிருஞ்சங்கிரணம் அங்குரார்ப்பணம், ரட்சாபந்தனம் முதலியன பற்றியும் கும்பங்கள் வைக்கும் முறைகள் அவற்றின் எண்ணிக்கை பற்றியும் பூசை ஆராதனைகள், அர்ச்சனைகள், அபிஷேகங்கள், அபிஷேகங்களின் சிறப்பியல்புகள், அவற்றை செய்யும் முறைகள் பற்றியும் சிவன் அபிஷேகப்பிரியன் என்பதால் பலவித அபிஷேகங்களின் சிறப்புப் பற்றியும் கூறுகின்றது.

இதைவிட பரார்த்தகிரியை ஆன்மார்த்தகிரியை முறைபற்றியும் பரார்த்த கிரியையில் ஆதிசைவர்கள் மட்டும் உரித்துடைவர்கள் என்றும் ஏனையவர்கள் ஆன்மார்த்தகிரியைக்கு உரித்துடையவர்கள் என்றும் கூறுகின்றன.

தீட்சை

தீட்சைமந்திரம் கிரியை பாவனை முறைபற்றியும் தீட்சை வகைகள் பற்றியும் அதாவது சமயதீட்சை, விசேட தீட்சை, நிர்வாணதீட்சை முதலியன பற்றியும் ஐந்தெழுத்து, ஆறெழுத்து மந்திரம், முத்தியடையும் நான்கு மார்க்கங்களான சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன பற்றியும் தந்திரம், மந்திரம் முதலியனவற்றுடன் குரு, லிங்க, சங்கமம் போன்ற உபாசனை முறை பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றது.

மரம், செடி, கொடி

உலகின் கண்பால் உள்ள மரம் செடிகள் கொடிகளின் தன்மை பற்றியும் அவற்றின் பட்டைகள் மா, பலா, ஆல், அரசு, அத்தி, பலாசு முதலிய சூள்ளிகள் (சமித்து) பற்றியும் இம் மரங்களின் வேர், இலை, பூ, காய், கனி

என்பன இன்ன தன்மை உடையன என்றும் அதன் பயன்கள் பற்றியும் கூறப்படுவதில் இருந்து தாவரவியல் சார்ந்த கருத்துக்களைக் கூட ஆகமங்கள் விளக்கிக் காட்டுகின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

ஆகமங்கள் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முதலியன பற்றியும், சிவதீர்த்தத்தில் நீராடினால் பாவங்கள் நீங்கும் என்றும் திருநீறு அணிதல், அத்திருநீற்றை தயாரிக்கின்ற முறைகள், சிவசின்னங்கள், பிரசாதங்கள் என்பன பற்றியும் உருத்திராட்சமாலை, அதை உருவாக்கும் முறை, அதை அணியும் முறைகள் என்பன வற்றுடன் நாள், விழாக்கள் வார விழாக்கள், மாதவிழாக்கள், கார்த்திகைவிளக்கு, தீபாவளி, சிவராத்திரி, சித்திரை வருடப்பிறப்பு, பங்குனி ஆனி ஆடி பூட்டாதி மாத பூசைகள், மகோற்சவங்கள், மகோற்சவம் குறிக்கும் ஐந்தொழில்கள் நித்திய, நைமித்திய, காமிய பூசை முறைகள் பற்றியும் கூறுகின்றது.

இத்தகைய சிவாகமம் இருபிரிவுகளைக் கொண்டதாகும். “சிரௌதம்” மற்றது “அச்ரௌதம்” இதை நூல்பதாதிகள் என்றும் அழைக்கப்பட்ட நிலையில் விபூதிகண்டர், நீல கண்டர், ஸ்ரீகண்டர், ஈசானசம்பு, பிரம்பசம்பு, சோமசம்பு, ஞானசம்பு, ராமகண்டர், நாராயணகண்டர், வித்தியாகண்டர் அகோரசிவன் முதலிய சிவாச்சாரிகளால் வகுக்கப்பட்டு அவர்களுடைய பெயருடன் உருவாக்கப்பட்டனவாகும். ஆகம ஞானப்பொருளை விளக்கும் சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் ஆசிய நூல்கள் முறையே மெய்கண்ட தேவராலும், அருணந்தி சிவாசாரியராலும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நிலையில் இவற்றிற்கு மேலாக ஆகமம் பற்றிக் கூறும் இடத்து காஞ்சிகைலாய நாதர் கோயிலைக் கட்டுவித்த இராசசிம்மன் அக் கோயிற்கல்வெட்டில் ஆகமங்களின் பெயரைப் பொறித்ததோடு தன்னையும் ஸ்ரீ ஆகமப்பிரியன் என்று குறிப்பிட்டு உள்ளான். இந்தவகையில் ஆகமம் அமைத்துள்ளதை காணலாம்.

மற்றும்.

கோயில் இல்லா ஊரில்
குடியிருக்க வேண்டாம்....

திருமந்திரம் காட்டும் மனித நேயச் சிந்தனைகள்

ஒரு பீலோட்டமான பார்வை

சித்தாந்த இரத்தினம்

டாக்டர் மா. வேதநாதன், பி.ஏ. (ஆளர்சு),

எம்.ஏ, பிஎச்.டி,

தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

மனிதநேயச் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்தும் சைவத்தமிழ் நூல்களுள் திருமூலரின் திருமந்திரத்திற்குத் தனிச் சிறப்புண்டு. தமிழாகமம் எனப்படும் திருமந்திரம் மூவாயிரத்து நாற்பத்தேழு பாடல்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இப்பாடல்கள் ஒன்பது தந்திரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. திருமூலர் மூவாயிரம் திருமந்திரப் பாடல்களையும், முந்நூறு மந்திரங்களையும், முப்பது உபதேசங்களையும் இயற்றினார் எனக் கூறும் திருமந்திரக் குறிப்பும் உண்டு. பதாம் திருமுறையாக விளங்கும் திருமந்திரமானது சைவசமய - தத்துவக் கருத்துக்களுக்கு மட்டுமன்றி மனித சமத்துவத்தையும், மனித சகோதரத்துவத்தையும், மனிதகுல மேம்பாட்டையும் வளர்த்தெடுக்கக்கூடிய சைவத்தின் மனிதநேயச் சிந்தனைகளையும் முக்கியமான மூலமாக விளங்குகின்றது. இக்கட்டுரையானது அந்நூல் கூறும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளை ஆராய்வதாக அமைகின்றது.

திருமந்திரக் காலம்

திருமந்திரக் காலம் குறித்து அறிஞர்களிடையே இன்றும் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அந்நூல் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குரியதென நாராயண ஐயர் ஆராய்ந்துள்ளார். (1974:224) வெள்ளைவாரணன் என்பவர் அந்நூல் ஏழாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதென்பார். (1969:416) இவற்றை நோக்கும்போது, திருமந்திரத்தைப் பல்லவர் காலத் தொடக்கத்தில் தோன்றியதாகக் கருதலாம். கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த சுந்தரரின் (NARAYANA AYYAR : 1969:445) திருத்தொண்டர் தொகையில் "திருமூலன்" என்ற பெயர் (சுந்தரர் தேவாரம், பா. 7632) இடம் பெற்றிருப்பதால் திருமந்திரத்தின் காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டதல்ல என்பது நன்கு தெளியப்படும்.

மனிதநேயம்

மனித நேயம் என்பது மனிதனோடு தொடர்புடைய ஒரு தத்துவக் கோட்பாடாகும். மனிதநேயக் கோட்பாட்டினை மனித இன நலக் கோட்பாடு என்றும், மக்கள் நலக் கொள்கை என்றும் வழங்குவர். மனிதநேயம் என்பது ஆங்கிலத்தில் "ஹியுமானிஸம்" (Humanism) என அழைக்கப்படும். இதனை மானுடம், மானிடம், மானுடவியல் எனவும் வழங்குவர். தெறென்ஸ் (Terence) என்னும் இலத்தீன் புலவர், "நான் மனிதன். மனிதனுக்கு இயல்பான எதனையும் நான் வெறுப்பதில்லை" எனக்கூறிய கூற்று மனிதநேயக் குறிக்கோளைச் சுட்டி நிற்பதாக மேல்நாட்டார் போற்றுவர். (குனிநாயகம் அடிகள் சொற்பொழிவுகள் 1999:34) மனிதனை அல்லது மக்கள் நலத்தைப் பேண வேண்டும் என்பதை மையமாகக் கொண்ட எந்த நோக்கினையும் மனித நேயம் (ஹியுமானிஸம்) எனக் கொள்வது மேலாட்டு மரபாக இன்று விளங்குகின்றது. "மனிதனாக: குமேலொரு தெய்வமும் இல்லை - இந்த மானுடம் போலொரு மெய்மையும் இல்லை" என்ற உலோகாயதச் சித்தரின் (பாடல் எண் - 7) பாடல் வரிகள் மனித நேயத்தின் மாண்பினை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. மனிதநேய வாழ்வு என்பது முழுக்க முழுக்க மனிதனை மையமாகக் கொண்ட ஒரு வாழ்வியல் தத்துவம் என்பார். "கடவுளை மற. மனிதனை நினை" என்ற மனித நேயக் கோட்டுபாடு கடவுள் மறுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கடவுள் மறுப்பு இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. இதனை மறுப்பு வாதம் (Heterodoxy) என அழைப்பார். சைவத்தின் மனிதநேயம் கடவுட் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த வகையில் திருமந்திரம் கூறும் மனிதநேயம் "கடவுளை நினை. மனிதனை நினை" என்ற மாண்பினைக் கொண்டது.

ஒருவர் மற்றவருக்குச் சமமானவர் என எண்ணும் உயரிய மனப்பான்மையே மனித நேயத்தின் உன்னத வெளிப்பாடாகும். ஒரு மனிதன் மற்ற மனிதனுக்கு மதிப்பளிப்பதும், உதவுவதும், மனித நேய நேயத்தின் புலப்பாடெனலாம். இவ்வகையில் மனித நல மேம்பாட்டிற்கு உதவுக்கூடிய அறவாழ்வியற் கருத்துக்களையும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளாகக் கருதலாம். பரந்த நோக்கில் நோக்குமபோது மனித நேயத்தின் உன்னத வெளிப்பாடு ஆன்ம நேயத்தில் மிளிர்வதைக் காணமுடியும். திருமந்திரம் மனிதநேயத்தை மட்டுமன்றி ஆன்ம நேயத்தையும் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும் சைவத் தமிழ் இலக்கியமாக விளங்குகின்றது. மனிதனை மனிதன் மதிக்க வேண்டுமானால் முதலில் மற்றவர்கள் பால் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அன்பின் அடிப்படையில் தோன்றிய இக்கோட்பாட்டினை, ஃபிரோலோவ் (Frolov) “மனிதநேயம் என்பது மனிதனது பெருமையையும் உரிமையையும் மதிக்கும் வகையில் அமைந்ததொரு கோட்பாடு. மனிதனின் ஆளுமைப் பண்புகளை மதிக்கவும், அவனது நலன்களைப் பேணி வரவும், சமூக வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளிலும் மனிதன் முழுமையான வளர்ச்சியைப் பெறவும் துணைபுரிவது இக்கோட்பாடு. சமயம் மற்றும் இனவெறிக் கொடுமை, சமயக் காழ்ப்பு, மாற்றுக் கோட்பாட்டை வெறுத்தல் ஆகிய அனைத்து இயல்புகளையும் களைவது இதன் நோக்கம்” (Frolov (Editor), Dictionary of Philosophy, P.178) என்று குறிப்பிடுவர்.

சமூக சமத்துவம்

உலகில் தோன்றிய அனைவரையும் சாதி, சமய, மொழி வேறுபாடின்றி சகலரையும் சமமாகக் கருதுவது மனித நேயக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை அம்சமாகும். புறநானூற்றில் காணப்படும் “யாதும் உளரே, யாவரும் கேளிர்” என்ற வரி மனிதநேயத்தின் அடிவேராகும். இச்சமூக சமத்துவ நோக்கு சைவத்தின் சிறப்பு அம்சமாகும். இதனையே திருமூலர் “ஒன்றே குலம்” (திருமந்திரம், பா. 2104) என இரத்தினச் சுருக்கமாக மொழிகின்றனர். சைவநெறியில் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்ற குல வேறுபாடு இல்லையென்பதனை “குலமில்லை” (திருமந்திரம், பா. 2957) என்ற திருமந்திரக் குறிப்பு மேலும் சுட்டி நிற்கின்றது. இம்மரபு சித்தாந்தத்திலும் இடம்பெற்றிருப்பதை சிவஞானசித்தியார் “குலமில்லை” (சிவஞானசித்தியார், சுயக்கம், பா. 284) என்று குறிப்பிடுகின்றது. மறைஞானசம்பந்தர் நெசவாளர் வீட்டில் கஞ்சி பெற்றுக் குடித்ததாகவும், அது அவரது முழங்கை வழியாக ஒழுகியபோது அதனைத்தில்லைவாழ் அந்தணர்களுள் ஒருவராகிய உமாபதிச் சிவாச்சாரியார் பருகியதாகவும், பெத்தான் சாம்பனுக்கும், முள்ளிச்செடிக்கும் உமாபதிச் சிவாச்சாரியார் முத்தி கொடுத்ததாகவும் கூறப்படும் செய்தியானது சைவ சித்தாந்த வாழ்வியற் தத்துவத்தில் திருமந்திரத்தின் சமூகசமத்துவம் ஏற்கப்பட்டதை எடுத்துக் காட்டுவதாகவுள்ளது. மேலும் திருமந்திரம் கூறும் “ஒன்றே குலம்” என்ற மனித நேயச் சிந்தனையை விளக்க எழுந்ததே சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம் என்றும் கூறலாம். “குலம் ஒன்று” என்ற மனிதநேயச் சிந்தனை திருமூலர் வழிவந்த சித்தர் பாடல்களில் நன்கு வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடறபாலதாகும். இத்தகைய சமூக சமத்துவநோக்குடைய மனித நேயச் சிந்தனை தமிழ் மரபில் இடம்பெற்று வந்துள்ளபோதும், நடைமுறை வாழ்க்கையில் இது கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதோர் அம்சமாகும்.

சகலருக்கும் ஒரு தெய்வம்

“சமூக சமத்துவம்” என்ற மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே சைவ நெறியில் “சகலருக்கும் ஒரு தெய்வம்” என்ற ஒரு கடவுட்கோட்பாடு தோன்றிற்றெனலாம். இந்திய கடவுட் சிந்தனை வரலாற்றில் “மெய்யறிவாளர் பல பெயரிட்டழைத்தாலும் “மெய்ப்பொருள் ஒன்றே” (இருக்குவேதம், 1:164:46) என்ற கடவுட்கொள்கை காணப்படுகின்றபோதும் திருமூலர் சகலருக்கும் ஒரு தெய்வம் இருந்தால் போதும் என்ற நோக்கில் “உலகுக்கொரு தெய்வம்” என்ற ஒரு கடவுட் கோட்பாட்டினைக் குறிப்பிட்கின்றமை தனிச் சிறப்புடையதாகவுள்ளது. இதனைத் திருமந்திரம் “ஒன்று கண்ணர் உலகுக் கொரு தெய்வம்” (திருமந்திரம், பா. 2962) எனக் குறிப்பிடுவதாலறியலாம். உலகம் தழுவிய ஒரு கடவுட் கோட்பாட்டினைக் கூறுவதன் மூலம் கடவுட் கோட்பாட்டினூடாகவும் திருமூலர் மனிதநேயத்தையே வற்புறுத்துவது குறிப்பிடறபாலதாகும். “தெய்வம் ஒன்று” என்ற மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாட்டினை “ஒருவனே தேவன்” (திருமந்திரம், பா. 2104), “ஒன்றெனக் கண்டே யெம் ஈசன் ஒருவனை” (திருமந்திரம், பா. 1775) என்ற திருமந்திர வரிகளும் விளக்கி நிற்கின்றன. சமயங்களின் பெயரால், கடவுள்களின் பெயரால், சண்டைகள் நிகழ்கின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில், உலகுக்கொரு தெய்வம்” என்ற திருமூலரின் மனித நேயக் கோட்பாட்டினை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா

என்பது இன்று கேள்விக்குரிய ஒன்றாகும். வழிபாட்டு முறைகளிலும் கூடத் திருமந்திரம் மனிதநேயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. எந்த மனிதனும் இலை அல்லது மலர் அல்லது தண்ணீர் கொடுத்து இறைவனை வழிபட முடியும். இவ்வழிபாட்டு மனித நேயத்தையே திருமந்திரம், “யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை” (திருமந்திரம், பா: 252) என்றும், “புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு” (திருமந்திரம், பா: 1828) என்றும் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம்.

அன்பு நெறி

மனிதநேய உணர்வுகள் அனைத்திற்கும் அன்பு நெறியே அடிப்படையாகும். நாம் கடவுளிடத்தில் காட்டும் பக்திக்கு மட்டுமன்றி ஏழைகள் மேல் செலுத்துகின்ற இரக்கத்திற்கும், உயிரினங்களிடத்துக் காட்டும் ஜீவகாரணியத்திற்கும் அன்பே ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. சைவத்தமிழ் நூல்களுள் திருமந்திரமே கடவுளை முதன்முதலில் அன்பு வடிவமாக வர்ணிக்கின்றது. இதனை “அன்பே சிவம்” (திருமந்திரம், பா: 270) என்ற திருமூலர் வாக்காலறியலாம். சிவனை மட்டுமன்றி சீவனையும் அன்பு வடிவமாகக் கண்டு சிவனைப் போன்று சீவனும் அன்புக்குரியதெனக் காட்டுவதே திருமந்திரத்தின் உட்கிடை எனலாம். இதன் காரணமாக “அன்பே சிவம்” எனக் கூறும் திருமந்திரம் “சீவன் சிவன்” எனவும், “சீவன் சிவலிங்கம்” எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. சீவனையும் சிவனையும் ஒன்றாகக் காணும் நோக்கு மனித நேயத்தின் சிறந்த வெளிப்பாடாகும். இந்த நோக்கில் நோக்கும்போது சிவனிடத்து மட்டுமன்றி சீவனிடத்து அன்பு செய்தவரைச் சிவன் அறிவன் என்பதையே திருமந்திரம்,

“கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூர்வல்லாரீக்கு

மலிந்தன்பு செய்யுமருளுதுவாரீம”

(திருமந்திரம், பா: 280) என மொழிந்து

நிற்கின்றதெனலாம்.

எல்லோரும் இன்பம் பெறுதல்

“எல்லோரும் இன்பம் பெறுதல்” என்ற எண்ணம் தோன்றுவதற்கு, எல்லோருக்கும் எல்லாம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற மனிதநேய உணர்வே அடிப்படை எனலாம். இம்மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே திருமந்திரம், “யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” (திருமந்திரம், பா: 85) எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இச் சிந்தனையும் உலக நோக்குடையதாகக் கூறப்பட்டிருப்பது திருமந்திரம் கூறும் மனிதநேயத்தின் தனிச்சிறப்பாகும். உலகில் உயர்நிலையிலிருந்து கொண்டு இன்பம் அனுபவிப்பவர்கள் தாம் பெற்றது போன்ற இன்பத்தினை மற்றவர்களும் பெற வழிகாட்டுகின்றபோதே திருமந்திரம் காட்டும் மனிதநேயம் சைவத்தில் வாழ்கின்றதெனலாம்.

அடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே ஆண்டவனுக்குச் சேரும்

அடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே ஆண்டவனுக்குச் சேரும் என்பது திருமூலரின் திடமான கருத்தாகும். இதன் காரணமாகவே ஆண்டவனுக்குக் கொடுப்பது ஆண்டவனுக்குப் போய்ச் சேராதென்றும், அடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே ஆண்டவனுக்குச் சேருமென்றும் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

“படமாடக்கோயிற் பகவற் கொன்றியில்

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங்காக

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கொன்றியில்

படமாடக் கோயிற் பகவற்கதாரீம”

திருமந்திரம், பா. 1857)

என்ற திருமந்திரப்பாடல் தெளிவாக விளக்கி நிற்கின்றது. மனிதனுக்கு மேலொரு தெய்வமும் இல்லை என்ற மனிதநேயச் சிந்தனையின் உட்பொருளை மேற்படி திருமந்திரப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. கடவுட்கோட்பாட்டினையும், திருக்கோயில் வழிபாட்டையும் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும் திருமந்திரத்தில் கோயிற் தெய்வத்தைவிட மனிதன் என்ற தெய்வமே மேலானவர் என்ற மனிதநேயச் சிந்தனை வற்புறுத்தப் பெற்றிருப்பது, திருமந்திரத்திற்கே உரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

அனைவருக்கும் அன்னமிடுதல்

அனைவருக்கும் அன்னமளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமானது பொருளாதார சமத்துவம் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கவேண்டுமென்ற மனிதநேய உணர்வினைப் பிரதிபலிக்கின்றது. சாதி, சமயம், இனம், மொழி என்ற வேறுபாடோ அல்லது உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர், பணக்காரர், ஏழை என்ற வேற்றுமையோ பாராது அனைவருக்கும் உணவளிப்பது மனிதநேய உணர்வின் மிகவுயர் வெளிப்பாடாகும். இதனைத் திருமந்திரம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“ஆர்ந்தும் இருமின் அவரிவர் என்னையின்
பார்ந்திருந் நுண்யின்பழம் பொருள் பொற்றுயின்
லெடகையுடையீர் விரைந்றொல்லை உண்ணையின்
காக்கை கரைந்நுண்ணுங் காலம் அழியிரே” (திருமந்திரம், பா: 250)

காகமானது தனக்குக் கிடைத்த உணவைத் தான் மட்டும் உண்ணாது தன் இனத்தவரையும் அழைத்து பகிர்ந்து உண்பதுபோல, மனிதனும் தன் குலத்திற்கும் பகிர்ந்து கொடுத்துண்ண வேண்டுமென்பது திருமந்திரம் காட்டும் சிறந்த நேயமாகும். இச்சிந்தனை பின்வரும் திருக்குறள் பாக்களிலும் எதிரொலிக்கின்றது.

“காக்கை கரலாகரைந்நுண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னந் ராக்கை உள” (திருக்குறள், 118)

“புறந்நுண்டு பல்உயிர் ஒம்புநல் நூலினார்
நொருந்நவற்றுள் எல்லாம் நனை” (திருக்குறள், 76)

“வயிற்றுக்குச் சோறில் வேண்டும். இங்கு வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்” என்ற பாரதியாரின் சிந்தனையும் இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலாதாகும். மேலும், நாம் உண்ணும்போது அதில் ஒரு கைப்பிடியளவு உணவினை அல்லது ஓர் அகப்பை அன்னத்தை ஏழைகளுக்கும் கொடுத்துண்ணுதல் எல்லோராலும் முடிந்த ஒன்றாகும். இம்மனிதநேய உணர்வினை “யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைப்பிடி” (திருமந்திரம், பா: 252) என்றும், “உண்ணும்போதொரு தவ்விக்கொண்டின்” (திருமந்திரம், பா. 196) எனவும் திருமந்திரம் குறிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்லாது உயிரினங்களுக்கும் எல்லோராலும் இயலக்கூடிய உணவளிக்கும் ஜீவகாருண்ணியத்தை திருமந்திரம் “யாவர்க்குமாம் பசவுக்கொருவாயுறை” (திருமந்திரம், 252) எனக் கூறுவது குறிப்பிடற்பாலதாகும். இவ்வகையில் மனிதநேயமும் ஆன்மநேயமும் ஒன்றென உணர்த்துவதே திருமந்திரத்தின் உட்கிடை எனலாம்.

சமய சமரசம்

மனித நேயத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே சமய சமரச உணர்வு ஏற்படுகின்றது. இறைவனை எவ்வண்ணம் ஏத்தினாலும் அவ்வண்ணத்தில் அவன் அருள்புரிவான் என சைவத்தின் சமயசமரச மனிதநேயத்தைத் திருமந்திரம்.

“எப்பரிசாயினும் ஏந்துயின் ஏற்றினால்
அப்பரிசைன் அருள் பெறனாரே” (திருமந்திரம், 36)

எனக் குறிப்பிடுவதலாறியலாம். இம்மனிதநேயம் சைவசித்தாந்தத்தில் எதிரொலிப்பது குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

தருமம் செய்தல்

மனிதநேய உணர்வின் ஓர் உன்னதான வெளிப்பாடு தருமம் செய்தலாம். தருமம் செய்வதால் ஏற்படுகின்ற இன்பத்தையும், தருமம் செய்யாதவருக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பத்தையும் திருமந்திரம் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது. இதனைச்

“இருமலுஞ் சீசாகையுந் ஈகையுந் வெப்புந்

நருமஞ் செய்யாதவர் நம்பாதநாகும்

உருமிடி நாகமு ரீராணி கழலை

நருமஞ்செய் வார்பக்கல் நாறுகிலானீ” (திருமந்திரம், பா 263)

என்ற திருமந்திரப் பாடல் நன்கு விளக்கி நிற்கின்றது. மனிதநேயத்தின் ஓர் அடையாளமாக நாளாந்தம் நாம் தர்மம் செய்ய வேண்டும். மனிதநேயச் சிந்தனைகளை மேன்மேலும் வளர்த்தெடுப்பதற்கு ஏதுவாக சமய ஸ்தாபனங்களிலும், கல்விநிலையங்களிலும் அறநிலையங்களை ஏற்படுத்துவது காலத்தின் தேவை எனலாம்.

நடுவுநிலை நிற்பல்

ஒரு தலைச் சார்பின்றி எல்லோரிடத்திலும் நடுநிலையநிற்பல் மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகும். மனிதநேயத்தை நேசிப்பவர்கள் எப்பொழுதும் நடுவுநிலை நிற்பவராக விளங்குவர். இம்மனித நேய உணர்வினைத் திருமந்திரம்.

“நடுவுநின்றார் நல்ல நேவருமாவர்

நடுநின்றார்வழி யானும் நின்றேறானீ” (திருமந்திரம், பா: 320)

“நடுவுநின்றார் சிலர் நம்பனு யாவர்

நடுவுநின் றாரொடு யானும் நின்றேறானீ” (திருமந்திரம், பா: 322)

என மொழிதலாலறியலாம். நடுநிலை நிற்பலாகிய மனிதநேய கோட்பாட்டில் எல்லோரும் நமக்குச் சமநிலையிலுள்ளவர்களென்ற சமநீதிக் கோட்பாடும் உள்ளுறையாக மிளிர்வது குறிப்பிடற்பாலதாகும். இம்மனிதநேயச் சிந்தனையைத் திருக்குறள்,

“ஓர்ந்நுகண் டீணாடாறு இறைபுரிந்நு யார்யாட்டுந்

தேர்ந்நு செய்வகீதே முறை” (திருக்குறள், 122)

எனக் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

பெரியோரைப் பிழையாமமை

பெரியோரைப் பேணுவது மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகும். பெரியோர்களது மனம் கலங்குவதைக் கூட மனிதநேய உணர்வுடைய எவரும் அனுமதிப்பதில்லை. பெரியோர்களின் மனம் கலங்கினால் பொருளும், உயிரும் போவது மட்டுமல்லாது, தேசமும், நாடும், அரசும் அல்லற்படும் என்பததைத் திருமுறை,

“பந்தினி பக்தர்கள் நத்துவஞானிகள்

சிந்தங்கலைநகச் சிதைவுகள் செய்நவர்

அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடுஞ்

சந்தியம் ஈறு சநாநந்தி ஆகையே”, (திருமந்திரம் பா. 532)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஈசனடியார் இதயங் கலைநிடந்

தேசமும் நாடுஞ் சிறப்பும் அழிந்திடும்

வாசவன் பீடமும் மாமன்னர் பீடமும்

நாசமநாகுரீய நம் நந்தி யாகையே” (திருமந்திரம் - 534) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

குருவைத் தெய்வமாகப் போற்றுகல்

மாதா, பிதா, குரு என்போரைத் தெய்வமாகப் போற்றுவது சைவப் பண்பாட்டின் தனிச் சிறப்பாகும். திருமூலர் குருவைத் தெய்வமாகப் போற்றும் மனிதநேய உணர்வினரென்பதைக் “குருவே சிவம்” (திருமந்திரம், பா: 158) என்ற திருமூலரின் வாக்கிலறியலாம். குருவினுடைய திருமேனியைக் காண்பதும், அவருடைய பெயரைக் கூறுவதும், அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்பதும், அவருருவத்தைச் சிந்திப்பதும் சிறப்பளிக்குமென்பது திருமூலர் கருத்தாகும். இதனை,

“நெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
நெளிவு குருவின் திருநாமஞ்செப்பல்
நெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
நெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே”

(திருமந்திரம், பா: 139)

என்ற திருமந்திரத்தாலறியலாம். குருவை நிந்தை செய்வோர் துன்பப்படுவார் என்பதை பின்வரும் திருமந்திரப்பாடல் விளக்கி நிற்கின்றது.

“ஒரெழுந் நொருபொருள் உணரக் கூறிய
சீரெழுந் நாளாரைச் சிதையச் செப்பினார்
உண்டிடச் சுணங்களாயப் பிறந்தங் கீகாருகம்
வாரிடைக் கிருயியாய் மாய்வர் மண்ணிலே”

(திருமந்திரம், பா: 53)

எனவே, “மனிதரில் மனிதனாக” நாம் வருவதற்கு காரணமாக விளங்கும், குருவுக்கு மதிப்பளிக்கின்ற மனிதநேயப்பண்பாட்டை வளர்த்தெடுப்பது சமுதாய ஆரோக்கியத்திற்கு மிகவும் நல்லதெனலாம்.

பெற்றோரைப் பேணுகல்

பெற்றோரைப் பேணுகல் எம் எல்லோரதும் தலையாய கடனாகும். சமுதாயத்தில் மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கு இது உதவும். இது எல்லோரிடத்திலும் இருக்க வேண்டிய மனிதநேயப் பண்பாகும். தம்மைப்பெற்ற தாய் தந்தையரைப் பேணாதவர்களைக் “கயவர்கள்” எனத் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

“பெற்றிருந்தாரையும் பேணார் கயவர்கள்”

(திருமந்திரம், பா: 530)

என்ற திருமந்திரவரி சுட்டி நிற்கிறது. திருமூலர் காலத்தில் இப்பண்பு குறைந்து காணப்பட்டதாலேயே பெற்றோரைப் பேணாதவர்கள் கயவர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார் எனலாம். இன்றும் இந்த நிலை காணப்படுகின்றது.

பிறன்மனை நோக்காப் பேராண்மை

இவ்வாழ்வுக்குரிய மனிதநேயம் பிறன்மனை நயவாமையாகும். சைவ வாழ்வியற் கோட்பாட்டில் பிறன்மனை நோக்காப் பேராண்மை. உயர்ந்ததோர் மனிதநேயப் பண்பாகக் கருதப்படுகின்றது. “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்ற சைவ ஒழுக்க நெறியினை மறந்து பிறன்மனை நயக்கின்றவர்களைத் திருமூலர் மிகவும் குறைவாக இழித்துரைக்கின்றார். இதனை,

“ஆந்தமனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காந்தமனை யானைக் காழுறுங் காளையர்
காய்ச்சு பனாவின் கரியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழந்துக் கீடருற்ற வாரீற”

(திருமந்திரம், பா: 20)

என்ற திருமந்திரப் பாடல் விளக்கி நிற்கின்றது. பிறன்மனை நோக்கப் பேராண்மையினைத் திருக்குறளும்,

“பிறன்மனை நோக்காப் பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறன் ஒன் றோ ஆன்ற ஒழுக்கு” (தீருக்குறள், 148)

எனக் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

எனவே பிறன்மனை நயத்தல் என்பது அவளுடைய கணவனுக்கு மட்டுமன்றி, அவன் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தின் மனிதநேயத்தையே மாசுபடுத்தும் ஒரு சமூகக் குற்றச் செயல் எனக் கொள்ளலாம்.

பஞ்சு மாபாதகங்களை புரியாமல

பஞ்சு மாபாதகங்கள் என கொலை செய்தல், களவெடுத்தல், கள்குடித்தல், காமத்தில் ஈடுபடுதல், பொய்யுரைத்தல் என்ற ஐந்தும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்பஞ்சுமா பாதகங்கள் மனிதநேயத்தை மாசுபடுத்தும் பாவச் செயல்களெனலாம் இதைத் திருமந்திரம்

“கொலையே களவுகட்காமம் பொருட்கூறல்
மலைவான்பாநகமாம்” (திருமந்திரம், பா: 200)

என விளக்கி நிற்கின்றது. மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுக்க விரும்புகின்றவர்கள் “உன்னைத்திருத்து உலகம் திருந்தும்” என்பதற்கேற்ப இப் பஞ்சுமாபாதகங்களை புரியாதிருத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

முடிவுரை

மனிதநேயச் சிந்தனைகளைக் கூறும் சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் திருமந்திரம் தொன்மைச் சிறப்புடையதாக விளங்குகின்றது. மனிதனுக்கு மேலொரு தெய்வமில்லை என்ற மனிதநேயக் கோட்டினைத் திருமந்திரம் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது. மனித நேயத்தின் உயிர்நாடி அன்பே என்பது திருமூலரின் கருத்தாகும். எல்லோரும் எல்லாமும் பெறவேண்டும் என்ற மனிதநேயம் திருமந்திரத்தின் உட்பொருளாக காணப்படுகின்றது. திருமந்திரம் காட்டும் மனிதநேயச் சிந்தனைகள் உலக நோக்குடையதாகவிருப்பது குறிப்பிடற்பாலதாகவுள்ளது. மேலும் திருமூலர் கூறும் சமய சமரசம், தருமம் செய்வதன் அவசியம், நடுநிலை நிற்கும் மனநிலை, மாதா, பிதா, குரு, பெரியோர் முதலானவர்களைப் போற்றுதல், எல்லோரிடத்திலும் இனிமையாகப் பேசுதல், பிறன்மனை நோக்காமல, பஞ்சுமாபாதகங்கள் புரியாமல போன்ற அறவாழ்வியற் சிந்தனைகளும் மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்குப் பெரிதும் உதவுமெனக் கொள்ளலாம். ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது, மனிதநேயச் சிந்தனைகளை நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வெளிப்படுத்தும் தொன்மையான சைவத் தமிழ் நூல் திருமந்திரம் என்பதும் அந்நூல் கூறும் மனித நேயச் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுப்பதன் மூலம் சமூக பொருளாதார சமத்துவத்தையும், உலக சகோதரத்துவத்தையும் உருவாக்க முடியுமென்றும் கூறலாம்.

சேவையின் மகத்துவம்

கோ. ருசியந்தன்
ஆசிரிய மாணவன்,
உஆம் வருடம்.

சேவை என்ற சொல் தொண்டு, பணி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. அன்பு என்ற மூன்றெழுத்திலிருந்து உருவானவையே பக்தி, இரக்கம், கருணை, சேவை என்று பலவாறாகக் கூறிக்கொள்ள முடியும். இந்த அன்பிலிருந்து உயர்நெடுத்த சேவையற்றி, உலகிலுள்ள மதங்கள் யாவும் கூறியுள்ளன. எமது சைவசமயம் தொண்டு என்ற பெயரிலே சேவைபற்றிக் கூறியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

'மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு' என்ற வாக்கினிலே சிறந்த அர்த்தம் பொதிந்துள்ளது. அதாவது நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறருக்குச் செய்கின்ற உதவியே இறைவனுக்குச் செய்யும் பணியாக அமைகின்றது. பிறருக்குச் செய்கின்ற உதவி, அன்பின் வெளிப்பாடாக அமைய வேண்டும். பேருக்கும் புகழுக்குமாகச் செய்கின்ற தன்மையாக இருக்கக் கூடாது. இவ்வாறு ஒருவன் மற்றொருவனுக்குச் செய்கின்ற நற்சேவை இறைசேவையாகி - இறைதொண்டாகி அவனுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்துகின்றது.

தீருமந்திரம் என்ற நூலிலே தீருமூலர் கூறியிருப்பது 'அன்பே சிவம்' என்பதாகும். அன்புதான் கடவுள், என்றால் அந்த அன்பினால் பிறருக்கு வேண்டியவற்றை நாம் செய்யும்போது, அந்த இறைவனே எமக்குள் இருந்து எம்மை வழிநடத்துவார் என்று நம்பிக்கொள்ள முடியும். இச்சேவையானது தன்னலமற்ற, அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய சேவையாக இது நிலைக்கும்போது, அது எம்மை சைவசமயத்தின் இலட்சியமாகிய ஆன்ம ஈடேற்றம் என்ற நற்பாதைக்கு வழிகாட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உலகிலே எத்தனையோ சேவைகள், பல்புற சார்ந்தனவாக உள்ளன. வைத்திய சேவை, ஆசிரிய சேவை, சமூக சேவை எனக் குறிப்பிடத்தக்க சேவைகளில் வைத்திய சேவையை எடுத்துக் கொள்வோமாயின் இறைவனுக்கு, அடுத்ததாக

வைத்து எண்ணப்படுபவர்கள், இந்த வைத்திய சேவையில் உள்ளவர்கள், இவர்கள் மனிதரின் உயிர்களோடு தமது சேவையைப் புரிபவர்கள். அன்பே கடவுள் என்ற தாரகமந்திரத்தை தம்மிடம் வைத்திருக்க வேண்டும். அன்பு, அர்ப்பணிப்பு ஆகிய இரண்டையும் நிரந்தரமாக்கி, தமது சேவையை மக்களுக்கு ஆற்றவேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களின் மனமும், சேவையைப் பெற்றவரின் மனமும் நிம்மதி பெறுகின்றன. ஆனால் வைத்தியத்துறையில் உள்ளவர்கள் சேவை என்ற மனப்பான்மையிலிருந்து விலகி விடுகின்றார்கள். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவனுடைய மனம் பாரமாகி விடுகின்றது. இதனைவிடுத்து, சேவை மனப்பான்மையுடன் தமது புனிதமான இந்த வைத்தியப்பணியைப் புரிவதனால், நிம்மதியுடனும், இறை அருளினோடும், இச்சேவையைப் புரிவோர் பலர் எம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இங்கு அர்ப்பணிப்புடன் தமது சேவையைச் செய்த 'நெற்றிக்கேல்' என்ற பெண்மணியையும் நினைவு கூருகின்றோமெனில் அது அவர்களின் சேவையின் மகத்துவமே.

இன, மொழி, சாதி, மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட, இந்த சேவையின் மகத்துவத்தை, ஆசிரிய சேவையில் அளப்பரிய சிறப்பம்சங்களைக் காணமுடியும். 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இறைவனுக்குச் சமனான இந்தப் பணியைச் செய்பவர்கள், பிள்ளைகளோடு உறவாடி அவர்களிடம் மனிதநேயப் பண்புகளைக்

கற்றலினூடாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பிள்ளையும் ஒவ்வொருவிதமாக இருப்பார்கள். இங்கு அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய சேவையாகச் செய்து, எதிர்காலச் சிற்பிகளை, நற்பிரசைகளாகத் திகழ வைக்கவேண்டும். எனவே இச் சேவையின் மகத்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஆசிரிய சேவையே ஏனைய சேவையைச் செய்வோரை வழிகாட்டிவிடும் வெளிச்ச வீடுகளாகும். எண்ணம், சொல், செயல் என்பவற்றிலே புனிதம் காத்துச் செய்யும் இச்சேவை மகத்துவமானதே எனக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும்.

‘தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் பேணுதல்’ என்பதற்கிணங்க சமூக சேவைகள் பல எம்மிடையே செயற்பட்டுவருவன கண்கூடு. அவை இன்றைய

நிலையிலும் சேவையின் மகத்துவத்தைப் பறைசாற்றுகின்றன.

‘அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தலரிது’ என்ற ஓளவைப்பாட்டியின் கூற்றுக்கு இணங்க, இந்த அரிதாகக் கிடைத்த இந்த மனிதப் பிறப்பிலே, எமக்கு ஆற்றிவு உண்டு. எனவே இந்த அறிவைப் பயன்படுத்தி சேவை என்ற இரண்டெழுத்தின் மகத்துவத்தை உணர்ந்து, எமக்கு முன்னோர் வாழ்ந்த தொண்டு வாழ்க்கையை அறிந்து, அதனால் அவர்கள் பெற்ற இன்பத்தைத் தெரிந்து, எமது சேவையையும் சரிவரச் செய்து இறை இன்பம் பெற்று உய்தி அடைவோமாக.

“சேவை மரூ, அதன் மகத்துவம் வளரும்”

with best compliments from...

ஆல் சிலோன் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ்

சென்னைக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்கள்

பாடசாலை உபகரணங்கள்

காத்தூதிகள்

செய்துள்ள உபகரணங்கள்

தமிழ்நாடு உபகரணங்கள் அனைத்தையும் ஒரே சுவரையின் கீழ்

பெருநகரங்களில் நூலகங்களையும் ஒரே இடம்

ALL CEYLON DISTRIBUTORS

இல.212, கே.கே.எஸ் வீதி, 212, K.K.S. Road,
யாழ்ப்பாணம். Jaffna.

with best compliments from...

கஜானன் பன்முக சேவை Kajanan Multiservice

தொலைத் தொடர்பு சேவை

கணணிப்பதிப்புக்கள்

போட்டோபிரிந்தி

கவரிடுதல்

பாடசாலை உபகரணங்கள்

போன்ற அனைத்தையும் வற்றுக்
கொள்ள நூலகங்களையும் ஒரே இடம்

கஜானன் பன்முக சேவை

அல்லாரை வீதி, Allarai Road,
மீசலாலை. Meesalai.

T.P : 0602213378

with best compliments from...

POOBALASINGAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS
OF BOOKS, STATIONERS AND NES AGENTS.

Head Office :-
340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Srilanka,
Tel : 242 2321
Fax : 233 7313
E-Mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :
309 A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.
Tel : 021 222 6693

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்.

தலைமை :
இல. 202, 304 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை
தொ.பே : 242 2321 தொ.நகல் : 233 7313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

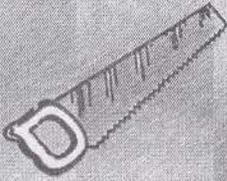
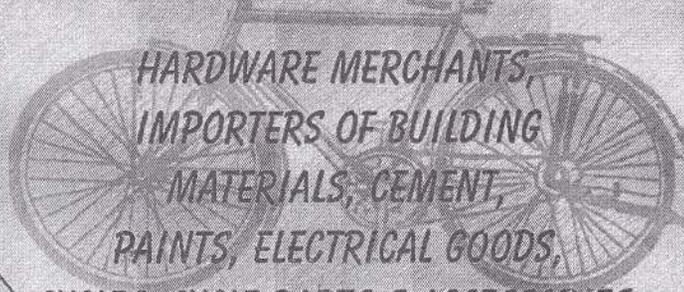
கிளை :
இல. 309 A காலி வீதி, கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ.பே : 4-515775

இல. 4 A ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ்நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்

with best compliments from...

KAJAMUGAN HARDWARE

**இரும்புப் பொருட்களை மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் விற்பனை செய்யும் இடம்**

கஜமுகன் ஹார்ட்வரே

147, 149, ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P.: 021 2222833

147, 149 Stanley Road,
Jaffna.

with best compliments from...

தேசிய சேமிப்பு வங்கி திருநெல்வேலி

அதிக இய வட்டி வீதம் (16%)

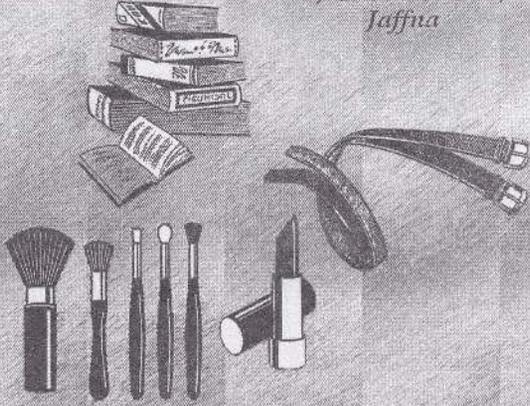
- ✿ ரன் சஹன அடகு
குறைந்த வட்டியில் அதிக தொகைப் பணம்
பகுதி பத்தியாகவும் கடன் செலுத்தும் வசதி
- ✿ குறைந்த வட்டியில் பிரத்தியேகக் கடன்கள் (Personal Loan)
- ✿ NRFC, RFC வதிவுள்ளோர், வதியாதோர்
அந்நிய நான்கு கணக்கு
- ✿ நிதிநீரக அட்டைக்கடன்கள் மூலமும், மிசய்ப்புக்
கணக்குகளில் அதிக பணத்தை வைப்புச் செய்வதன்
மூலமும் கவர்ச்சிகரமான பரிசுகளையும், பெருந்தொகைப்
பணத்தையும் அதிஷ்டமாக வென்றிடலாம்

with best compliments from....

யாழ் பான்சி மஹால் Yarl Fancy Mahal

அழகுசாதனப் பொருட்கள் மற்றும் பாடசாலை உபகரணங்கள்
என்பனவற்றை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ள நாடேவெண்டிய ஒரே இடம் யாழ் பான்சி மஹால்

7, Grand Bazaar,
Jaffna

இல. 7 பெரியகடை
யாழ்ப்பாணம்.

T.P. : 021 2228403

உரிமையாளர்
இ. பேரின்பநாதன்

with best compliments from....

ASIAN EDUCATION CENTRE

தரம் : 2 முதல் தரம் : 11 வரையிலான
வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன

அனுபவம், ஆற்றல்,
தனித்துவம் வாய்ந்த
ஆசிரியர்களின் சங்கமம்

ASIAN EDUCATION
CENTRE

புத்தூர் சுந்தி,
மீசாலை.

Puttur Junction
Meesalai.

with best compliments from....

போட்டோ ஸ்டிரிப் பிரதிகள்
அடையாள அட்டை, ஆவணங்கள் கவரிடுதல்,
ஸ்ரூடியோ அப்பங்களுக்கான படம் கவரிடுதல்,
ஸ்பைறல் பைண்டிங் வகைகள்.
உள்நாட்டு வெளிநாட்டுத் தொலைத்தொடர்பு
இச்சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள

பிரகாந்த்

T.P. : 021 2223184

இல. 56B, பவள வீதி,
நெடுஞ்செழை,
யாழ்ப்பாணம்.

with best compliments from....

ARUL Communication

I.D.D., Local & Net calls, Email, Fax,
Connecting calls, Photo copy, Laminating,
Scanning, CD writing, Printing (Black & White, Colour)

No. 01, Brown Road, Jaffna.
Tel : 021-2223536, Fax : 021 2223615
E-mail : arulcom2003@yahoo.com

with best compliments from...

இதோ உங்களுக்குத் தேவையான சகல பொருட்களையும்

ஒரே இடத்தில் பெறுவதற்கு

வே.சி.கணபதிப்பிள்ளை

பல்பொருள் வாணிபம்

மாணியாய்.

- ✦ சகலவிதமான புடவைத்தீணிகள், அழகுசாதனப் பொருட்கள், அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
- ✦ பாடசாலை உபகரணங்கள், எழுத்துகருவிகள், அம்பிரியாசுக்கொப்பிகள்
- ✦ கட்டிடத் தேவைக்கான சீமெந்து, கம்பி, வயர்லட், ஆணிவகைகள்
- ✦ மற்றும் உணவுப்பொருட்கள், பாலுணவுகள் கேக் தயாரிக்கும் பொருட்கள்.

மேன்றவற்றை ஒரே இடத்தில் வாங்குவதற்கு இன்றே விஜயம் செய்ய வேண்டிய ஸ்தாபனம்

V.S.KANAPATHIPILLAI

General Merchants
Manipay.

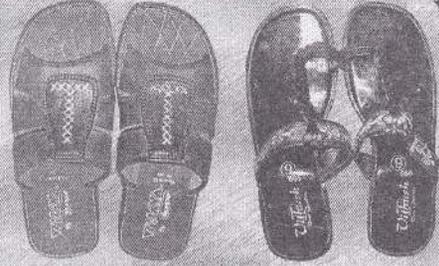
with best compliments from...

KAYANI SHOE

BATA

PALACE

DSI

உங்கள் எண்ணம் போல்பாத அணிகளை
தொழிவுசெய்திட இன்றே நாடுங்கள்

கயானி காலனியகம்

இல.10,
ஆலமடிச் சந்தி,
மாணியாய்.

No.10,
Alady Junction,
Manipay

with best compliments from...

அன்பு வாடிக்கையாளர்களுக்கு,

திருமுருகன் கொம் நெற்றியாக

உங்கள் உள்நாட்டு /

வெளிநாட்டு உறவுகளுக்கு
வாழிகள், ஆவணங்கள்
VDO கட்டிடங்கள்
எதுவாலானும் குறித
கதியில் உத்தரவாதத்துடன்
உரியவர்களை
சென்றடைய செய்வதே
எமது சேவை

அடிக்கடி

பணப்பரிமாற்றம்

உலகின் எங்குமிருந்தும் இருந்தும்
Western Union மூலம் ஒருசேர நிமிஷத்தில்
பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

உலகின் எங்குமிருந்தும்
"later Net" மூலம் தொலைபேசி
அழைப்புகளை
குறைந்த கட்டணத்தில்
தரங்கள் பெறவும் மற்றும்
Computer Digital
திருமுனைவாழ்த்துக்கள்,
அழைப்பிதழ்கள், வாழ்த்துக்கள்
மற்றும் Binding என எல்லா
தேவைகளைகூடியும் ஒரே
சுவையின் கீழ் நிறைவு செய்ய

திருமுருகன் கொம் நெற்றி

கல.259, செ.கா. நம் தே. அழிவாய்.

கல.48, திருமலைத் தே. திருமுருகன் பதிப்பாளர்.

தொலைபேசி : 021 2227833 தொலைநம்பி : 021 2227836

தொலைபேசி : 021 2227580 தொலைநம்பி : 021 2227310

with best compliments from...

VIMAL PHOTO & VIDEO

விமல் போட்டோ

அன்

வீடியோ

T.P : 0776018803
0776305183

அளவெட்டி தெற்கு,
அளவெட்டி.

அவதார புருசர்

“பகவான் சத்திய சாயி பாபா”
பற்றிய ஒரு நோக்கு -

கா.அருட்கரன்,
2 ஆம் வருடம்.
W.R-B

“மல்லவர்களைக் காப்பதற்கும் தீயவர்களை அழிப்பதற்கும் தர்மத்தை நிலை நாட்டுவதற்கும் நான் யுகம் தோறும் அவதாரம் எடுக்கின்றேன்” எனப் பகவான் கிருஸ்ணர் கீதையிலே இயம்பியதுபோன்று அவர் பல்வேறு அவதாரங்களை எடுத்து உலகமக்களை நல்வழிப்படுத்தியுள்ளார். இந்தவகையில் இன்றைய நவீன யுகத்தில் அவதார புருஷராகக் கருதப்படுபவர் பகவான் சத்தியசாயி அவர்கள்.

இவர் இந்தியத் திருநாட்டிலே ஆந்திரமானிலத்தில் பூட்டப்பட்ட இனும் சிறிய கிராமத்தில் ஈஸ்வராம் பாளிற்கும், வெங்கப்பராஜியிற்கும் மகனாக 1926ம் ஆண்டு நவம்பர் 23 ஆம் திகதி திங்கட்கிழமை அதிகாலை அவதாரித்தார். இவரிடம் பெற்றோரிடம் பெயர் சத்தியநாராயணராஜ். இவர் பிறப்புப்பற்றி அவரது தாயாரான ஈஸ்வரம்பாள் கூறுகையில் தான் கிணற்றடியில் நிற்கும்போது ஏதோ நீலநிற உருண்டைவடிவான ஜோதி உருண்டுவந்து தன்வயிற்றில் உள்ளிட்டதும் தான் மூர்ச்சையாகியதென்றும், இதன்பின்னர்தான் கருவற்றதாகவும் கூறினார். இதனைப் பகவான் ஏற்றுக் கொண்டு தனது பிறப்பானது பிரசவமல்ல பிரவேசமே எனத் தெளிவுபடுத்தினார்.

சத்திய நாராயணனின் பிறப்பிற்கு முன்னர் அவரது வீட்டிலுள்ள இசைவாத்தியங்கள் அனைத்தும் தாமகவே இசைத்தன. பின்னர் பாடசாலையிலும் பள்ளி நண்பர்களுடனும் கூடித்திரியும் போதும் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார். பள்ளிப் பையனான சத்திய நாராயணன் 23.05.1940 அன்று ஏதோ சித்தப்பிரேமை கொண்டவன்போல் காணப்பட அதனைக் கண்டு கோபம் கொண்ட தந்தை நீயார்? பிசாசா? விசரனா? எனக் கேட்டதற்கு “நான் சாயிபாபா” “சீரடி சாயிபாபாவின் மறு அவதாரம்” என்று தனது தெய்வீகத்தன்மையை முதற்தடவையாக வெளிப்படுத்தினார். அவர் தனது 14 வது வயதில் பள்ளிப் புத்தகங்களைப் போட்டுவிட்டு பக்தர்கள் எனக்காகக் காத்திருக்கின்றார்கள் எனது தெய்வீகப்பணி ஆரம்பித்து விட்டது, மாயை நீங்கிவிட்டது, எனக் கூறிக்கொண்டு வீட்டைவிட்டுக்கிளம்பினார். அன்றிலிருந்து பக்தர்கள் அவரை பகவான் சத்தியசாயிபாபா என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

விஞ்ஞானத் தொழிநுட்பமும், மதினுட்பமும் அதிகவளர்ச்சியடைந்துள்ள இக்காலத்தில் கடவுள் மனித உருவில் நடமாடுகின்றார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமான விடயமாகத்தானிருக்கும். இவ்வகை அறிவு நமது புத்தியாலும் ஐம்புலன்களாலும் பெறப்பட்டதேயாகும். கடவுள் அவதாரம் என்பதை விளக்கும் மெய்ஞ்ஞானம் புலன்களிற்கும் புத்திக்கும் அப்பாற்பட்டது. பெரியபுதிர் என்னவென்றால் மகாசக்திக்கு எங்கும் வியாபிக்கும் சக்தியுண்டு. மேலும் இச்சக்தி சத், சித் ஆனந்தமாகவுமுள்ளது. இது விஞ்ஞானரீதிக்கப்பாற்பட்டது. எங்கே விஞ்ஞானம் விளக்கக்கொடுக்கத் தடுமாறுகின்றதோ அங்கே ஆன்மீகம்தான் விளக்கம் கொடுக்கும். எனவே கடவுளையோ அவரது தன்மைகளையோ நிராகரிக்க எமக்குத் தகுதியில்லை.

கடவுளின் அவதாரம் கீழ்வரும் சிறப்புக்களைக் கொண்டது. இச்சிறப்புக்கள் பகவானிலும் அடங்கியுள்ளது. அவையாவன

01. ° காம ஆகர்ஷண - பக்தர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுதல்
02. ° புத்தி ஆகர்ஷண - பக்தர்களின் புத்தியைக் கூர்மையடையச் செய்து ஆத்மவிசாரணைக்குத் தூண்டிவிடல்
03. ° சப்த ஆகர்ஷண - சொல்லும் சொற்கள் விளக்கங்கள் பக்தர்களின் மனதில் ஆழமாகப் புதிதல்
04. ° ஸ்பரிச ஆகர்ஷண - தொடுதலினால் ஏற்படும் உன்னத விளைவுகள்

05. ° அகங்கார ஆசர்ஷண - அடியார்களது அகங்காரத்தை உன்னத மாற்றத்தினால் அழித்தல்
06. ° ரூப ஆசர்ஷண -தோற்றத்தினால் கவரும் தன்மை அவரில் இருந்து வெளிவரும் கதிரலைகள் மிகவும் கவர்ச்சியானவையும் பரந்தளவு மானதாகும்.
07. ° ரச ஆசர்ஷண - சொல்லிலும் அசைவிலும் நிகரில்லாத இனிமை பக்தர்களின் நம்பிக்கையை அதிகரிக்கும் தன்மை.
08. ° சித்த ஆசர்ஷண - முன்னைய பிறப்புக்களின் வாசனையை உணர்ந்து அகற்றும் சக்தி. ஆசைகளை அகற்றும் சக்தி.
09. ° கந்த ஆசர்ஷண - நறுமணத்தில் தூய்மையும் தெய்வீகமும் உண்டு ஆன்மீக அலைகள் எங்கும் பரப்பும் தன்மை.
10. ° தைரிய ஆசர்ஷண - என்ன துன்பங்கள் அவமானங்கள் வந்தாலும் பொறுமையை இழக்காமலிருத்தல்.
11. ° ஸ்மிர்தய ஆசர்ஷண - முற்காலத்தை அறியும் ஞானசக்தி தெய்வீக திஷ்டி
12. ° நாம ஆசர்ஷண - அவதாரத்தின் நாமத்தை செபித்தால் பக்தனிற்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் பயக்கும் சக்தி.
13. ° பீஜ ஆசர்ஷண - அறிவு, விழிப்புணர்வு, காலம், இருக்கை என்பவற்றின் மூலம் வித்துக்களை ஆளும் சக்தி.
14. ° ஆத்மா ஆசர்ஷண - நம்மை முழுமையாக ஈர்க்கும் சக்தி, ஆன்ம ஈர்ப்புச் சக்தி.
15. ° அமிர்த ஆசர்ஷண - இறப்பின்மையை வழங்கும் சக்தி.
16. ° சர்வ ஆசர்ஷண - சகல வல்லமைகளையும் உடையவன், சர்வவியாபி பூரண அறிவு சர்வவல்லமை என்பனவாகும்

சாயி அவதாரம் நிகழப் போவதனைப் பல நூல்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் கூறியுள்ளார்கள். சாயி அவதாரமானது மூன்று அவதாரங்களைக் கொண்டது. முதலாவது சிவ அவதாரமாகிய “சீர் சாயி அவதாரம்” இது (1835 - 1918) மகாராஷ்டிர மானிலத்தில் நிகழ்ந்தது. இரண்டாவது சிவசக்தி அவதாரமாகிய சக்திய சாயி பாபா இவ் அவதாரம் ஆந்திர மானிலத்தில் நிகழ்ந்துள்ளது. மூன்றாவது சக்தி அவதாரமாகிய “பிரேம சாயி” கன்னட மானிலத்தில் இது நிகழும் என பகவான் சக்தியசாயிபாபா கூறியுள்ளார்.

பகவான் ஸ்ரீசத்யசாயிபாபா கூறுகின்றார்

அறிவிற்கு எட்டாத இறைவனைப் பார்வைக்குத் தோன்றும் உலகத்தில் உணரமுடியாது. ஒவ்வொரு உயிரின் இதயத்திலும் அவர் இருக்கின்றார். உங்களிற்குள்ளேயே கடவுளைத் தேடுங்கள் ஏமாற்றம் நிறைந்த பலவீனக் காட்சிகள் நிறைந்த வெளியுலகிலுள்ள இரத்தினக்கற்கள் பதித்த ஒரு தங்கப்பாத்திரத்தைப் பரம்பரைச் சொத்தாகப் பெற்ற ஒருவன் தனது நாளாந்த உணவை அப்பாத்திரத்தில் அதன் பெறுமதி தெரியாது சமைத்து உண்பதற்குப் பயன்படுத்துவது போல மிக உயர்ந்த தேவைக்காக உங்களிற்குத் தரப்பட்டுள்ள உடம்பினைத் துன்பிரயோகம் செய்யாதீர்கள். கடவுள் எங்கும் உள்ளவர். எல்லாம் வல்லவர் என்று மனிதர்கள் புகழ்கின்ற போதும் தன்னிலும் கடவுள் உள்ளார் என்பதனை உதாசீனம் செய்யாதீர்கள். ஒவ்வொரு சமயமும் கடவுளைத் தங்கள் வரையறைக்குள் வைத்துப் பார்த்துவிட்டுப் பூரணமாக உணர்ந்ததாக உரிமை கோருகின்றார்கள். ஏழு குருடர்கள் யானையைப்பற்றி அறிய முடியாததைப் போலத்தான் சமயங்களும் கடவுளின் ஒரு பகுதியை மட்டும் உணர்ந்து கொண்டு முழுவதையும் பூரணமாக உணர்ந்ததாகப் பேசுகின்றார்கள். கடவுள் எல்லா நாமங்களிலும், உருவங்களிலும், இனங்களிலும் உள்ளார் என்ற உண்மையை எல்லாச் சமயங்களும் மறந்து விடுகின்றன.

அனைத்து மதங்களின் அரைகுறை நம்பிக்கைகளின் பொருளும் தொகுப்புமே மானிட சமயமாகும். ஒரே ஒரு மதம்தான் உண்டு. அதுவே அன்பு எனும் மதம். யானையின் அங்கங்கள் வெவ்வேறு உருவங்களாகத் தென்பட்டபோதும் ஒரே இரத்தோட்டம்தான் ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் சக்தியைக் கொடுக்கின்றது. தங்களை வெவ்வேறாகப்பிரித்து வேறுபட்டவையாகக் கருதும் சமயங்களும் அன்பு என்ற ஒரே பிரவாகத்தால் தான் சக்தியூட்டப்படுகின்றது. சக்தியத்தைக் கட்டிலனால் உருவகித்துப் பார்க்க முடியாது. அது பிழையான தெளிவற்ற முடிவுகளையே கொடுக்கும்.

யோகிகள், ஞானிகள், பண்டிதர்கள் அறிஞர்கள் என்போர் என்னை அறிந்து விட்டதாக உரிமைகொடுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் என்னுடைய சக்தியின் மிகவும் அற்பமான பகுதியான அற்புதங்கள் எனப்படுபவைகளையே அறிந்துவைத்துள்ளனர். இந்தப் பிருந்தாவனத்தில் கிடைக்கக்கூடிய எல்லாச்சக்தியினதும், எல்லா நுண்ணறிவினதும் மூலஇருப்பிடத்தை அறிவதில் விருப்பம் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் வேதநூல்களில் தங்களிற்குள்ள பாண்டித்தியத்தை வெளிப்படுத்தவும் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்துடன் திருப்தியடைந்து விடுகின்றார்கள். தங்கள் பெருமைக்காக இன்றும்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைத்தரும்படி கேட்கின்றார்கள்.

எல்லாயுகத்திலும் இதுவே வழமை. அவதாரத்திற்கு மிகக்கிட்டவாக மக்கள் இருப்பார்கள். தங்களுக்குக் கிடைத்த பாக்கியத்தை அறியாமல் வாழ்க்கை நடத்துவார்கள். ஒரு யானையின் முதுகில் நுளம்பின் பருமனும், பலமும் அந்த யானையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது எவ்வளவு அற்பமாகஇருக்குமோ அதேபோன்று என்னுடைய மகிமை மாட்சிமையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது அற்பமாகக்கருதக் கூடிய என்னுடைய அற்புதங்களின் பங்கை மிகைப்படுத்துகிறார்கள். விலைமதிக்கமுடியாதஎன்னுடைய உண்மைத்தத்துவத்தை அறியும் வாய்ப்பை நழுவ விடுகின்றார்களே என இரக்கப்படுகின்றேன்.

ஒன்றை மட்டும் உறுதியாகக் கூறுகின்றேன். சக்தியத்தைத் தெளிவாகவும் சமிக்ஞை இல்லாமலும் அவதாரங்கள் பிரகடனப்படுத்தியது கிருஸ்ண அவதாரத்திலேயே. அப்படிப்பிரகடனம் செய்தும் இதே கிருஸ்ண அவதாரத்தில் கூட நீங்கள் ஒன்றை அவதானித்திருக்கக் கூடும். கிருஸ்ணரும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தனது முயற்சியில் தோல்வியை அடைந்துள்ளார். இந்தத் தோல்விகளும் இவரே திட்டமிட்டு நடத்திய ஒரு நாடகத்தின் பகுதியாகவே அமைந்திருக்கின்றது. அதாவது கௌரவர்களுடனான யுத்தத்தைத் தவிர்க்கும்படி பல மன்னர்கள் வேண்டியும் அதனை ஏற்கமறுத்து கிருஸ்ணர் அரசசபைக்குத் தான் சென்ற சமாதானத்தாது தோல்வியடைந்ததாக நம்பச்செய்து போர் நடக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தார். முழு உலகத்திற்கும் கௌரவர்களுடைய முறைகேட்டினையும் பேராசையையும் பகிரங்கப்படுத்தித் தண்டனை வழங்கும் தன்னுடைய அவதார நோக்கத்தை நடத்த எண்ணினார்.

இச்சாயி அவதாரத்தில் இப்பேற்பட்ட தோல்விக்காட்சிக்குக்கூட இடமில்லை. நான் எதைச் சங்கற்பிக்கின்றேனோ அது வெற்றி பெறவேண்டும். சக்தியத்திற்குத் தயங்குவதற்கோ வளைந்து கொடுக்கவோ அவசியமில்லை. உறுதியான அன்பும் நம்பிக்கையும் எனது அன்பைப்புரிந்த கொண்டவர்களும் அதனை அனுபவித்தவர்களுமே எனது உண்மைத்தன்மையைச் சிறிது அறிந்தோர் என உறுதி கூறமுடியும். அன்புப்பாதைதான் மனித குலம் என்னை அடையக் கைக் கொள்ளவேண்டிய ராஜபாதையும் அதுவே.

சாயிபாபா என்ற பெயரில் பொருளைச் சிந்தித்துப்பாருங்கள். "சா" என்றால் தெய்வீகம் "ஆயி" என்றால் தாய், "பாபா" என்றால் தகப்பன். எனவே "தெய்வீகத்தாய், தகப்பன்" எனப் பொருள்படுகின்றது. "சாம்பசிவ" என்ற சொல்லும் தெய்வீகத்தாய் தந்தை எனப் பொருள்படுவது

போல உங்கள் உடலில் பெற்றோர்கள் அன்பு செலுத்தும்போது அதில் சிறிதளவு சுயநலமும் கலந்திருக்கும். ஆனால் இந்தச் சாயித்தாய் தந்தை காட்டும் அன்பு அல்லது கண்டனம் "தன்னை உணர்தல்" உன்ற போராட்டப்பாதையில் வெற்றியைத் தருவதற்கே.

சாயி அவதாரம் வந்துள்ளது எதற்காக என்றால் மனிதகுலம் முழுவதும் ஒரேகுலம் என்ற சகோதரத்துவப் பிணைப்பின் மூலம் ஒரே குடும்பமாக இணைக்கும் அதி உன்னத பணியை நிறைவேற்றுவதற்கும் பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் ஆதாரமாக உள்ள தெய்வீகத் தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஒவ்வொருவரிலுமிருக்கும் ஆன்ம உண்மையை உறுதிப்படுத்திப் பிரகாசிக்கச் செய்யவும் மனிதனை மனிதனுடன் இணைக்கும் தெய்வீகப் பொதுப் பரம்பரையை அறிந்து மிருகத்தன்மையை அகற்றி மனிதனின் தெய்வீகத்தன்மையை எட்டுவதற்கு யாவரிற்கும் வழிகாட்டுவதற்காகவுமே.

எனவே நாஸ்திகர்கள் என்று தம்மைப் பெருமைப்படுத்துபவர்கள் ஒருநாள் நோய்குணமாகியபின்பு கடவுளை உணர்ந்து அவரைப்பணிவார்கள். என்னுடைய சத்தியத்தைப் பற்றி நான் இவ்வளவு கூறியது ஏனெனில் நீங்கள் மேலே கூறியவற்றை நன்கு நுணுகி ஆராய்ந்து நான் விதித்துள்ள நெறிகளைப் பின்பற்றி தன்னை உணர்தல் அதாவது உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய இதயத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் சாயியை உணரும் இலட்சியப் பாதையில் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காகவே.

-சாய்ராம்-

நடப்பவை நல்லவையே

உளாவிபவை

01. உடீயாற்?

பகவாள் உத்தியோகம் சேவாரிணயல்
பிள்ளையாற் சேவாண்டி 1992.

02. பாயா செவாண்டி 1991

பகவாள் சீய் உத்தியோகம் சேவாரிணயல்
1991.

03. உவாண்டி ஒரு உப்பாண்டி - 1993

பகவாள் சீய் உத்தியோகம் சேவாரிணயல்
1993.

04. உடீயாற் உல்

புண - 1996.

சும்மா இருந்தால்

சுகம் பெறலாம்

தீருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சும்மா இருத்தலே பேரமைதி நிலையாகும் என்பது ஞானிகள் கூற்றாகும். “சும்மா இருக்கின்ற திறனிது என் சித்தயிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே தேசோ மயானந்தமே” என்பது அநுபூதி வாக்கு. சும்மா இருத்தல் என்றால் என்ன? மனத்தால் அலட்டிக் கொள்ளாதிருத்தல் தான் சும்மா இருத்தலாகும். மனத்தை அடக்குவது என்பது சாதாரணமான காரியம் அன்று. அடங்கா மனத்தை அடக்கும் உபாயத்தை ஞானிகள் தங்கள் வாழ்வில் சாதனையாக்கி வாழ்வில் பேரமைதி கண்டுள்ளனர். மனத்தை அடக்குவதென்பது மனத்தோடு போராடுவதன்று. மனத்துடன் போராப் போரட அது மதம் கொண்ட யானை போன்று வெறிகொள்ளத் தொடங்கும் இந்நிலையில் மனிதன் அமைதியற்று துன்பம் அடைகிறான். அடங்காத மனதை ஒரு பார்வையாளனாக நின்று அவதானிப்பதன் மூலம் மனதற்ற மனதுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையை அடைய முடியும். மனதில் எழும் எண்ணங்களை எதிர்க்காமல் ஒரு பார்வையாளர் மாதிரி பார்வையிடும் போது மனம் மெல்ல மெல்ல அமைதி அடையத் தொடங்குகின்றது. இந்நிலையில் மனிதன் ஓய்வடைகின்றான். மன இறுக்கம் விடுபடுகின்றது. இதனால் உடல் இறுக்கமும் விடுபடுகின்றது.

மனதிலிருந்து விட்டு விலகி சாட்சியாய் இருப்பதில்தான் தியானம் தொடங்குகிறது. மனதை விழிப்புடன் உற்றுப் பார்க்கும்போது மனம் தொந்தரவு செய்வதில்லை. ஒரு காவல்காரன் போன்று மனத்தைப் பார்க்கும்போது எண்ணங்கள் அற்று மனம் காலியாகின்றது.

ஒருவர் தன் எண்ணங்களைச் சாட்சியாகப் பார்வையிடும்போது திரையில் படம் ஓடுவது போல எண்ணங்கள் ஓடும். அங்கே மனம் குழப்பமடைவதில்லை. சிந்தித்தல் செயலும் சாட்சியாய் இருத்தலும் வேறுவேறான செயல்கள். மனதின் மூலம் சிந்தித்தல் நடைபெறுகின்றது. சாட்சியாய் இருத்தல் என்பது மனம் செயற்பாதிருத்தல். இந்நிலை தான் விழிப்புணர்வு.

சும்மா இருத்தல் என்பது புற உலகில் செல்லும் மனதை அக உலகில் அவதானித்தல் ஆகும். கடவுள் நம்பிக்கை உடையவராகவோ அல்லது அற்றவராகவோ எவராக இருந்தாலும் சும்மா இருந்து சுகம் பெறலாம்.

“முகந்தீர் கண் கொண்டு பார்ப்பின்ற மூடர்கள்

அகந்தீர் கண்கொண்டு பார்ப்பீர் ஆனந்தம்”

என்பது தீருமந்திரம். மனத்தை அகநிலைப்படுத்தி அதனைக் கவனித்து வரும்போது அது பேரமைதியைத் தருகின்றது. இத்தகைய நிலை நாளாந்தம் செய்யும் சாதனையால் கீட்டுவதொன்றாகும். சும்மா இருத்தலை சாதனையாக்கிக் கொள்பவன் தான் வாழ்வில் பேரானந்தத்தை அடைகிறான்.

மனம் எப்போதும் வார்த்தைகளால் தொழிற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். மனம் ஒவ்வொரு கணமும் ஓயாது சதா எண்ணங்களால் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருப்பது எண்ணங்களின் வடிவமே மனம். எண்ணமில்லாமல் மனம் இல்லை. ஆனால் எண்ணங்களற்ற மோனநிலையே தியானமாகும். சும்மா இருத்தலே தியானம். எண்ணங்களாகிய மனம் செயற்பாடற்ற ஆன்ம விழிப்புநிலை நின்றலே தியானமாகும். தியானம் என்பது மனிதன் தன் இயற்கை நிலையை அனுபவித்தல். சும்மா இருத்தல் என்பது தன் சொந்த இடத்தை அவதானித்தல் ஆகும்.

காலம் என்பது கிடைமட்டமானது. மனமும் கூடக் கிடைமட்டமானது. ஒரு எண்ணத்தைத் தொடர்ந்து இன்னொரு எண்ணம் வருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு எண்ணம் வருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு எண்ணம் அதைத் தொடர்ந்து மற்றொரு எண்ணம் இப்படி வரிசையாக நேர்கோடாக ஊர்வலம் போல போக்குவரத்தாக எண்ணங்கள் வருகின்றன. தியானம் என்பது மனத்தையும் காலத்தையும் கடந்து

அப்பால் பயணித்தல். காலமும் மனமும் சமமான ஒன்றாகும். எண்ணங்களின் - கணங்களின் கிடைமட்டத் தொடர்ச்சி என்னும் ஒரே நிகழ்வின் இரண்டு விதமான பெயர்கள் தான் காலம் என்பதும் மனம் என்பதும் ஆகும். தியானம் என்பது காலம், மனம் கடந்ததாகும். நித்தியத்துவத்தில் பெறும் அநுபவமே தியானம். நித்தியத்துவம் என்பது காலத்தையோ இடத்தையோ மனத்தையோ சார்ந்ததல்ல.

இயற்கையாக வாழ்தல் தான் தியானம் இயற்கையைப் புண்படுத்துவதென்பது நம்மை நாமே புண்படுத்திக் கொள்வதாகும். இயற்கையோடு இணைந்து இயற்கையை ரசித்து ரசித்து அவற்றினூடாக மறுமலர்ச்சி பெறுதலே தியானம். நம்மைச் சுற்றிலும் பரந்து கிடக்கும் இயற்கை இந்தப் பிரபஞ்சம் அனைத்திலும் விரிந்து பரந்து கிடக்கின்றது. இந்த இயற்கையின் ஒரு பகுதிதான் நாம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வதன் மூலம் தியானநிலைப்படுகின்றோம். இயற்கையின் அழகான காட்சிகளை அன்புகலந்த பார்வையூடாகப் பார்த்தல் பரசவமானது. அதுவே காட்சிகளை அன்புகலந்த பார்வையூடாகப் பார்த்தல் பரவசமானது. அதுதேவ தியானத்திற்கு வழியாகும். இயற்கையுடன் ஒழிவுமறைவில்லாத உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும்போது தான் மனிதன் உண்மையாகச் சீவிக்க முடியும். இயற்கையுடன் உண்மையான உறவு புண்டவர்களால் மாத்திரமே மற்ற மனிதர்களோடு போட்டியில்லாத சண்டையில்லாத சரியான உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அகங்காரமில்லாத உறவே உண்மையான உறவாகும். இத்தகைய உறவில் நிலைத்தலே தியானம். இந்த அழகான உலகில் அனைத்துடனும் இணைந்து வாழும் மனிதனே சும்மா இருக்கும் சுகத்தைப் பெற முடியும்.

**“வையந்நுள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் நெய்வந்நுள் வைக்கப்படும்”**

என்பது வள்ளுவம். வாழ்வாங்கு வாழ்தலென்பது மனத்தைச் சாட்சியாகக் கொண்டு அன்பில் நிலைபெற்று நிற்பதாகும்.

மனிதனால் எண்ணங்கள் உருவாகின்றன. எண்ணங்களின் துணையைக் கொண்டு யாரும் மெளனத்தை அடைய முடியாது. எண்ணங்களைக் கொண்டு மெளனத்திற்கு உருவம் கொடுக்க முடியாது.

மனதைச் சாட்சியாகப் பார்க்கும்பொது மனத்தளவில் அன்னத்திலிருந்தும் முழுமையாகவும் மிக தூரமாகவும் விலகிச் சென்றுவிடும் நிலையைத்தான் ஏகாந்தம் என்று கூறப்படுகின்றது. அங்கு பழைய நினைவுகள் இருக்காது. ஏகாந்தமான நிலையில் மெளனம் தானாகவே நம்மை முழுமையாக ஆட்கொண்டு விடுகின்றது. இந்த நிலையை அடைவதே தியானம். மெளனமாக இருக்கும் நிலையை நாம் அடையும்போது எங்கள் உள்ளத்தில் அன்பும் அமைதியும் நிறைந்து விடும். இந்த நிலையில் எந்த ஒரு விடயத்தையும் புரிந்துகொள்ளும் தகுதி தானாகக் கிடைக்கின்றது. கபடமற்ற தன்மையே தியான நிலையை உருவாக்குவதுடன் தியானத்தின்பேறும் அதுவே. இந்நிலையில் வெளிப்படும் அன்பு பரமானந்தத்தைத் தருகின்றது. அன்பின் பிரயாணம் தான் தியானம். அன்பு இருக்கும் இடத்தில் ஒழுங்கு இருப்பதைக் காணமுடியும். அந்த இடத்தில் மாபெரும் அழகு நிறைந்திருப்பதையும் காணமுடியும். அன்பு ஒன்றினால்தான் உலகச் சூழலில் மிகுந்து கிடக்கும் விஷக் காற்றை அகற்ற முடியும். தியானம் செய்யும்போது உருவாகும் பிரபஞ்ச மனம் அன்பின் அடிப்படையில் இயங்குவது சும்மா இருந்தால் சுகம் பெறலாம். அகங்கார மமகாரமற்ற நான் எனதற்று அன்பில் பிரபஞ்சத்தோடு கரைவதே சும்மா இருந்து சுகம் பெறல் எனலாம்.

with best compliments from...

ஈஸ்வர பாமினி

நகைப் பூங்கா

Esvara Bamini Nakai Poonka

இல.09,
அலடிச்சந்தி,
மாணிய்ப்பாய். (யாழ் வீதி)

No.09
Alady Junction,
Manipay.

with best compliments from...

Poomagal
Hardware Stores

General Hardware Merchants

பூமகள் ஹாட்வேயர்ஸ் ஹோர்ஸ்

99, K.K.S. Road,
Jaffna.

Ganesan Copier Services

கணேசன் கொப்பியர் சேவிசஸ்

K.K.S. Road,
Kokuvil Junction,
Kokuvil.

Tel : 222-3423
222-5891
Fax: 222-2585

ஏம்மாஸ் மீள்வரும் தரமான சேவைகள் நியாமமான
விலைகளில் வழங்கப்படுகின்றன.

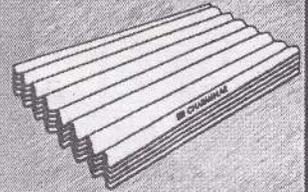
Internet Calls
Local Calls
STD call
IDD
Fax
Lamination
Photo Copy
Printing
Scanning

மேலும் கூடுதலாக இலக்குவாறுடன் போன்றவற்றையும்
இந்தியாவில் இருந்து இலக்குவாறு செலவழித்து மிகக் குறை
விலைகளில் வழங்கப்படும் பொருள்களையும்.

மா.நடராசா அன் கோ.

M. NADARAJA & CO
Hardware Stores

30/1, Palaly Road,
Thirunelvely Junction,
Thirunelvely.

with best compliments from....

G.S. LINGANATHAN & CO.

சல்வார், சாறி, திருமணப் பட்டுப் புடவைகளுக்கு
இன்றே நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

சி.எஸ். லிங்கநாதன் அன் கோ

இல. 13, 14.
பெரியகடை, வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Tel : 021 2223139

No. 13-14,
Grand Bazaar,
Jaffna.
Sri Lanka

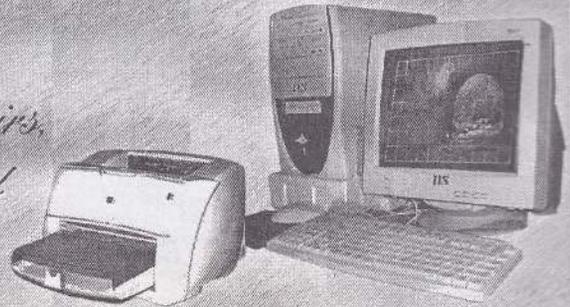
with best compliments from....

PC Paradise

The best in Jaffna
is the talk of the Town

For your repairs,
Services and
Purchase

IIS
COMPUTERS

T.P : 021 2229579
0777271220

PC Paradise

61, Clock Tower Road,
Jaffna

சமயம் கருவும் அன்புதான் இன்ப ஊற்று

திருமதி. சிவதர்சினி முருகதாஸ்
W.R.A.,
2ஆம் வருடம்.

அன்பு என்பது ஒரு அட்சய பாத்திரம் போன்றது. அது அதிர்கின்ற ஒவ்வொரு வினாடி உயிர்த்துடிப்பும் இன்பமானதே. இதனாலேயே “அன்பிலார் எல்லார் தமக்குரியர் அன்புடையர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு” என்று அன்பின் அதி உச்சக்கட்டத்தை ஆணித்தரமாக வள்ளுவர் தனது திருக்குறளிலே ஈரடியால் எடுத்துக் கூறுகின்றார். அதாவது இப்புயியிலே அழகான ரோசாச் செடி போன்றிருப்பதுதான் அன்பு. ஒரு மனிதனிடத்தில் அன்பு இல்லாவிடின் அவன் உலகத்திலுள்ள உயிருள்ள உயிரற்ற ஜடப் பொருள்களையெல்லாம் தனக்குரியதாகி விடுவான். ஆனால் அன்பு என்கின்ற அமுதம் ஒருவன் உள்ளத்தில் குடி கொள்ளுமானால் அவன் தன் என்னைக்கூட பிறர்க்கே உரியது என்று எண்ணிவிடுவான்.

அன்பு பலவிதம். அன்பு என்கின்ற அறையை நாம் தாழிட்டு அடைக்கமுடியாது என்பதனை “அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்” எனக் கூறுகின்றனர். அதாவது ஒரு தாய் தன் பிள்ளை மீது காட்டுகின்ற அன்பானது காதல் எனவும், ஒரு சிநேகிதன் இன்னொரு சிநேகிதனுடன் காட்டுகின்ற அன்பானது நட்பு எனவும் ஆன்மா இறைவன் மீது காட்டும் அன்பு பக்தி என்றும் இறைவன் ஆன்மாக்கள் மீது காட்டுகின்ற அன்பானது கருணை எனவும் கூறப்படுகின்றது.

**“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவதாரும் அறிகிறார்
அன்பே சிவமாவதாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்தாரே”** என்கின்றது திருமந்திரம்.

அன்பு இன்று நேற்று வந்ததொன்றல்ல. மனிதன் தோன்றிய காலம் முதலே அன்பும் கூடப்பிறந்ததாகும். ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் அக்குழந்தை மீது தாய் கொள்கின்ற அன்பால்தான் அது நாளை ஒரு மனிதனாக்குகின்றது. அதேபோல் ஒரு மனிதன் மரணிக்கின்றபோது அவனது மரணக்கிரியை சிறப்படையவும் அவனுடன் கூட இருந்த உறவின் அன்பே காரணமாகும்.

ஏன்! வளர்ந்து வரும் நவநாகரிக விஞ்ஞான யுகமாகிய இன்று தமிழ் சினிமாப் படங்களிலும் கூட அன்புதான் உயிர் நாடியாக விளங்குகிறது. அன்று வாழ்ந்த சிபிச் சக்கரவர்த்தியைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் அறிவோம். வானத்திலே பறந்து ஒரு புறா வானப்பரப்பிலே தன் இரைக்காக வட்டமிட்ட பருந்தைக் கண்டு பயந்து தன் காலடியில் சரணடைந்த ஒரு பறவைக்காக தன் தசையையே பருந்துக்கு விருந்தாகிய அன்பின் மணிமகுடம் அவன் அல்லவா? அந்த சிறிய புறாமீது அவன் காட்டிய அன்புதான் அதற்குக் காரணம். அது மட்டுமா நீதிவழுவாமை என்கின்றதன் செங்கோல் ஆட்சியிலிருந்து தான் சிறிதளவும் விலகக் கூடாது என்கின்ற காரணத்திற்காகவும் “ஆ” படுகின்ற துன்பத்தைப் போல தானும் பட வேண்டும் என்று தம் வம்சாவளிக்கே அரசாளக்கூடிய ஒரேயொரு மகனையே தேர்க்காலில் இட்டு மனுநீதிச்சோழ மன்னன் கொலை செய்கிறான் என்றால் அன்பின் உச்சக் கட்டம் இதைவிட இவ் உலகில் வேறுளதோ?

அன்று ஆபுத்திரன் என்கின்ற சிறுவன் கொலைக்களத்திலே பலியிடுவதற்காக கட்டப்பட்டிருந்த பசுவை அவிழ்த்துக் கொண்டு இரவோடு இரவாக பல மைல் தூரம் செல்கிறான் என்றால் அல்லது ஞானப்பிரகாசர் பசுவதைக்கு அஞ்சி நாட்டை விட்டே ஓடுகிறார் என்றால் அது அன்பின் இன்ப ஊற்றல்லவா?

“உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும் இதை உண்மை என்று தானறிய வேண்டும்” என்று பாடினார் மகாகவி பாரதியார். இன்னும் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி வாங்கிய எம்பிரான் கூட செம்மனைச் செல்வி மீது கொண்ட கருணையே காரணமாகும். கண்களிலிருந்து ஓடுகின்ற குருதியைக் கண்டு பொறுக்காது தன் கண்ணையே கடவுளுக்கு காணிக்கையாக்கிய கண்ணப்பன் செயலுக்கு இறைவன் மீது கொண்ட அன்பே தான் காரணமாகும்.

எனவே ஒரு மனிதனாக வாழ வேண்டும். அவன் வாழ்வில் வசந்தம் வரவேண்டும். அவன் வாழ்வில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை இன்பப் புயல் வீச வேண்டும் எனில், அதற்கு அடித்தளமான அன்புதான் இன்ப ஊற்றாக விளங்குகின்றது என்று அறுதியாகவும் உறுதியாகவும் கூறலாம்.

அன்பின் வழியது உயர்வு

சைவப்புவவர் இரத்தினசயாபதிக்குருக்கள் திருமாறன்
ஆங்கில நெறி,
முதலாம் வருடம்.

“வெள்ளத்தைய மலர் நீட்டம் மாந்தர் நம்
உள்ளத்தைய(று) உயர்வு.”

என்பது திருவள்ளுவரின் அருள்வாக்கு.

மனிட வாழ்க்கை என்பது ஒரு வட்டம். அது ஒரு சிறிய காலம். இக்காலத்தில் எத்தனை எதிர்பார்ப்புக்களை நாம் வேண்டி நிற்கிறோம். அவ்வெதிர்பார்ப்புக்களினூடு நாம் எவ்வளவு சந்தோசமாக இருக்கிறோமோ அதை பிறர் எமக்காக தருவதில்லை. நல்ல சிந்தனைகளை வலுப்படுத்தி நாங்களே தேடவேண்டும். வாழ்க்கையில் உயர வேண்டும் என்று தான் எம்மில் பல பேர் நினைக்கிறோம். எமது உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்துவதன் ஊடாக உயர்வை அடையாளம் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கவில்லை. அந்தப் பண்பைத்தான் மேற்கண்டவாறு வள்ளுவர் பெருமான் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார். வெள்ளத்தின் அளவுக்குத் தக்கவாறு நீரம்பல அளவு நீட்டம் பெறுவதைப் போல உள்ளத்தின் உயர்வுக்குத் தக்கவாறு வாழ்க்கை உயர்ந்து விடும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

உள்ளத்தின் பக்குவம் அன்பினாலே அறியப்படுகின்றது. இவ்வுலகத்திலே ஒருவன் ஆசை கொண்டிருந்தால் அன்பு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. மாறாக அன்பு இருந்தால் ஆசை உண்டாவதற்கு வழியில்லை. அன்பும், ஆசையும் இரு வேறு துருவங்கள். மற்றவனிடம் இருக்கும் ஒரு பொருளை நமக்காகக் வேண்டும் என்கின்ற குறுகிய நோக்கத்திற்கு பெயர் ஆசை. நம்மிடம் இருப்பதை மற்றவனுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் எனும் பரந்த மனோபாவத்திற்கு பெயர் அன்பு. ஆகவே ஒருவன் அன்பை கொண்டிருக்க வேண்டுமானால் ஆசையை விலக்க வேண்டும். இதை சம்பந்தர்

“ஆசையறாய் பாசம் விடாய்” எனும் பாடலில் அழகாகக் கூறினார். எனவே இவ்வுலகில் உயர்வைக் காணவிரும்பினால் அன்பினூடாக உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்த நாம் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வுலகில் எத்தனையோ சமயங்கள் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயமும் ஒவ்வொரு கருத்தை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. அத்துணை தொனிப் பொருட்களின் அடிநாதமான அன்பை ஆழப்படுத்த சமயம் நம் சமயம் அத்தகு சைவத்தில் சைவசமயிகளாக நாம் உதித்திருக்கிறோம். ஆகையால் அன்பு நெறிக்கு கட்டுப்பட்டு ஒழுக்க வேண்டிய கடப்பாடு நமக்கு உண்டு. அன்பு நெறியின் கண் வாழ்ந்து ஆண்டவனை உணரத் தலைப்பட வேண்டும் என சைவம் வலியுறுத்துகின்றது. இதன் அர்த்தம் ஆழமானது. அதாவது ஐம்பொறிகளாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகியவற்றினால் அறியமுடியாத இறைவனை அன்பு கொண்டு உணர முடியும் என்பதாகும். அதனையே மணிவாசகரும் சிவபுராண நிறைவில் வலியுறுத்துகின்றார்.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வச் சிவபுரத்தில் உள்ளார்

இவ்வன்பு நெறி சைவசமயத்தின் ஒரு கண்ணான பெரிய புராணத்தின் அடிநாதமாகும். மூன்று படிநிலைகளில் ஒரு சைவசமயி அன்பைப் பின்பற்றி உயர்வையடையலாம் என பெரியபுராணம் எடுத்தாளுகின்றது.

- ❖ முதலாவது மனிதன் மனிதனுக்கு மேல் காட்டும் அன்பு
- ❖ இரண்டாவது மனிதன் விலங்குக்கு மேல் காட்டும் அன்பு
- ❖ மூன்றாவது மனிதன் கல்லுக்கு மேல் காட்டும் அன்பு

ஒரு மனிதன் சக மனிதன் மேலும் மிருகங்களின் மேலும் அன்பு காட்டும் பண்பை விளக்குவதற்கு சமயங்கள் இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் கல்லுக்கு மேலும் அன்பு காட்டலாம் என்று விதித்து வைத்தது நம் சமயம். இது சைவசமயத்திற்கு உரித்தான தனிச் சிறப்பாகும்.

இம்மூன்று படிநிலைகளையும் பெரிய புராணம் வாயிலாக ஆராய முற்படும்போது பல விவத்தகு சிந்தனைகளை நாம் உணரக் கூடியதாகவுள்ளது. மனிதன் மனிதனுக்கு மேல் அன்பு காட்டினான் என்பதற்கு பல வரலாறுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஞானசம்பந்தர் சீடர்களோடு இருக்கிறார். பக்கத்திலே ஓர் இல்லத்தில் இருந்து அழகுரல் ஒரு பெண் அழுகிறாள். இவ்வலக முதல்வனான சிவனை அழைத்து அழுகிறாள். காரணம் கணவனைப் பாம்பு தீண்டிவிட்டது. அறிகின்றார் சம்பந்தர். அவன் உடலை எடுத்து ஆலய வாசலில் போட்டார். சிவபெருமானுடன் சண்டை செய்கிறார். “உனக்கென்ன அபிஷேகம், அலங்காரம், தீபாராதனை” இவள் அழுவது கேட்கவில்லையா..... “சடையாயினுமால் சரணியினுமால்.....” என்று பாடி முடிப்பதற்குள் பாம்பு தீண்டியவன் எழுந்து விட்டான். இதுவே அன்பின் முதற்படி. தனக்கு பரிட்சயமில்லாத பெண்ணுக்காக இரங்கினார் ஞானசம்பந்தர். சிவபெருமான் அருள் செய்தார். இது மனிதன் மனிதன் மேல் காட்டிய அன்பு. இதற்கு ஒரு படி மேலே போகிறார் சேக்கிழார்.

அதாவது மனிதன் விலங்குக்கு மேல் காட்டிய அன்பு. மனுநீதிகண்ட சோழன், மகன் வீதிவிடங்கன், தேரிலே போகிறான். இருபக்கமும் காவலர்கள் அவதானமாக தேரோட்டுகின்றான். எனினும் எங்கோ இருந்து ஒரு ஆண் கன்று அவன் தேர்க்காலில் விழுந்து இறந்து போகின்றது. செய்தியறிந்தது தாய்ப்பசு. தாய்ப்பசுவின் துயரமறிந்தான் மன்னன். உடனே விபத்து நடந்த இடம் போகின்றான். நன்றாக ஆராய்கின்றான். ஆண் கன்று காலினால் நடந்து வந்தது. என் மைந்தனோ இரத்தத்தில் வந்திருக்கிறான். இவ்வலகத்தில் ஆண்டவன் எமக்குத் தந்த ஆற்றலை விட ஒரு படி மேலே போனாலும் அதனுடாக மற்றவனுக்கு தீங்கு ஏற்பட்டால் நாம் பொறுப்பாளிகள் ஆவோம். அதாவது எமக்கென இறைவன் கொடுத்த அதி உச்ச வேகம் கால்கள். இவ்வண்மையை நிலைநாட்டிய மன்னன், தன் கன்றை இழந்து தவிக்கும் தாய்ப்பசுவின் துயரத்தில் தான் பாங்கெடுக்க எண்ணி தன் மகனைத் தேரினால் கொல்ல முனைந்தான் என்று சேக்கிழார் பாடியிருக்கின்றார். விலங்குக்காக படி இரங்கி அன்பு கொண்டு தன் மகனையே மாய்க்க முற்பட்ட மன்னனின் மனப்பக்குவத்தைக் கண்ட மாந்தர்கள் எங்ஙனம் மனம் விம்மி அழுதார்கள் என்பதை சேக்கிழார்.

“தண்ணளி வெண்குடை வேந்தன் செயல்கண்டு

தரியாது மண்ணவர்கள் மழை பொழிந்தார்” என்று உள்ளூணர்வோடு குறிப்பிடுகின்றார். இதுவே மனிதன் விலங்கிடத்தில் காட்டும் அன்பு.

மனிதன் விலங்கு என்பவை உயிருள்ளன. ஆனால் கல் என்பது ஜடம். அதற்கு மேலேயும் அன்பு காட்டினான் ஒருவன். இது தான் நமது சமயத்தின் உச்சநிலைப் பண்பு. கண்ணப்பர் திருக்காளத்திமலை மேல் சிவலிங்கத்தை காண்கிறார். உடனே அதற்கு உணவு படைக்கிறார், காவல் காக்கிறார், அன்பு மிகுதியால் ஆனந்தம் பெருகி வரும்வேளை இறைவனின் கண்ணில் இருந்து இரத்தம் பாய ஆரம்பிக்கின்றது. தன் கண்ணைப் பிடுங்கி வைக்கிறார். திடீரென்று மறுகண்ணிலும் இரத்தம். தனது மறு கண்ணையும் பிடுங்கி புறப்படும் சமயம் இறைவன் “நில்லு கண்ணப்ப நில்லு கண்ணப்ப” என்று தடுக்கின்றார். இது ஒரு சாதாரண விடயம் அல்ல என்பதை சேக்கிழார் நன்றாக விவகிக்கிறார். கண்ணபனைப் போன்றவனது உயர்ந்த அன்பை ஏற்றுக் கொண்ட இறைவா என்னைப் போன்ற சாதாரண ஒருவனுடைய அன்பையும் ஏற்றுக் கொண்டாயே! என்னே உன் கருணை எனும் தொனியை “கண்ணப்பனொப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்” என்று பாடியிருக்கிறார். வான் கருணை என்று சிறப்பித்தார் மணிவாசகர். ஆட்டம் அசைவு எதுவும் இல்லாத

ஈழத்தமிழர் கலைகளில் ஒன்றான நாட்டுக்கூத்து

தி. ஜோன் குயின்ரஸ்,

விரிவுரையாளர்,

பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை.

ஒரு மேலோட்டமான பார்வை

“ஈழத்தமிழருக்கு என ஒரு நாடக வடிவம் இருக்க வேண்டுமெனில் அது நாட்டுக்கூத்து மரபுதான்” (பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், ஆற்றுகை 97) கூத்து மரபை பொறுத்தவரையில் பல்வேறு ஆட்டக் கோலங்கள் ஈழத்தில் உருவாகியிருந்தாலும், கூத்தின் அடிப்படை வடிவமைப்புக்கள் தமிழகத்தில்தான் நடந்திருக்கும். எது, எப்படி, எங்கே நடந்து இருக்கும் என்ற தேடல் எம்மை சங்க காலத்தில் கொண்டுபோய் நிறுத்துகிறது.

சங்க காலத்தில் (வெற்றியைப் பாராட்ட பெண்கள் ஆடுவர்.) ‘வள்ளிக்கூத்து’ என்ற ‘கதை தழுவிய ஆட்டம்’ நடைபெற்றதற்கான இலக்கிய சான்றுகள் உண்டு. போரில் வீரமரணம் அடைந்த வீரனின் கதையை அவன் நடுகல்லின் [தொல்காப்பியத்தில் வேலன் ஆடும் (காந்தன்) வெற்றிக்கூத்து, கருங்கூத்து (வெற்றிவீரன் ஆடும் கூத்து)] முன், நடிக்கப்பட்டதாகவும் இலக்கிய குறிப்புக்கள் உண்டு.

“கூத்து” என்ற சொல் ஆரம்பத்தில் விரிந்த பொருளுடைய ஒன்று. “குதி” என்ற அடிச்சொல்லில் இருந்து வந்தது. ஆரம்பத்தில் ‘கதை தழுவிய ஆட்டம்’ (காவடி, குதிரை ஆட்டம், கரகாட்டம், சதிராட்டம்) அனைத்தையும் “கூத்து” எனப்பட்டன.

அரசவை கோவில்களோடு கலைகள் இணைக்கப்பட்ட வேளையில் “அபிநயக் கூத்து”ம் சதிராட்டமானது. ஒருவரோ அல்லது பலரோ, கதையை தழுவிய ஆடும் ஆட்ட முறைகள் இருந்துள்ளன. இவைகளை நிகழ்த்திய கூத்தர், பரவியர், பாணர், துடியர், பறையர் முதலிய கலைஞர் கூட்டத்தினர் தம் அனுபவத்தினோடு நுணுக்கம் வாய்ந்தவையாக இக்கலையை, வளர்த்து, நாடெங்கும் நிலைக்கச் செய்து வந்தனர்.

இயற்றியழை ‘புலவரும்’ இசைத்தமிழை ‘பாணரும்’ பேணி வளர்த்தது போலவே, நடனத்தையும் நாடகத்தையும் ‘கூத்தர்’ என்போர் பேணி வளர்த்தனர். (முக்கூடற்பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு என்பனவும் பழங்கால “கூத்து” நூல்களாகக் காணப்படுகின்றது.)

7ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பக்தி இலக்கியங்களின் தாக்கத்தாலும், பல்லவ அரசனின் சமூக தேவைகளாலும், கூத்துக்குள் ‘மகாபாரதம்’ முதலிய கதைகள் நுழைகின்றன.

9ஆம் நூற்றாண்டு சோழப்பேரரசர் காலத்தில் ஈழத்துக்கும் கர்நாடகம், தெலுங்கு பிரதேசங்களுக்கும் இக்கலை வடிவத்தை ‘கூத்தர்கள்’ கொண்டு சென்றார்கள். இவ்வடிவம் “தென்மோடி” எனக்கொள்ளப்பட்டது.

யட்சர்கள் கன்னட, ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் கி.பி. 10ம் நூற்றாண்டுக்கு முன் இருந்திருக்கின்றார்கள். சோழ சாம்ராஜ்ய ஆய்வின்போது சோழர் ஆதிக்கம் கன்னடம், தெலுங்கு நாடுகளில் இருந்தபோதுதான் தமிழக கூத்து வடிவங்களும் அப்பிரதேசங்களில் பரவியது என்ற உண்மை பெறப்பட்டது. கி.பி. 14ல் தான் ‘கதை தழுவிய ஆட்டம்’, “கூத்து” என்ற வரைவிலக்கணத்தில் சொல்லப்பட்டன. கதை தழுவாதவை ‘ஆட்டங்கள்’ எனப்பட்டன. எனினும் ‘கதை தழுவிய ஆட்டங்கள்’ சங்க காலத்திலேயே நிகழத் தொடங்கி விட்டன.

தெலுங்கு பிரதேசத்தில் இருந்து வந்த யச்சனாலின் தர்க்கத்தால் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது ‘வடமோடிக் கூத்து’.

கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டில் விஜய நகர மன்னர்கள், மகாபாரத, இராமாயண புராணக் கதைகளை கூத்தின் உள்ளக்கமமாக கொள்ள உந்து சக்தியாக இருந்தார்கள். இவர்களே கூத்தை மக்கள் மத்தியிலும், ஈழத்திலும்

பரப்பியுள்ளனர். இக்காலத்தில் விஜய மன்னர்களுக்கும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களுக்கும் சமய கலாசார உறவுகள் இருந்தது. அவர்களின் மேலாதிக்கம் கூட சில காலம் இங்கு இருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். (சி. பத்மநாதன் “இலங்கையில் இந்து கலாசாரம்”) (கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம், “ஈழத்தமிழர் வரலாறு”.)

கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் “கூத்து” வடிவமானது கூத்தர்களின் கையில் இருந்து மெல்ல மாறி, மக்கள் கைகளுக்கு சென்றடைந்தது. காரணம், தெலுங்கு பேசும் மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் கலைஞர்கள் அரசனால் புறக்கணிக்கப்பட்டமை ஆகும். இதனால் மக்களிடம் கலைகள் வந்து சேர்ந்தன.

கூத்தானது ஆத்மீக கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட நல்ல உபதேசம் வழங்கும் கலையாக விளங்கியது. அக்கருத்துக்களை மக்கள் நம்பி அவற்றின் மூலம் நல்ல உபதேசங்களைப் பெற்று வாழ்க்கையில் அன்பு, பாசம், இரக்கம், உண்மை, நேர்மை என்பவற்றை கடைப்பிடிக்கும் நல்ல சமுதாயமாக வாழ்ந்தார்கள். விழாக்கோலம் கொண்ட கூத்து மேடையின் முன் அவையில் உள்ள மக்கள் பக்குவமான பார்வையாளராக இருந்து விழாவில் கலந்து நல்ல உபதேசம் பெறும் நல்ல வைபவமாக கருதிக் கொண்டார்கள். இதனாலேயே ஜனரஞ்சக கலையாக கூத்து திகழ்கின்றது. இதைப் பயன்படுத்தி கிறிஸ்தவப் பாத்திரமாரும் பிறரும் தம் மதக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு புகுத்தலாயினர். இதனால் நல்ல வரவேற்பும், மக்கள் மத்தியில் மனமாற்றமும் ஏற்பட்டது. இதனால் கூத்து முறைகளிலும் பிறநாட்டு தாக்கங்கள் ஏற்பட்டன.

இக்கால கட்டத்தில் தான் கூத்தில் இசை மாற்றங்களும் ஏற்பட்டன. பாணரும், பறையரும், துடியரும், வளர்த்த தமிழிசை, அரசின் தோற்றுகையோடு செவ்வியல் இசையாகி கோயில்களில் பண்ணிசையாகி கூத்தர் கையில் கூத்திசையாகி இருந்தது. விஜய நகர காலத்திற்கு பின்பு தம்பு செவ்விய இசை, தெலுங்கு, கன்னட, மராட்டிய இசைகளின் தாக்கம் பெற்று, கர்நாடக இசையாக மாறியது. இப்புதிய இசை வாழ்வின் தாக்கம், ஓரளவு கூத்திசையிலும் எதிரொலித்தது.

கதை, இசை, ஆடை அவர்களுடைய ஒப்பனைகளில் இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் வடமோடி, தென்மோடி வடிவமைப்பு உருவாக காரணமாயின. தாளக்கட்டு என்பன இதில் முக்கிய அம்சம். இப்படியான வரைபுகளுடன் தான் ஈழத்திலும் கிராம மக்கள் கையில் கூத்துக்கள் சென்றடைந்தன.

தென்மோடி நாட்டுக்கூத்தில் தாளக்கட்டு சிக்கல் தன்மையற்றது. ஆண்களுக்கான தாளக்கட்டில் கடவுள், அரசன், பிராமணன், வேடன், குறவன் அனைவருக்கும் ஒரே தாளக்கட்டுதான், பெண்களுக்கும் ஒரே மாதிரித்தான். ஆனால் வடமோடியில் ஆண்களுக்கான தாளக்கட்டில் கடவுளுக்கு ஒரு தாளக்கட்டு அரசனுக்கு ஒரு தாளக்கட்டு என தாளக்கட்டுக்கள் வேறுபடும். பெண்களுக்கும் இதே மாதிரித்தான், பாத்திரங்கள் குணாம்ச தன்மைக்கு ஏற்ப தாளக்கட்டுக்கள் மாறுபட்டாலும் வர்ணம், சாதி, சமூக படிநிலைக்கு ஏற்பவும் தாளக்கட்டுக்கள் மாறுபடுகின்றது.

வடமோடி நாட்டுக்கூத்து வடிவம் என்பது தவிர்க்க முடியாமல் வரலாற்று வழியாகத் தோன்றிய ஒன்றாக இருந்தாலும், அது யக்சனாவில் இருந்து தாக்கத்தை பெற்றாலும் தமிழக சமூக வரலாற்று நிலைக்கு ஏற்ப அதுவும் தமிழகத்தில் உருவான தமிழ் வடிவம் தான்.

ஈழத் தமிழ் வடமோடிக்கூத்து வழக்கத்தை பொறுத்த வகையில் அது அப்படி யக்சனாவின் வடிவங்களை உள்வாங்கவில்லை. மாறாக தனது சமூக கலாசார சூழலுக்கு ஏற்பவும், முன்பிருந்த கலைகளுக்கு ஏற்பவும் தான் உருவாகியது. அதிலும் ஈழத்தில் கூத்து ஆடப்பட்ட பிரதேச சூழலுக்கு ஏற்பவும் உள்வாங்கப்பட்டமை தெரிய வருகின்றது.

இந்தவகையில் வடமோடி, தென்மோடி பிரிப்பு பற்றி ச. வித்தியானந்தன், சி.மெளனகுரு ஆகியோரின் கருத்துக்களே இன்றுவரை வலிமையாக இருக்கின்றன.

	தென்மோடி	வடமோடி
இடம்	தமிழகத்திற்கு உரியது	யக்சனாவின் (தெலுங்கு) தாக்கம் கொண்டது

கதை	காதல் சுவை	வீரச்சுவை
முடிவு	இன்பியல்	துன்பியல்
தாளக்கட்டு	நுண்ணிய தாளங்கள்	நுண்ணியவையல்ல.
இசை	தமிழ் நாட்டிசை	தமிழ் நாட்டிசையோடு பின் வந்த இசையும் கலந்திருக்கும்.

கா. சிவத்தம்பி, சு. வித்தியானந்தனின் கருத்துக்களை (ஏறக்குறைய) அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டாலும் தென்மோடி தமிழகத்திற்குரியது என்றும் வடமோடி தமிழகத்தின் வடபகுதிக்கு (கர்நாடகம், தெலுங்கு) உரியது என்றும், கூறிய வித்தியானந்தனின் கருத்தை தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

வடமோடி, தென்மோடி பற்றி சி. மெளனகுரு தரும் விளக்கம் இன்பியல், துன்பியல் நிகழ்வை நிராகரிப்பதுடன் இவர் சில புதுக்கருத்துக்களையும் முன்வைப்பதாக அமைகின்றது.

	தென்மோடி	வடமோடி
தாளக்கட்டு	தாளக்கட்டு வித்தியாசங்கள் குறைவு	பாத்திரங்களின் தன்மைக்கு ஏற்ப தாளக்கட்டுக்கள்
களரி	வட்டகளரி நாலுபக்கமும் பார்த்து ஆடுதல்	பாத்திரங்களின் தன்மைக்கு ஏற்ப தாளக்கட்டுக்கள்
வரவுத்தரு	சபையோர் பாடுதல்	கூத்தர் பாடுவார்
தாளம் தீர்மானிக்கும் முறை	ஒரு அடிமுன்னே வைத்து தாளம் தீர்த்தல்	காலுக்குள்ளேயே தாளம் தீர்த்தல்
ஆட்டம்	நுணுக்கமானது	விறுவிறுப்பானது
கதைகள்	அதிகம் தமிழ்நாட்டுக் கதைதான்	அதிகம் மகாபாரத இராமாயண கதைதான்
பிற்பாட்டு	கடைசிப் பகுதியை பிற்பாட்டாளர் பாடுவர்	முழுப்பாடலையும் பிற்பாட்டாளர் பாடுவர்

இவை தவிர கூத்தரின் ஓப்பனைகள், ஓட்டம், துள்ளல், பாவிக்கும் ஆயுதங்களின் வடிவமைப்பு, அணியும் ஆபரணங்கள் என்பனவும் பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் நாட்டார் வழக்கத்திற்கு ஏற்ற வகையிலும், சமய கலாசார தாக்கங்கள் வழக்காறுகள் வந்து சேர்ந்த புதிய வடிவங்கள் என்பனவற்றிற்கு ஏற்ற வகையிலும் (சூழ்த்தமிழ் கூத்து வடிவங்கள்) பிரதேச மாறுதல்களை கொண்டவையாகவும் திகழ்கின்றன. சிந்துநடைக்கூத்து இதற்கு (யாகப்பர் அம்மாணை) சான்று. ஜே. ஆர். ஆனல்ட் (அ. சதாசிவம்பிள்ளை) எழுதிய "பாவலர் சரித்திர தீபம்" என்ற நூலில் யாகப்பர் அம்மாணையில் வருகின்ற சில பாடல்கள் காட்டப்படுகின்றது.

பொதுவுற நோக்கின் மரபாந்த 'கூத்து' ஒன்று மேடையேறும்போது ஊரே மேடை ஏறுகின்றது எனலாம். கிராமத்தில் உள்ள எல்லோரும் மேடை ஏறும் நாளை ஒரு விழாவாகவே கொண்டாடுகின்றார்கள். நடிகர்கள், சல்லாரிக்காரர், ஏடு பிடிப்போர், பக்கப்பாட்டு பாடுவோர், மத்தளக்காரர், கோவில்காரர் என்போர்கள் நாடகம் மேடையேற்றக்காரணமாக இருக்க ஊரார் அதற்கு வேண்டிய சகல ஒத்தாசை. ஏனைய ஆதரவுகளையும் வழங்கினார்கள். இக்கூத்தினைப் பார்க்க ஏனைய கிராமங்களிலிருந்தும் மக்கள் அழைக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் மாட்டு வண்டிகளில் குடும்பம் குடும்பமாக வந்து கூத்தினைக் கண்டு இரசித்தனர்.

கூத்து ஆரம்பமானதும் நடிகர்களுக்கு அவர்களுடைய உறவினர்களும், நண்பர்களும் மாலை அணிவதும் சால்வை போடுவதும் காசு சட்டையில் குத்துவதும், நகைகளை அணிவதும், நடைபெறும் நிகழ்ச்சி, இது ஒருவகையில் நடிகர்களை உற்சாகப்படுத்துவதாகவும், மறுபுறத்தில் உறவினர்களின் கடமையாகவும் கொள்ளப்பட்டது. சாதாரணமாக கல்யாண, பூப்புனித நீராட்டு விழாவில் அன்பளிப்பு செய்வதை விட மிகவும் சிறப்பான முறையில் நாடக பாணியில் இது நடைபெறும். கூத்து முடிந்த பின் கோவிலுக்குச் சென்று

ஆடுவார்கள். தொடர்ந்து வீட்டுக்கு வீடு சென்று ஆடுவார்கள். அவர்கள் போகும் வீடுகளில் நல்ல வரவேற்பும் சன்மானமும் (பணக்கூத்து) வழங்கப்பட்டன. திருமணமாகாத ஆண்கள் இக்கூத்து முடிந்ததும் திருமணம் செய்து கொள்வார்கள். கூத்துமேடை ஏற்றப்படும் மேடை பெண் மாப்பிள்ளையை பார்த்து தெரிவு செய்யும் மேடையாகவும் இருந்தது.

கூத்து மேடையேற்றத்தின்போது சம்பிரதாய சடங்குகளும், மரபு முறைகளும் இடம் பெற்றன. வேளாண்மை வெட்டி முடிந்ததும் ஆரம்பிக்கும் கூத்துக்கு ஆட்களை தெரிவது 'சட்டம் கொடுத்தல்' எனப்படும். ஆட விருப்பமுள்ளவர்களை அழைத்து பாடச்சொல்லி குரலுக்கும், தோற்றத்திற்கும் ஏற்ப பாத்திரங்களை தெரிவு செய்வார். சில முக்கிய பாத்திரங்கள் பரம்பரை ரீதியாகவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (யாழ்ப்பாணத்திலும் வட்டுக்கோட்டையிலும் இம்முறை இடம் பெற்றுள்ளது.) பாத்திரத்திற்கு உரிய பாடல்கள் ஒலையில் எழுதப்பட்டு பாத்திரத்திற்குரியவரின் கையில் ஊரில் பெரிய ஒருவரால் கொடுக்கப்படும். தொடக்கத்தில் ஒவ்வொரு இரவும் பத்து மணிவரை கூத்து பழகுவார். நான்கு ஐந்து மாதம் பழகிய பின்னர் 'சதங்கை' அணிதல் இடம்பெறும். முதன்முதலில் சதங்கை அணியும் இவ்வைபவத்திற்கு ஏனைய கிராமங்களில் உள்ளவர்களையும் அழைப்பார்கள். காலை 7 மணி தொடக்கம் இரவு 7 மணிவரையும் இவ்வைபவம் நடைபெறும். இதன்பின் பகலில் ஒரு தடவை சதங்கை அணிந்து ஆடுவர். இது "கிழமைக்கூத்து" எனப்படும். அரங்கேற்றத்திற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்னர் நாடக உடுப்பு அணியாமல் இரவு முழுவதும் கூத்தினை ஆடுவர். இதை "வெள்ளுடுப்பு" என்று அழைப்பதுண்டு.

அரங்கேற்றம் நடைபெறும் அன்று பெருவிழாக் கொண்டாடப்படும். வெடி, மத்தாப்பு, கொழுத்தி மகிழ்வார்கள். வெளிக்கிராமங்களில் இருந்து வந்தவர்கள் பெரும்பாலும் அக்கிராமத்தின் உறவினர்களாகவே இருப்பார்கள். இதனால் அன்று விருந்தோம்பி சுகம், விசயங்கள் பரிமாறி தமது உறவுகளையும் அணைத்திக் கொள்வார்கள். இதனால் இக்கூத்து முறை உறவு முறையிலான உணர்வினை நெருக்கிக் கொள்ளும் ஒன்று கூடலாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றது.

முன் சென்ற தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட இசை, நாடக வளர்ச்சியினாலும், புதுமைப்பாட்டினாலும், நவீன பல நாடகங்கள், இயக்கங்களின் புதுமைப்பாட்டினாலும் மீண்டும் புதியன பல கூத்தில் புகுத்தப்பட்டன. அரங்கியல் முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆயினும் கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளில் இயல்பியல் (Naturalism), நடப்பியல் (Realism), குறியீட்டியல் (Symbolism), வெளிப்பாட்டியல் (Expression), ஆக்கவியல் (Constructivism), மிகைநடப்பியல் (Sub-ealism) போன்ற பல்வேறு இயக்கங்களினால் தோன்றிய நவீன நாடக வளர்ச்சியினால் அமுக்கப்பட்ட பாரம்பரிய கூத்துக்கள் திரும்பவும் அதன் அமைதியை கடந்துள்ளன.

முன்னர் 8.10 மணித்தியாலங்களாக சபைகளில் ஆடப்பட்ட (க. சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் 1968ல் எழுதிய 'ஈழத்தில் நாடகமும் நானும்' என்ற நூலில் கூறுகின்றார்). கூத்து இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கு பழக்கப்பட்டதும், (12 மணித்தியாலத்திற்கு மேல் ஆடிய கூத்துக்கள் கூட) 6 - 7 மணித்தியாலங்களாக குறைத்துவிட்டன. சமய கூத்துக்கள் மட்டுமன்றி அர்ச்சனன் தவம், சடாசரன்வதை வீமன், தர்மன் போர் என்பனவும் இப்படி மாறிவிட்டது. (மு.தில்லைநடேசன் 'ஈழமுரசு பரீஸ்' 01.07.1996) உலகியலின் வேகம் காரணமாக இது எதிர்காலத்தில் இன்னும் மருவி 3 - 4 மணித்தியாலங்களாக ஆகிவிட்டாலும் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அப்படியாயின்,

**“கூத்துக்காரன் கிழக்கீக பார்ப்பான்
கூலிக்காரன் பிழக்கீக பார்ப்பான்”**

என்ற பழமொழி பொய்த்து விடும்போலும்.....

உசாத்துணை நூல்கள் :-

- கலாநிதி சி.மெனன்குரு “பழையதும் புதியதும்” விபுலம் வெளியீடு மட்டக்களப்பு 1992.
- கலாநிதி சி.க.சிறும்பலம் “ஈழத்தமிழர் வரலாறு” இந்துக் கல்லூரி சாவகச்சேரி.
- கலாநிதி காரை. சுந்தரம்பிள்ளை “ஈழத்து நாடக வரலாறு” கத்தோலிக்க அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1990.
- முதலியார் குலசபாநாதன் “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” இந்து சமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம், 1995.
- செ.பெற்றாள்மெயில் “இசை நாடகக் கூத்து மூத்த கலைஞர் வரலாறு” ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சகம் நல்லூர், 1979.

சைவத் திருமுறைகள் ஒரு தொகுப்பு

போ.ரேவதி
உடற்கல்வி,
2ம் வருடம்.

முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் திருமுறைகள் :- திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.

நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகள் :- திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.

ஏழாம் திருமுறை :- சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.

எட்டாம் திருமுறைகள் :- திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் பாடிய திருவிசைப்பாவும் அவருள் ஒருவரான சேந்தனார் பாடிய திருப்பல்லாண்டும்.

ஒன்பதாம் திருமுறை ஆசிரியர் பெயர்கள் வருமாறு :-

1. திருமாளிகைத் தேவர்
2. சேந்தனார்
3. கருவூர்த்தேவர்
4. பூந்துருத்தி காடநம்பி
5. கண்டராதித்தர்
6. வேணாட்டடிகள்
7. திருவாலி அமுதனார்
8. புருடோத்தம நம்பி
9. சேதிராயர்.

பத்தாம் திருமுறை :- திருமூலநாயனார் பாடிய திருமந்திரம்.

பதினோராம் திருமுறை :- திருவால வாயுடையார் முதலில் பன்னிருவர் பாடிய நாற்பது பிரபந்தங்கள். இவற்றைப் பாடினோர் பெயரும் நூற் பெயரும்

1. திருவால வாயுடையார்
2. காரைக்கால் அம்மையார்
3. திருமுகப்பாசுரம்
4. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்
5. திருவாலங்காட்டுப் பதிகம்
6. திருவிரட்டை மணிமாலை
7. அற்புதத் திருவந்தாதி.

3. ஐயடிகள் காடவர்கோன்
4. சேரமான் பெருமான் நாயனார்
5. நக்கீரதேவர்
6. ஷேத்திரத்திருவெண்பா.
7. பொன்வண்ணத்தந்தாதி
8. திருவாவூர் மும்மணிக் கோவை
9. திருக்கைலாய ஞானவுலா
10. கயிலைபாதி, காளத்திபாதி அந்தாதி.
11. திருவீங்கோய் மாலை எழுபது.
12. திருவலஞ்சுழி மும்மணிக் கோவை.
13. திருவெழுகூற்றிருக்கை.

	14. பெருந்தேவ பாணி.
	15. கோபப் பிரசாதம்
	16. காரெட்டு
	17. போற்றித் திருக்கலி வெண்பா
	18. திருமுருகாற்றுப்படை
6. கல்லாட தேவர்	19. திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.
	20. மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை.
7. கபில தேவர்	21. சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை.
	22. சிவபெருமான் திருவந்தாதி.
8. பரண தேவர்	23. சிவபெருமான் திருவந்தாதி.
9. இளம்பெருமான் அடிகள்	24. சிவபெருமான் திருமும்மணிக் கோவை.
10. அதிராவடிகள்	25. மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக் கோவை.
11. பட்டினத்தடிகள்	26. கோயில் நான்மணி மாலை.
	27. திருக்கமூல மும்மணிக் கோவை.
	28. திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை.
	29. திருவேகம் பமுடையார் திருவந்தாதி.
	30. திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது.
	31. திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை.
	32. கோயில் திருப்பண்ணியார் திருவந்தாதி.
	33. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்.
	34. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக் கோவை.
	35. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்
	36. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலா
	37. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை
	38. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி
	39. திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருஏகாதசமாலை.
	40. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

(காரைக்கால் அம்மையாரின் திருவாலங்காட்டு முதலாம் பதிகத்தை மூத்த திருப்பதிகமாகவும் 2வது பதிகத்தை வேறாகவும் கொண்டால் 41 பிரபந்தங்கள் ஆகும்.)

பன்னிரண்டாம் திருமுறை :- சேக்கிழார் நாயனார் பாடிய பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம்.

(பன்னிரு திருமுறைகளின் செய்யுள்களின் எண்ணிக்கை 18381 என்று ஆன்றோர் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.)

காலத்தின் கண் பழமையை போற்றிடு....

இறை ஜோதிடம்

தி. தவரத்தினம்

2 ஆம் வருடம்,

WR. B.

இறைவன் அருளிய வேதத்தின் ஓர் அங்கமாக ஜோதிடம் விளங்குகின்றது. இது இறைவனால் அவ்வப்போது முனிவர்களுக்கும் இறை அனுபூதி மான்களுக்கும் அருளப்பட்டது. அண்டகோடி சராசரங்களை இயக்கும் இறைவன் கோடான கோடி உயிரினங்களின் இயக்கத்தின் வழிப்படுத்தலை மேற்கொள்ள நவக்கிரகங்களை உற்பவித்தார். அவர்களின் சுயமான இயக்கத்துக்கு வழிவிட்டு இறைவனின் அன்பால் அவர்களையும் கட்டுப்படுத்தியும் திருவிளையாடல் புரிந்து பெருங்கருணை பொழிகின்றார்.

எம்மில் பலரும் எதிர்காலத்தை அறிந்து கொள்ள ஆர்வமாக இருப்பதாலும் சிலர் நிகழ்கால வாழ்வு சரியாக அமையவில்லையே என்பதால் சோதிடத்தை நாடுகின்றனர். “ஜோதிடம் என்பது முக்காலத்தையும் காட்டும் வெளிச்சமான நம்பிக்கை தருவது” என்று பொருள்படும்.

வானில் உள்ள நட்சத்திரங்களையும் கோள்களையும் வைத்து 27 நட்சத்திரங்களையும் 108 பாதங்களாக்கி அவற்றை 360° பாகை இராசி மண்டலத்தில் ஒவ்வொரு இராசிக்கும் 30° பாகைகளைக்கி 12இன் இராசிகளுக்குள் அவற்றை அடக்கி நவநாயகர்களின் இயக்கம் மூலம் வாழ்வியக்கத்தைக் கொண்டு நடத்துகின்றது.

சோதிடம் சமயம், மதம், மொழி கடந்து உலகின் அனைத்து உயிர்களுக்கும் பொதுவான இறை சொத்தாகும். இதற்கான உதாரணங்களை அவ்வச் சமயங்களில் இருந்து நோக்குவோம்.

இயேசு பிறந்த செய்தியை வானில் உள்ள நட்சத்திரங்கள் வாயிலாக மூவிராசாக்களும், இடையர்களும் தெரிந்து கொண்டு இறைபாவனை காணச் சென்றதாகவும் தீர்க்கதரிசிகளின் இறைவாக்கைப் பற்றியும் பைபிள் குறிப்பிடுகின்றது. இதேபோல் கௌதம புத்தர் பிறப்பையும் வானில்

உள்ள நட்சத்திரங்கள் அறிவித்ததாகவும் இதன் வழி முனிவர்கள் வந்து சுத்தோத்த மன்னர் அரண்மனையை அடைந்து சித்தாத்தரை வணங்கி இவர் ஒரு மகா ஞானியாக விளங்குவார் எனக் கூறிச் சென்றதையும் இன்னும் பௌத்த சமயத்தவரும் இக்கலையை கைக்கொள்வதை அறியலாம்.

இதேபோல் நடிகள் நாயகம் பிறப்பையும் முஸ்லிம்கள் வளர்பிறையையும், நட்சத்திரங்களை யும் வணங்குவதைக் காணலாம்.

இன்று நாம் பிள்ளை ஒன்று பிறந்த நேரத்தை வைத்து அப்போது என்ன நட்சத்திரம் நின்றது என்பதைக் கணித்து ஒருவரின் ஜாதகத்தைக் கணிக்கின்றோம்.

நம் முற்பிறப்பின் ஊழ் காரணமாக நமக்கு கிடைக்கும் ஜாதகம் நமது வாழ்வை நிர்ணயிப்பதாக இருப்பினும் நமது இப்பிறப்பிலே மானிட வாழ்வானது உன்னதமானது. இப்பூலோகத்தின் இயற்கைச் சட்ட நியதிகளுக்கும் மனித விழுமிய நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி நடக்கும்போது இச்சை வினைப்பயன் காரணமாகக் கூடவும், குறையவும் முடியும். இதற்காகத்தான் இந்த மானிடப் பிறவியை இறைவன் தந்துள்ளான். இது நமது ஜாதக விதிப்பயனையும் மாற்றியமைக்கும். இதனால் தான் நமது முன்னோர் மதியால் விதியை வெல்லலாம் என்றனரோ?

ஓர் இறை சோதிடரை நாடி வருவருக்கு நல்ல பாதையைக் காட்ட வேண்டும். இதன் பயனாக அவர் தீவினை அகன்று நல்வினையாற்ற அவரை வழிப்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு சோதிடரின் நல்வாக்குப்படி நடப்பதற்கு ஜாதகரும் தயாராக இருப்பாரேயானால் நிச்சயம் காலத்தால் அவரை கரை சேர்க்க முடியும். அவரும் வாழ்க்கைச் சமுத்திரத்தை நல்லபடி கடக்க உதவ முடியும். இதற்காக கிரகங்களுக்கான இறைவழிபாடுகளை அவர்கள் மேற்கொள்ளவும். வேறுபல புத்தி, யுத்திகளையும் இயற்கைச் சத்திகளின்

சேர்க்கையையும் (நவரத்தினக் கற்கள்) அணிவித்து வழிகாட்டுகின்றனர்.

இங்கே இறைவன் என்பவர் எந்த மதத்திற்குரியவர் என்று கேட்கலாம். அதற்கு ஞானியர்கள்

“உள்ளத்திலன்றோ உறைகின்றான் இறைவன் உருவச் சிலைதனில் எங்கிருப்பான்.”

என்றும், மேலும் ஒருபடி சென்று ஒரு ஜோதியில் இருந்து ஆயிரம் ஜோதிகள் தோன்றிலும் ஒன்றில் இருந்து ஒன்று வேறுபடுமா? அந்த ஜோதியின் ஒளி எல்லாத் திக்குகளிலும் பரவுவது போல ஜோதிடமும் உலகின் எல்லாத்திக்குகளும் நோக்கி விரிந்து பரந்துள்ளது.

சோதிடமும் மானிடமும்

கிரகங்களினது தாக்கங்களையும் பலாபலன்களையும் கடந்தவர்களாக ஞானியர்களும், சித்தர்களும், யோகியர்களும் வணங்குகின்றனர். இவர்கள் கடவுளின் அன்புக்குரியவர்களாக விளங்குவதால் இவர்களை நாள்களும், கோள்களும் ஒன்றும் செய்யா. இவர்கள் இறைசக்தியினால் நன்மை, தீமைகளை மாற்றவும் கூடியவர்கள். இவர்களின் வாக்கு என்றும் பொய்த்தத்தில்லை. இவர்களே மெய்ஞ்ஞான சோதிடர்களின் தலைமகர்களாவர்.

இறை சோதிடர்களின் ஆழ்மனம், அறிவும், ஆற்றலும் அபாரமானவை. இவர்களின் மனம் தன்னால் இயங்குவதில்லை. இறைகட்டளைப்படி இயங்குகின்றது. எனவே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவனின் நோக்கம் அவனின் அருட்திருவிளையாடல்

களை இவர்கள் மூலம் மெய்ஞ்ஞான ஜோதிடத்தை அறியலாம்.

யாருக்கும் சோதிடம் சொல்லமுடியுமா? இறையருளார் யாருக்கும் எவ்விடத்திலும் சொல்லமுடியும். அதை தீர்மானிப்பவர் இறைவன் ஆவான். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்வின் வெற்றிக்காக சோதிடத்தை மட்டும் பார்த்து மந்திர, தந்திரங்களால் கிரகங்களைக் கட்டுப்படுத்தாமல் என்றும் வாழ்வின் நிலைத்துவிட நிற்கக் கூடிய வெற்றியாக இருக்க மாட்டாது. எனவே ஒருவரின் வாழ்க்கை சீராக அமைய வேண்டுமாயின் வாழ்க்கை நெறிமுறை, தெய்வ வழிபாடு, ஜாதகம், வாஸ்து எண்கள் அமைவு என்பன ஒழுங்காக அமைந்தால் தான் வாழ்க்கை சீராக அமையும்.

எனவே சோதிடம், ஆருடம் (வாக்கு), கைரேகை, என்சாத்திரம் என்பன எதிர்காலத்தை அறிய உதவுவனவாக அமைந்துள்ளபோதும் ஒருவன் ஒரு காரியத்தில் வெற்றி கிட்ட ஐந்து விடயங்கள் கூறவேண்டும். ஒன்று ஒருவனின் இச்சை, இரண்டு கருவிகள், மூன்று திறமை, நான்கு காலம், ஐந்து கடவுள் சங்கல்பம். இவற்றுள் காலம் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. கடவுளுக்கு மட்டும் கட்டுப்பட்டு வேலை செய்யும். எனவே ஒருவனின் வெற்றிக்கு இந்த நான்கு காரணங்களும் சரியாக அமையாவிட்டாலும் கடவுள் ஒருவன் வெற்றியடைய வேண்டும் என்று தீர்மானித்துவிட்டால் ஏனைய நான்கும் தானாக வந்து அமையும். அவன் வெற்றியடைவான்.

எனவே ஒவ்வொரு சமயத்தினரும் தத்தம் சமயத்தின் நற்கருத்துக்களின்படி ஒழுக்கி வாழ்வில் வளம் பெறுவோமாக.

பாத்திரம் அறிந்து பிச்சை இடு.

ஆசனக் கோவையல் இருந்து முக்கப்பட்டவை

சி. வாசுகி,
2 ஆம் வருடம்,
WR. A.

கடவளைத் தொழுவது எப்படி?

“நாளாந்தி கோல் நின்று கண்கழித் தெய்வத்தைத் தானறியும் ஆற்றல் தொழுது எழுக அல் அந்தி நின்று தொழுதல் பழி.” விடியற்காலையில் எழுந்து, பல் குச்சியால் பல் விளக்கி கண், முகம் கழுவித் தூய்மை செய்து கொண்டு அவரவர் முறைப்படியும் வழிப்படியும் இறைவனைத் தொழுது வணங்க வேண்டும். மாலைப் பொழுதில் நின்றபடியே தெய்வம் தொழுதல் குற்றமாகும்.

நாளாந்தி - விடியற்காலை, கோல் - பல்குச்சி, அல் அந்தி - மாலைப் பொழுது

புறப்படும்போது

“எழுச்சிக் கண் பின் கூவார் தும்மார் வழக்கியும் எங்குள்ளுச் சோறீரோ எள்ளாரா முன்புக்கு எதிர் மகமா நின்றும் உரையார் இரு சார்வும் கொள்வர் குரவர் வலம்”.

ஓர் இடம் புறப்பட்டுச் செல்ல முற்படும் பொழுது பின்னால் இருந்து முன் செல்வோரைக் கூப்பிடக் கூடாது: ஒருவர் பயணம் புறப்படும்போது தும்மக் கூடாது: மறந்து போய்க் கூட எங்கே போகிறீர்கள் என்று கேட்கக் கூடாது. புறப்பட்டுச் செல்பவர் முன்னே போய் அவருக்கு நேர் எதிராக நின்று கொண்டு எதையும் சொல்லக் கூடாது. அவர்களின் வலப்பக்கமாகவோ, இடப்பக்கமாகவோ நின்று பேச வேண்டும். பெரியவர்களை வலம் வந்து வணங்கிப் பின் செல்ல வேண்டும்.

கூவுதல் - கூப்பிடுதல், தும்மார் - தும்மல் போட மாட்டார், வழக்கியும் - மறந்தும்.

கற்றவர் பெருமை

“படியார் இழியார் பலருள் உறங்கார் இசையாத நேர்ந்து கரவார் இசைவின்றி இல்லாரை எள்ளி இகழ்ந்துரையார் தள்ளியும் தாங்கரும் கேள்வி யவர்”.

பலர் முன்பாக ஒருவரைப் பழித்தோ, இகழ்ந்தோ பேச மாட்டார்கள். பல பேருக்கு நடுவில் படுத்துத் தூங்க மாட்டார்கள். தங்களால் செய்ய முடியாதவற்றைச் செய்து முடித்து விடுகின்றோம் என்று சொல்லிவிட்டுப் பின் அதைச் செய்யாது ஒளிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இல்லாத ஏழை எளியவரை மறந்தும் முறை தவறி இகழ்ந்து பேச மாட்டார்கள். மிக உயர்ந்த கல்வி, ஞானம் உடைய கற்றறிந்த பெருமக்கள் காவர், ஒளிந்து கொள்ளார், தாங்கரும் கல்வி மிக உயர்ந்த கல்வி ஞானம்.

நவகீரகாங்களுக்கூரிய நிவேதனங்கள்

து.வாகீஸ்வரன்
2 ஆம் வருடம்,
உடற்கல்வி.

சூரியன்	-	சர்க்கரைப் பொங்கல்
செவ்வாய்	-	பொங்கல்
சந்திரன்	-	பால்பாயாசம்
புதன்	-	புளியோதரை
குரு	-	தயிர்ச்சாதம்
சுக்கிரன்	-	நெய்ப் பொங்கல்
சனி	-	எள்ளுச் சாதம்
ராகு	-	உளுந்துச் சாதம்
கேது	-	சித்ரான்னம்

விநாயகரைக் கீழ்க்கண்ட இவைகளால் பூஜித்தால் சிடைக்கும் பலன்கள்

மருத இலை	-	மகப்பேறு
மரவு இலை	-	மகப்பேறு
அரச இலை	-	எதிரி வீழ்தல்
அகத்தி இலை	-	துயரம் களைதல்
வில்வ இலை	-	இன்பம் பெருகுதல்
வெள்ளெருக்கு	-	சௌபாக்கியம்
மாதுளை இலை	-	நற்புகழ்
கண்டங்கத்தரி இலை	-	லக்மி கடைச்சம்
அரளி இலை	-	அன்பு
எருக்கு இலை	-	குழந்தைப் பேறு
மாவிலை	-	துன்பம் நீங்கும்

❖ துளசி இலை விநாயகருக்குச் சாத்துதல் கூடாது.

with best compliments from...

இராஜேஸ்வரி ரெக்ஸ்ரைல்
RAJASWARIE TEXTILE

Dealers in
All kind of silk sarees
and sudiar

No. 105,
Power House Road,
Jaffna.
Tel : 021 2226953

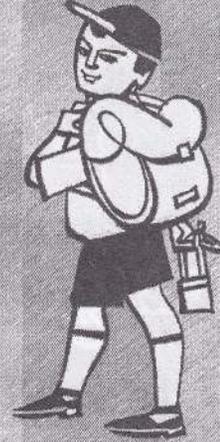

இல. 105,
பிளவுசாலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே : 021 2226953

with best compliments from...

சீவா கல்வி நிலையம்

தரம் : 6 முதல் தரம் : 11 வரையிலான
வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன

யாழ்ப்பாணம் சந்தி,
மாணியப்பாடி.

Jama Junction
Manipay.

with best compliments from...

பொன்னரசி
நகையகம்

Ponnarasi
Nagaijagan

16A, கங்காநல்லூர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

with best compliments from...

ளர்க் கணேஷ்

பல்புகளில் கண்ணாடிபுகளும்
பல்கட்டுகளும்

- ★ இலவசமாகக் கண்களைப் பரிசீலித்து நவீன ரகக் கண்ணாடிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும்
- ★ இழந்த பற்களுக்கு நிகராக சங்குப் பற்களைக் கட்டிக்கொள்ளவும்
- ★ உறுதியான பற்களியூக்களைப் பெறுகிக்கொள்ளவும்
- ★ வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நவீன முறையிலான கேஸ் வகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும்
- ★ விருமலிய கலர்களில் சிளாஸ்டிக் லென்ஸ் போட்டோ சிறீலென்ஸ் என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளவும். நாடுங்கள்

கட்டுப் பற்களைச் சுத்தம்செய்யும் மாத்திரை விற்பனைக்குள்ளும்

566, 564 ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

கணா
இல.91, கே.கே.எஸ் வீதி,
பகாக்குவீல்.

கணா
இல.80, கே.கே.எஸ் வீதி,
சுள்ளாக்கல்.

T.P : 021 222 2486

with best compliments from...

உறுதியும் உத்தரவாதமும் உள்ள
22 கரட் தங்க வைர நகைகளைப்
பெற்றுக்கொள்ள சிறந்த ஸ்தாபனம்.

சாரங்கா நகை மாடம்

Saranga Nagai Madam

Manufacturers of Gold Jewels

157/1, Kasthuriar Road,
Jaffna.
T.P : 021 2222480

157/1, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைநகல் : 021 22226972

with best compliments from....

Maha Silks

Specialist Wedding Sarees, Shalwar Kameez and
Ladies, Gents & Children Wear

மகா சில்க்ஸ்

முகூர்த்தப்பட்டுப்புடவைகளுக்கு கைராசிஸ்தாபனம்
32, 40A, நவீன சந்தை, (உட்புறம்)
யாழ்ப்பாணம்.
T.P : 021 2227359

கவுஸ் ஒவ் செலக்ஷன்

House of Selection

முகூர்த்தப் பட்டுப்புடவைகளுக்கு
கைராசிஸ்தாபனம்

இல: 758 பெரியகடை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P : 021 2227359

No: 758 Periyakadal Road,
Jaffna.

Beauty Silks

Specialist Wedding Sarees,
Shalwar Kameez and Ladies,
Gents & Children Wear

பியூட்டி சில்க்ஸ்

முகூர்த்தப்பட்டுப்புடவைகளுக்கு
கைராசிஸ்தாபனம்

32, 40A, நவீன சந்தை, (உட்புறம்)
யாழ்ப்பாணம்,
T.P : 021 2227359

வாழ்த்துகிறோம் : சுந்தரசன் நிறுவனத்தினர் "சைவ விளக்கு" வெளிவருவதையிட்டு மனமகிழ்வுடன் பாராட்டி வாழ்த்துகிறோம்

VISIT OUR NEW SHOWROOM...

சுந்தர்சன்

DISTRIBUTORS OF ELECTRICAL ITEMS AND ELECTRICAL APPLIANCES, WATER PUMPS, SANITARY WARE, FLOOR & WALL TILES.

பாரதி வீதி, மானியபாய். ☎ 021-222 2751, 4591569

- ❖ மின்சார உபகரணங்கள்
- ❖ மின் நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள்
- ❖ மின் அலங்கார உபகரணங்கள்
- ❖ மின் அழுத்திகள், மின் விசிறிகள்
- ❖ மின் அடுப்புகள், ஹைஸ்கூக்கர்கள்
- ❖ மின் குமிழ்கள், மின் இணைப்பு வயர் பொருட்கள்
- ❖ மின்சாரத்தில் இயங்கும் சமயலறை உபகரணங்கள்

மற்றும்

- ❖ பிவீசி நீர்க் குழாய்கள், அதன் இணைப்புகள்
- ❖ பீலி வகைகள், அதன் இணைப்புகள்

இன்னும்

- ❖ பலவகையான மின்சாரத்தில் இயங்கும் பரிசுப் பொருட்களை ஒரே இடத்தில் நிதானம், நியாயம், உத்தரவாதத்துடன் மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரே ஸ்தாபனம்.

சுந்தர்சன்

மகதிபசந்தை முன்பாக

பிரதான வீதி,

மானியபாய்.

தொலைபேசி இல : 021 2222751

021 4591569

தொலைநகல் : 021 2222751

with best compliments from...

ஆயுள் காப்பீட்டுக் கட்டுத்தாபனம் (இலங்கை) வரை
காக்கும் கரங்கள்

The Hands that Protect

LIC

Life Insurance Corporation (Lanka) Ltd.

யாழ் அலுவலகம்
என்றும் உங்கள் பாதுகாவலன்

யாழ்ப்பாணக் கிளை:

ஆர். ஜி. கட்டடம்

1வது மாடி.

இல.55, கன்னாதிட்டி நோட்.

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி இல : 021 2226325

021 2226326

e-mail : www.liclanka.com

வேதாந்தத் தெளிவு!

சைவ சித்தாந்தம்

பா. சீபா உமா
கணிதப் பிரிவு,
உஆம் வருடம்.

வேத சிரசுகளாகிய உபநிஷதங்களை வேதாந்தம்
என்று வழங்குவது உயர்ந்தோர் ஆசாரம்.

வேதாந்தமாக்களுக்கு இப்போதுள்ள நிலை பந்தநிலை; இது மாவிறுதல் அடையும் நிலை; இந்த நிலை உண்டாகும் அறிவு சுத்தமான அறிவன்று. சீவாத்மாக்களுக்கு சீவத்தும் போய்ச் சிவத்துவம் பிறக்கும் நிலை ஒன்று உண்டு; அந்த நிலையே சொந்த நிலை; நித்தியமான நிலை; முத்தி நிலை. அந்நிலையில் உளதாகும். அறிவு சுத்தமான அறிவு. பந்த நிலையில் பொருள்கள் பலவாய்த் தோன்றும்; முத்தி நிலையிற் பொருள் ஒன்றே. முத்தி நிலையிற் சீவன் தன்னைச் சிவனாய்க் காணும். சிவம் சத்து எனப்படும் “யாவையுஞ் சூனியம் சத்தெதிர்.” சிவத்துக்கு எதிரில் இரண்டாவதொரு பொருள் இல்லை; எல்லாம் சிவம். இரவில் நட்சத்திரங்கள் பலவாய்த் தோன்றுகின்றன. விடிந்தபின் சூரியனெதிரில் அவைகள் இல்லை. சூரியன் ஒன்றே, அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்த் தோன்றுகிறது. நட்சத்திரங்கள் சீவாத்துமாக்கள்; சூரியன் சத்தாகிய சிவம். இரவு பந்தநிலை; பகல் முத்தி நிலை. என்றிங்ஙனம் உவம அளவையியல் வைத்தும் பொருள் விசாரம் செய்வது சாத்திர மரபு. பந்த நிலையில் பொருள் பலவாதலும், முத்தி நிலையிற் பொருள் ஒன்றேயாதலும் வேதாந்தம் ஆகிய உபநிஷதங்கள் கண்ட உண்மை உண்மையை, ஐயற்று, வினாவிடை செய்து தெளிதல் வேண்டும். அப்படித் தெளிந்த வழிதான், உண்மை அனுபவம் ஆகும். முத்திநிலையிற் பொருள் ஒன்றே என்று, வேதாந்தங்கண்ட உண்மையை, ஐயற்றுத் தெளிந்தது சிவாகமம். சிவாகமம் சிவானுபவம்; அதுவே சித்தாந்தம்.

பந்த நிலையில் பலவாகிய பொருள்கள் எவை? முத்தி நிலையிற் சிவமேயாய், ஒன்றேயான பொருள் எது? பந்த நிலை இடையில் வந்ததா? இயல்பா? சீவனும் சிவனும் ஒன்றா? வேறா? சிவன்தான்,

சீவனாய்ப் பின் சிவன் ஆனதா? அப்படியானால், மீண்டும் மீண்டும் சிவன் சீவன் ஆகாதா? சீவனுக்கம் சிவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு எப்படிப்பட்டது? என்றிங்ஙனம் ஆயிரக்கணக்கான வினாக்கள்.

“முத்தி நிலையிற் பொருள் ஒன்றே” என்ற உண்மையை அநுபவஞ் செய்யும் வழி எழும். சிவாகமமாகிய சித்தாந்தம், கோடிக் கணக்கான எத்தனை வினாக்களுக்கும் விடை செய்து, வேதாந்த உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தும். எனவேதான், சித்தாந்தம் வேதாந்தத் தெளிவு எனப்படுகிறது. வேதாந்தமாகிய உபநிஷதங்கள் முழுவதையும் அங்கீகரித்து, வேதாந்த உண்மையைத் தெளிவு செய்வது, சிவாகமமாகிய சித்தாந்தம் ஒன்றுமேயாம். சீவ சிவ சம்பந்தம் சைவம். இச் சம்பந்தம் பந்த நிலையில் துவைதம் முத்தி நிலையில் அத்வைதம். சித்தாந்தம் ஒன்று தானே, முத்தி நிலையில் சைவமாகிய அத்வைதத்தை ஐயந்திரிபுறச் சொல்ல வல்லது. அதனாலே தான் சுத்தாத்வைத சைவ சித்தாந்தம் என்று அது வழங்குகின்றது.

வேதாந்தம் பேசுகின்ற - முத்திநிலையிற் பொருள் ஒன்றேயான அத்வைத உண்மையறிவு, வேதாந்தத்தின் பூர்வ பாகமான கர்மகாண்டத் தினாலேயே சித்திப்பது; ஒரு கணித உண்மை எத்தனையோ கிரியைகள் செய்த பின்பே வெளிப்படுகிறது. அவ்வாறே தான் உண்மை ஞானம், கர்மகாண்டமான கிரியைகளினாலே தான் வெளிப்படும். “கிரியை என மருவுமவை யாவும் ஞானம், கிடைத்தற்கு நிமித்தம்.” உலக போகங்களின் பொய்ம்மைகள், நாடோறும் செய்து வரும் வைதீகக் கிரியைகளினால் ஒருவனுக்குப் புலனாகும். அதனாலே பொய்ப்போகங்களில் உவர்ப்பு உண்டாகும். உண்டாய் வழியும் “நான்” போகாது “நான்” போகாத வழி ஞானம் உண்டாகாது. நாம்

செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் உடன் நின்று செய்விக்கும் தெய்வத்தை நாம் உணருவதில்லை. பல்வேறு தெய்வங்கள் வேதத்திற் பேசப்படுகின்றன. அத்தெய்வங்கள் சிவத்தின் அனுட்டானங்கள்; உத்தியோகத் தெய்வங்கள் நம்மை நடத்தும் தெய்வங்கள். தவத்தால் நம்மை நடத்தும் தெய்வங்கள் நாம் நேரே காணவேண்டும். ஒவ்வொரு செயலையும் தெய்வம் நடத்துவதையும், நாம் வெறுங்கருவியாதலையும் காண்போமாயின், நமக்கு கோபுரந் தாங்கிகளின் நிலை ஏற்படும். 'நம், செயலாவது யாதொன்றும் இல்லை' என்ற உண்மை புலப்படும். கோபுரந்தாங்கிப் பதுமைகளா, மகா பெரிய கோபுரத்தை முதுகு வளைந்து சுமக்கின்றன! அந்தப் பதுமைகள் தாங்கள் தாமே சுமக்கின்றன என்ற பாவனையினாலேயே வீண் கர்வம் கொள்கின்றன. நாம் நம் செயலை நடத்தும் தெய்வத்தைக் கண்டு விட்டோமானால், நாம் செய்கின்றோம் என்ற வீண் பாவம் போய், நாணுதல் செய்வோம். அந்த நாணம் பிறந்தபிறகு தான் - 'நான்' போய் - ஞானம் உதிக்கும். இந்த ஞானந்தான், பொருள் ஒன்றே என்ற அத்தைவத உண்மையை அறியும். உலக போகங்களில் பொய்மையைக் காட்டும் வைதிகக் கிரியைகளும் 'நான்' என்பதை போக்கடிக்கத் தவத்தின் வழிதுறைகளும் பேசுவது கர்மகாண்டமே. கர்ம காண்டத்தால் வரும் ஞானமே நிலையான உண்மை ஞானம்.

வேதம் ஞான கண்டமும் ஞானகண்டத்திற்கு நிறுத்தமாகிய கருமகாண்டமும் என இரு வகை. வேதத்திற்கு அங்கம் ஆறு. அவை; சிட்சை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோ விசிதி, சோதிடம் என்பன. வேதத்திற்கு உபாங்கங்கள் நான்கு அவை: புராணம், நியாயம், மீமாஞ்சை, மிருதி என்பன. புராணத்துக்குள் இதிகாசம் அடங்கும். மீமாஞ்சை பூர்வ மீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சை என இரு வகைப்படும். பூர்வ மீமாஞ்சை வேதத்தின் கருமகாண்ட விளக்கம். உத்தரமீமாஞ்சை வேதத்தின் ஞான காண்மான வேதாந்தத்தின் விளக்கம். அதனாலே உத்தர மீமாஞ்சை வேதாந்தம் எனவும்படும். வேதத்தின் கருமகாண்ட ஞானகாண்டங்களையும் வேதத்தின் அங்கங்கள் உபாங்கங்களையும் ஒரு அகரமுந்தவறாமல் ஏற்றுக் கொண்டு பொருள் ஒன்றே என்ற வேதாந்த உண்மையைத் தெளிவு செய்து சாதிப்பது சித்தாந்தம்

ஒன்றே.

எத்தனையோ சமயங்கள், அங்க உபாங்கங்களோடு சூடிய வேதத்தைச் சித்திரவதை செய்து, ஓரோர் பகுதியை ஏற்றுக் கொண்டு, ஏனைய பகுதிகளை நிரந்தனை செய்து, தனித்தனி தாமே வேதத்தைக் கைக்கொள்ளும்வைதிக சமயமொன்று சொல்லித் தம்முட்கலாம் விளைகின்றன. வேதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஏற்று, ஏனைய பகுதிகளோடு கலாம் விளைக்கஞ் சமயச் சண்டைகள், கண்ணும் வாயும் மூக்குங் காதும் தனித்தனி தாமே முழு மனிதன் என்று கலாம் விளைப்பதை ஒக்கும். வேதம் முழுவதையுங் கைக் கொள்ளாமையும், வேதத்தின் பேரால் தம்முட்கலாம் விளைப்பதுமே அவைகள். அவைதிக சமயங்கள் என்பதற்கு அடையாளம்.

"தம்முட் புணராமை கேளாம் புறன்". வேதம், அங்க உபாங்ககளையும் மாறினமை கண்டு, ஏற்றுக் கொண்ட சைவசித்தாந்தம் ஒன்றுமே, ஒவ்வொரு பாகத்தைத் துண்டித்தெழுந்து மாறுபடுகின்ற, அவைதிக சமயங்களை அடக்கி வைதிக நெறியிற் செல்ல வழிகாட்ட வல்லது.

பாரத தேசம் வேதத்தின் நம்பிக்கை உள்ள தேசம். வேத நம்பிக்கை இரத்தத்திற்கு செறிந்து விட்டது. வேதத்தை விலகி எழும் எந்தச் சமயமும் பாரதத்தில் நிலைப்பது அரிது. ஒரு காலத்திலே, இக்காலத்திலே போல ஒரு நெறி மறந்து, கர்மகாண்டத்தைப் பிறழ உணர்ந்து, கொலைக்கள வேள்வியே எங்கும் மலிந்து பாரதம் அதோகதி அடைந்திருந்தது. வேதநெறி மறந்த பிராமண அதிகாரம் தலைக்கு மீறி நின்றது. அந்தச் சமயத்திற் சீர்திருத்தக் காரரான புத்தர் தோன்றி சீவகாருண்யம் போதித்தார். இப்பொழுது நாமெல்லாம் மகாத்மாவின் போதனைகளில் ஈடுபடுவதுபோல புத்தரின் போதனையில் உலகம் ஈடுபட்டது. வேதத்தை விலகி ஒரு சமயம் உண்டானது. புத்தரிற் போல வேதத்திலும் பற்றுள்ள பாரதத்தின் இயல்பை அறிந்த மற்றொரு சீர்திருத்தக்காரர் புத்தர் கொள்ளையைக் கைக்கொள்வார் போன்று காட்டிக், கர்ம காண்டத்தை அவ்வளவு பொருள் செய்யாது, ஞான காண்டத்திலும் சில பகுதியையே ஏற்றுக் கொண்டு, புத்தரின் நிர்வாணத்தை நிற்குண்ப் பிரம்மாக்கீச, சனங்கள் சென்ற வழியிற்சென்ற, வேத உபநிஷதங்கள் பிரமாணங் காட்டிப் போதிப்பார் ஆயினார். அந்தப்

போதனை, புத்தர் போலக் கரும காண்டத்தைப் பொருள் செய்யாததாய், நிர்வாணத்தை இன்னும் நல்ல முறையிற் காட்டுவதாய், இரத்தத்தில் ஊறிய உபநிஷதங்களைக் கொள்வதாயிருந்தது. அதனாலே, புத்தர் வழி சென்ற பாரதம் அதற்கு மாறில்லாத மற்றொரு வழியை, வேதவழியென்று பின்பற்றியது. அவ்வழி, இன்று 'வேதாந்தம்' என்ற பெயராற் சொல்லப்படுகின்றது. அன்றைக்கு அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டுமோ என்பது சிந்தனைக்குரியது. புத்தத்தை மாற்றஞ் செய்ய எழுந்த வேதாந்தம், வேதத்தின் இரு காண்டங்களுக்கும்,

அங்க உபாங்கங்களுக்கும், மாறுபடாத வகையில், தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் வேதாந்தத் தெளிவு சைவ சித்தாந்தம் ஆகும். அது திருமூலருக்கும், அவர் மரபின் வந்த தாயுமான வருக்கும் ஒத்த முடிவு.

“பிறிவரும்

அத்துவிதமாகுள் சிறப்பினதாய்
வேதாந்தத் தெளிவாஞ்
சைவ சித்தாந்தத் திறனிங்குத்
தெரிக்கலுற்றாம்”

என்கின்றது சிவப்பிரகாசம்.

உன்னை நீ அறிவாய்....

நன்றி.

ஈ-ஐகேசி வெள்ளி மலர்

(பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை)

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்

சி - பாலமுரளி
2 ஆம் வருடம்
WR. B.

“தோன்றிப் புகழொடு தோன்றுக அகீதினார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று”

என்ற பொய்யா மொழிப் புலவரின் கூற்றுக்கு இலக்கணமாகவும் இலக்கியமாகவும் திகழ்ந்தவர் நாவலர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலே சைவமும், தமிழும் தளர்வுற்ற போதும் பல இந்துக்கள் பிற சமயத்தில் புகுந்தனர். இவ்வேளை சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க 1822ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே கந்தப்பிள்ளை சிவகாமி தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் நாவலர். இளமையிலே ஆறுமுகம் என்ற பெயரை தனதாகக் கொண்ட நாவலர் தமது இளமைக் கல்வியை இருபாலைச் சேனாதிராஜ முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர், ஆகியோரிடம் இலக்கண, இலக்கியங்களை கற்றுத் தேர்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் பீற்றர் பேர்சிவல் என்பவர் அதிபராக இருந்த காலத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். விவிலிய நூலை தமிழிலே மொழி பெயர்த்த பெருமை நாவலர் அவர்களைச் சாரும். இக்காலத்தில் பீற்றர் பேர்சிவல் ஊர் ஊராகச் சென்று சைவத்திற்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்தபோது 1848ம் ஆண்டு தமது ஆசிரியத் தொழிலை உதறி சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க தனது பதவியைத் துறந்தார்.

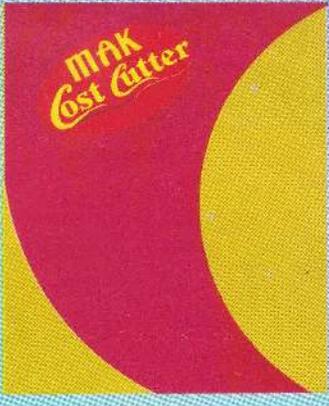
மதம் மாறிய சுதேசிகளை மீண்டும் சைவசமயத்திற்கு மதம் மாற்ற நாவலர் பணிபுரிந்தார். இந்துக்களை அழைத்து சைவ சமயத்தின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறினார். நாவலர் தமது முதல் பிரசங்கத்தை யாழ்ப்பாண வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் ஆரம்பித்தார். நாவன்மை மிகுந்த நாவலரின் சொற்புலமையைக் கண்டு, திருவாவடுதுறை ஆதீனம் நாவலர் என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. நாவலர் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழகத்திலும் வித்தயாசாலைகளை அமைத்து சைவப் பணிபுரிந்தார்.

“நல்லை நகர் நாவலர் பிறந்திலேரல் சொல்லு
நயிவெங்கலை சுருதி எங்கலை”

என்ற சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் கூற்று சாலப் பொருத்தம். கஞ்சித் தொட்டித் தரும் செய்தமை, அச்சியந்திரசாலைகள் மூலம் சைவத் தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டமை, நாவலரின் பணி என்றால் மிகையாகாது.

1879ம் ஆண்டு பிரமாதி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 21ம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்த நாவலரின் பணி என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கட்டுமாக.

அறம்செய்ய விரும்பு
ஆறுவது சிவம்...

எங்கள்
நேரத்தை மீதப்படுத்தி,
வாழ்க்கைச் செலவைக்
குறைப்போம்!

MAK
Cost Cutter

Super Market

#484, HOSPITAL ROAD, JAFFNA.
T.P NO: 021-222 9717

சர்க்கார்

ஆதிபந்திய தலைநகரில்
கிழக்கிலே சர்க்காரால்
புதுபண்ணப்பட்டது

MAK
Cost Cutter

Market

MAK
Cost Cutter

எது திருப்தி ?

ச.கஜேந்திராதேவி,

2 ஆம் வருடம்,

WR. A.

ஒரு மனிதன் தான் வாழுகின்ற காலத்தில் மன நிறைவுடன் வாழ்ந்திடவே முயலுகின்றான். அந்த நிறைவினைப்பெற சமயநெறிகளை வகுத்து வழிபடுகின்றான். எமது நாட்டில் எந்தச் சமயத்தையும் பின்பற்ற உரிமையுண்டு என்பது சட்டம். ஆனால் எமக்கு எந்தச் சமயநெறி மனதுக்கு சாந்தியும் நிம்மதியும் அளிக்கின்றதோ. அந்த சமயத்தையே பின்பற்றுகின்றோம்.

வாழ்க்கையில் எமக்கு பல்வேறுவிதமான தேவைகள் உண்டு. அவை அனைத்தும் கிடைத்தாலும் திருப்தி அடைந்து விடுமா? மனிதமனம்! அநேகமானவர்கள் அதிருப்தியில்தான் உள்ளார்கள். இதனை செந்நாப்போதார்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

எனக்கூறியிருக்கின்றார்.

திருப்தி என்பது பொருளின் சிறப்பில் அமைந்து இருக்கவில்லை. அது மனதில் விளைகின்ற விளைவு. நாம் திருப்தியுடன் இனிது வாழ வேண்டும். ஆனால் அதற்கு என்ன செய்யலாம்?

நாங்கள் எம்மிலும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களைக் கண்டு ஏதோ கடவுள் நமக்கு இவ்வளவு ஏனும் தந்துள்ளாரே. என நினைத்து இருக்கப்பழக வேண்டும். இதனையே -

“போதும் என்ற மனமே

பொன் செய்யும் மருந்து” என்பர்.

நாங்கள் இன்று காலையில் எந்தவிதமான நோய்களும் இன்றி படுக்கையிலிருந்து சுகமாக எழுந்திருப்போமேயானால் இந்த வாரத்தில் வியாதியினால் மரணத்தை எதிர் பார்த்திருக்கும் 10 இலட்சம் மக்களைப் பார்க்கிலும் பாக்கியசாலிகளே. எனவே இந்த வகையில் திருப்தி அடையுங்கள்.

குடிசையில் வாழ்பவன் வீடின்றி மரத்தடியில் மழையிலே நனைந்து வெய்யிலிலே வாடுபவனைக் கண்டிருப்பீர்கள். நீங்கள் சாப்பிட உணவும் உடுக்க உடைகளும் உறங்குவதற்கு வீடும் உங்களுக்கும் இருக்கின்றதுதானே வாடகை வீடாவது உண்டு தானே அப்படியானால் உலக சனத்தொகையில் 75% மாணமக்களை விடவும் நீங்கள் பாக்கியசாலிகள் தானே எனவே திருப்தியடையலாம்.

கிடைத்த பொருளைக்கண்டு இதுவாவது கிடைத்ததே என்று திருப்தி அடைவதே அறிவுடைமை அவ்வாறு திருப்தி அடைகின்றவனுக்கே இறைவனும் அருளுவான். ஆனால் குமரகுருபரர் மனிதனானவன் ஒரேயொரு விடயத்தில் மட்டும் திருப்தி அடையக் கூடாது என்கிறார். அதாவது கல்வியறிவு குறைந்தவன் தம்மினும் மேலான கல்வியாளரைக் கண்டு நாமும் அவர்போல கல்விநலம் பெறுதல் வேண்டும் என நினைக்கவேண்டும் என்கிறார்.

இதனை -

தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை

அம்மா! பெரிதென்றகமகிழ்க தம்மினாங்

கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றவெல்லாம்

என்றே இவர்க்கு நாம் என்று கூறுகிறார்.

ஆனாலும் இன்று உலக சனத்தொகையில் 200 கோடி மக்கள் எழுதவாசிக்கத்தெரியாதவர்களாக உள்ளார்கள். இந்தச் செய்தியினை நீங்கள் வாசித்து புரிந்து கொள்கின்றீர்களானால் நீங்கள் சிறந்தவர்களே எனவே இந்த வகையிலும் திருப்தி அடையலாம்.

இன்று எமது நாட்டில் யுத்தப்பயங்கரம் உண்டு. ஆனால் உலகிலுள்ள 50 கோடி மக்கள் யுத்த பயங்கரத்தினாலும் பசி பஞ்சம் பட்டினியாலும் அல்லற்படுகின்றார்கள். இவர்களை கூடவும் நீங்கள் திருப்தி அடைய வேண்டியவர்களே.

பொருளுடையானுக்கும் திருப்தி இல்லை கல்வி கற்பவனுக்கும் திருப்தி இல்லை. உலகத்தோடு ஒட்டி வாழ முடிவதில்லையே ஏன்? அவன் தன்சுயநலம் காரணமாகச் சமூகத்துடன் இயைபாக்கம் பெறாது சமூகத்துடன் கூடிவாழாது இருப்பதனாலேயே ஆகும். இதனையே வள்ளுவர்

**“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல் பலகற்று
கல்லார் அறிவிலாதார்”** என்கிறார்.

இந்த வகையிலும் மனிதன் திருப்திகாண வில்லை இன்று ஒரு நாடு அஞ்சும் அளவிற்கு ஆயுதபலம் உண்டு. பரஸ்பரநம்பிக்கை அற்றுப்போய் ஆங்காங்கே யுத்தப்பயங்கரம். ஆனாலும் உலகின் ஓர் மூலையில் அன்பின் குரல் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. இதனையே பலரும் ...

“அன்பும் சிவமும் இரண்டல்ல” - திருமூலர்

“கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டறியாதன
கண்டேன்” - நாவுக்கரசர்.

உமாபதி சிவாச்சாரியாரும் அரிசி வெந்து அன்னம் ஆகும் வரை நெருப்பு எவ்வாறு அவசியமோ அதுபோல் உனக்குள் நிறைந்து இருக்கும் தெய்வீகத்தை நீ எப்பொழுது உணர்வாயோ அப்போது நீ நிறைவுடையவனாகிராய் உண்மை நிலவும் இடத்தில் தெய்வீகம் இருக்கும். தெய்வீகம் உள்ள இடத்தில் ஆனந்தம் இருக்கும். ஆனந்தம்தானே வாழ்வின் நிறைவு. உலகின் எல்லா ஜீவராசிகளும் விரும்பும் ஒன்று ஆனந்தமே. அதுவே திருப்தி எனக் கூறியுள்ளார். உமாபதி சிவாச்சாரியார் -

**“நலமில்ன் நண்ணார்க்கு நண்ணார்க்கு நல்லன்
சலமில்ன் பேர் சங்கரன்”.** என்கிறது. சேந்தனாரின் திருப்பல்லாண்டில்

**“அண்டங் கடந்த பொருள்
அளவில்லாதோதர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள்”** என்பார்.

சமயம் செய்யும் போதானைகள் தான் ஆத்மீக திருப்தியை உண்டாக்கிறது. ஆன்ம சுகத்தை நல்கும் அது பைபிள் ஆக இருக்கலாம். கீதையோ குர் ஆன் ஆகவோ இருக்கலாம். அவற்றினை நாம் கற்றுக் கேட்டு ஒதியும் வாழ்வில் திருப்தி அடைவோமா. கல்வியின் இறுதி இலக்கு ஒழுக்கம் அறிவின் இறுதி இலக்கு அன்பு ஆகும்.

- (சத்தியசாயி பாபர்)

போதும் என்ற மனமே பொன் செய்.

இந்துக் கலைக்கோட்பாட்டின் சிறப்பியல்புகள்

பா.பிரதீபன்
உடற்கல்வி,
2 ஆம் வருடம்.

கலை என்ற சொல் “கல்” என்ற வேர்ச்சொல் “ஐ” என்ற தொழிற் பெயர் விசுதி கொண்டு கலை ஆகின்றது. கல் என்பது அகழ்தல் அல்லது தோண்டதல் எனப் பொருள்படும். அதாவது உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள அழகுணர்வை அகழ்ந்து வெளிப்படுத்துவதே கலை எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. சேந்தன் திவாகர நிகண்டில் கலை என்ற சொல்லும் கல்வி என்ற பொருட் பட அடையாளம் காணப்படுகின்றது. கலை என்ற பதப்பிரயோகம் முதன் முதலில் சங்க மருவிய காலத்திற்குரிய சிலப்பதிகாரத்தில் அடையாளம் காணப்படுகின்றது. “எண்ணெண் கலைகள் இசைந்து உடன்போக” , “எண்ணெண் கலைகள் இருபது விதியும்” என்று கூறப்படுகின்றது.

கலை பற்றி பல்வேறு வரைவிலக்கணத்தையும் கருத்து விளக்கங்களையும் பல்வேறு கீழைத்தேச மேலைத்தேச அழகியலாளர்களும் சிந்தனையாளர்களும் முன்வைத்துள்ளனர். மாக்கிசினதும் எங்கல்சினதும் கருத்தில் கலையானது சமூகயதார்த்தத்தையே பிரதிபலிப்பதாயும் உள்ளவாறே பொருளாதார அமைப்பு முறையைப் பிரதிபலிப்பதாயும் புரட்சிக்கு கூர்மை உண்டுவதாயும் அமையவேண்டும் என்கின்றனர். வரலாற்றில் கலை என்பது “போலச் செய்தல்” என்றவாறாகக் கருதப்பட்டது. சிலைகள் , சிற்பங்கள் மனித உயிரினங்கள் போலச் செய்யப்பட்டவை என்றும், நாடகங்கள் மனிதநடத்தை போல வடிவமைக்கப்பட்டவை என்றும் சங்கீதம் பிரபஞ்ச அமைதி போன்றதொன்றாக அமையப்பெற்றவை என்றும் கருதப்பட்டன. கலை பற்றி ரவீந்திரநாத் தாகூர் கூறும் பொழுது ‘கலை கருத்தின் உறைவிடம்’ ‘அழகின் பிறப்பிடம்’ “இன்பம் அதன்பயன்” கலையானது தன்னலமும் பழிவாங்கலும் நிறைந்த உலகைவிட்டு நம்மை அப்பால் அழைத்துச் செல்வது. என்கிறார். கலாயோகி ஆனந்தக்குமார சுவாமி கலைபற்றிக் கூறும் பொழுது “கலை அனுபவமும் சமய அனுபவமும் இரட்டைக்குழந்தைகள்” என்கிறார். எனவே கலை என்பது கூடுதல் குறைதல் இன்றி எப்பொழுதும் அளவுப் பொருத்தத் தோடு அமைந்திருப்பின் அந்த அமைப்பு கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் இயல்புடையதாகத் தன்னுள் அடக்கி இருக்கும் ஒன்று எனலாம்.

இந்துக்கலை கோட்பாட்டின் சிறப்பான தன்மைகளை எடுத்து நோக்கும்போது முதலில் இந்துக்கலைகளின் சிறப்பான ஒருதன்மை

“அனாமதேயம்” ஆகும். அதாவது இந்துக் கலைப் படைப்பை வரைந்தவர் யார் என்று குறிப்பிடமுடியாத அளவிற்கு சிறப்புத்தன்மை வாய்ந்தவை. கலையானது இந்தியப்பெருங்கண்டத்தில் சிந்துவெளி நாகரிகத்திலிருந்து வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. ஆனாலும் இக்கலைகள் சமயம் சார்ந்ததாகவும் சாராததாகவும் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. இவற்றுள் சமயம் சார்ந்த கலைகளே பெரிதும் ஆராயப்படுகின்றன. கலைவடிவங்களை இரண்டு வகைக்குள் அடக்கலாம். அதாவது நுண்கலைகள், நுண்கலைகள் சாராதவை என்பனவாகும். ஒருவன் முன்பு அனுபவித்த ஓர் உணர்வை தன்னுள்ளத்தில் மீண்டும் எழுப்பி அசைவுகள் கோடுகள் வர்ணங்கள் ஒலிகள் மூலம் அந்த உணர்வை பிறரும் உணரும்படி செய்ய வேண்டும். இதுவே கலையின் செயலாகும்.

கலைகள் இறைவனிடத்திலிருந்துதான் பிறந்தன என்ற கருத்துடையவர்கள் இந்தியர்கள். உதாரணமாக கூத்துக்கலை பிரம்மதேவனால் உலகிற்கு வழங்கப்பட்டது. என நாட்டியஸ்திரம் கூறுகிறது. சிவன் தாண்டவ மூர்த்தி, நடராஜன், கூத்தன் என அழைக்கப்படுகின்றான். ஏனெனில் இத்தெய்வத்தினூடாகவே ஆடற்கலை உலகிற்கு வழங்கப்பட்டது. கலைகள் எல்லாம் இறைவனின் பிரசாதம் எனக்கொள்ளப்படுவது உலகத்து அனுபூதிமான்களின் கருத்தாகும். “சிவானுபவம்” எங்கே பிறக்கின்றதோ அங்கேதான் கலைகளும் முகிழ்கின்றன என்ற கொள்கைப்படி நம் ஆன்றோர் கலைகளுக்கும் புனிதமான தெய்வீக தோற்றம் கற்பித்துள்ளனர். இதனையே நாட்டிய சாஸ்திரம்

வலியுறுத்துகிறது. வேதாந்திகள் கூட நாம் கண்ட மெய்ப்பொருளைக் கலைவடிவில் காட்ட முயன்றுள்ளனர். பிரமத்தின் உண்மை நிலையை கற்கள் மூலம் காட்டும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் சிற்பிகள் என்ற கருத்து வேதாந்திகளிடம் உண்டு. இந்துக் கலைகள் வீடுபேற்றிற்குரிய சாதனங்களாகத் தொன்று தொட்டு பயின்று வருகின்றன.

இந்தியக்கலைகள் குறித்து *MULKRAJA NAND* என்பவர் கூறும் கருத்து மிகமுக்கியமானது. இந்தியக் கலைகளின் கண்ணே மாறுதலடைய ஒரு சமய நோக்கமுண்டு. மனித வாழ்க்கையின் எல்லாத்தன்மைகளுக்கும் தெய்வீகக்கருத்தே கொள்ளப்படுகிறது. கலைப்பொருட்களாகக் காட்டப்படும் உருவங்கள் எல்லாம் இயற்கையிலிருந்து எடுக்கப்படுவனவாயினும் அவை விண்ணுலக வாழ்வின் இயல்பினைக் காட்டும் தன்மை உள்ளனவாக அமைகின்றன. ஓவியத்திலாயினும் சிலை உருவிலாயினும் மட்குடத்திலாயினும் சிறிய ஓர் உருவமாயினும் மனிதன் கடவுளை எப்பொருளிலும் காண்கிறான் என்னும் உண்மையை விளக்குவதுமன்றி கடவுள் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் ஒரு தெய்வீக இயல்பினை அளித்திருக்கிறார் என்னும் செய்தியை மனிதனுக்கு அறிவிப்பதாகின்றது.

இந்துக் கலைகள் குறியீட்டுத்தன்மை வாய்ந்தவை. இங்கு வலைகளின் இறுதி உணர்வு குறியீட்டினூடாக உணர்த்தப்படுகிறது. இந்தக் குறியீட்டை நாம் ஆலயங்களில் காணும் விக் கிரகங்களில் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக தட்சணாமூர்த்தி திரு உருவத்தினை எடுத்து நோக்கும் போது சின்புத்திரை என்ற குறியீட்டின் மூலம் பல உட்பொருட்களை உணர்த்தி நிற்பதைக் காண முடிகிறது. அதாவது ஆன்மாவானது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்று கூறப்படுகின்ற மும் மலங்களிலிருந்து பிரிந்து பதியாகிய இறைவனை அடைதல் வேண்டும் என்ற கருத்தினை உணர்த்தி நிற்பதைக் காண முடிகின்றது.

ஆலயம் என்பது ஆண்டவனின் அருள் சுரக்கும் நிலையமாக மட்டுமன்றி நுண்கலைகளின் உறைவிடமாகவும் கலை வளர்க்கும் அரங்கமாகவும் இருந்த வந்துள்ளது. கட்டடக்கலையில் கைதேர்ந்த ஸ்தபதி தொடக்கம் பூமாலை தொடுப்போன் வரை ஆலயத்தின் அரவணைப்பிலேயே வளர்ந்து வந்துள்ளனர். ஆலயம் வழிபாட்டிற்குரிய

இன்றியமையாதது இறைவன் திருவுருவம். இதனை அமைக்கும் கலை விக் கிரகக் கலையாகும். இக்கலையை அறிந்து படைப்பவர்கள் சிற்பிகள். இதனால் எழுந்ததுதான் கட்டடக்கலை என பே.சி.பிரெளன் கூறுகின்றார். கலைகளினூடாக இறைவனைக் காணமுடியும் என்பது இந்து சமயத்தின் ஆழமான கருத்தாகும். கலை வடிவினனாய், கலைப்பிரியனாய், கலை ஆதரவாழனாய் விளங்கும் இறைவனை வழிபாடு செய்யும் முறைகளில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுவது கலைகளே.

கடவுளிடம் மனிதரையும் மனிதரிடம் கடவுளையும் இசைய வைப்பதே இசை எனலாம். இசை வடிவமே இறைவன் என்பர். அதனால்தான் இறைவனை நாதப்பிரமம் என்பர். அப்பர் சுவாமிகள் "ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய் நீயே" என்றும் சுந்தரர் "ஏழிசையாய் இயற்பயனாய்..." என்றும் கூறுவதிலிருந்து அறிய முடியும். இசை ஆழம் காணமுடியாதது. அளக்கும் வார்த்தைகட்கு அப்பாற்பட்டது. எம்மையெல்லாம் எல்லையற்ற பரம்பொருளிடம் அழைத்துச் சென்று சிலவினாடிகளாவதுகளிக்கச் செய்கிறது என்பர் *Carlyle* எனும் அறிஞர். பகவத் கீதையிலும் பகவான் "வேதங்களுக்குள் நான் சாமவேதம்" எனக் கூறுகின்றார். இசை ஞானியாகிய நாரத முனிவர் தேவலோகத்து இசைக்கலையை பூலோகத்துக்கு எடுத்துவந்து மாந்தர்களுக்குப் போதித்தார். "கந்தர்வர்களே தேவலோகத்து இசைக்கலைஞர்கள்" இவர்களால் போற்றப்பட்டு வளர்க்கப்பட்ட இசை பற்றிக் கூறும் நூலே கந்தர்வவேதம் ஆகும் என *Macdonell* குறிப்பிடுகிறார்.

இந்துதர்மம் இல்லற தர்மத்தை வலியுறுத்துகிறது. சிற்பங்களிலும், ஓவியங்களிலும், இசை, நடனம், நாடகம் என்பவற்றிலும் இதனைப் பரக்கக் காண்கின்றோம். சிவலிங்க வடிவம், சோமஸ்கந்த வடிவம், அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவம், லக்ஷ்மி நாராயண வடிவம் என்பன இல்லற தர்மத்தை போற்றுவனவாயுள்ளன. இந்துக்களது கலையின் மற்றுமொரு சிறப்பியல்பு நாற்புருடார்த்தங்களை எய்துவதாக அமைய வேண்டும். காவ்யா அலங்காரம் என்ற நூல் சிறந்ததொரு காவியம், தர்மம், அர்த்தம், மோட்சம் பிறகலைகளின் இன்பத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

நுண்கலைகள் ஒவ்வொன்றும் அதிகம் வேறுபடுத்திக் காணமுடியாத அளவிற்கு ஒன்றி லொன்று தங்கி இணைந்து இணைபிரியாததொடர்பு கொண்டுள்ளமையும் ஆங்காங்கே கண்டுகொள்ள லாம். மேலும் கலைகளின் தோற்றத்திற்கு தெய்வீக உற்பத்தி கற்பித்து இறைவனோடு அவற்றிற்குள்ள இன்றியமையாத் தொடர்பையும் வலியுறுத்தி ஆன்மாக்களின் இறுதி இலட்சியமான வீடுபேற்று நிலைக்குரிய சாதனமாக கலைகள் விளங்குவதையும் அறிய முடிகிறது. இறைவன் மனிதனைப் படைக்க மனிதன் கலைகளைப் படைத்து அதன் மூலம் இறைவனைக் காட்ட முயல்கிறான். மறுபக்கம் அக்கலைகளை இறைவனோடு ஆன்மாவைச் சேர்க்கும் சாதனமாகவும் அமையுமாற்றைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

எனவேதொகுத்துநோக்கும்போது "கலை" என்பது மேலைத்தேச கீழைத்தேச சிந்தனையாளர் களால் வரையறுக்கப்பட்டிருக்க அது அனாம தேயமாகவும் பின் இறைவனிடமிருந்து தோற்றம் பெற்று கட்டடம், சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம், இசை,

நடனமாகவும் வளர்ச்சிபெற்று நாற்புருடார்த்தங் களைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் இந்துக்களின் கலைக் கோட்பாட்டில் சிறப்புப் பெற்றுக் காணப்படுகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள் :-

- 1) காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை
இந்துநாகரிகத்தில் கலை
பாரதி பதிப்பகம் யாழ்ப்பாணம்
- 2) DR.ஆனந்தகுமாரசுவாமி
சிவானந்தநடனம்
தமிழ் நாட்டு பாடநூல் நிறுவனம்
- 3) அன்னதா சங்கர் ராய்
கலை
சென்னை புக்ஸ் சென்ரர்
- 4) A.L.பஷாம்
வியத்தகு இந்தியா
- 5) க.நவரத்தினம்
தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்

அழகுற அமைவது கலைகள்
அதை இரசிப்பது மனிதனின் கடமை.

ANDRA

DIGITAL IMAGE

ஒவ்வொரு பிறிண்ட்

டிஜிட்டல் போர்ட்

டிஜிட்டல் கட்டவாட

டிஜிட்டல் பனர்கள்

மகசீன்கள்

கலண்டர்கள்

விசிற்பங்காட்

லேபிள்கள்

ஸ்டிக்கர்கள்

விளம்பர அட்டைகள்

அதி உயர் கணணி தொழில் நுட்பத்துடன் கூடிய அனைத்து பிறிண்ட் வகைகளின் தீர்வு.

கே.கே.எஸ் வீதி, உப்புமடம் சந்தி, கோண்டாவில்.

T.P - 0214590268 , 0776622981

ANDRA

DIGITAL IMAGE

DIGITAL BOARD

DIGITAL CUTOUT

DIGITAL BANNERS

OFFSET PRINT

8 அடி முதல் 400 அடி வரை

DIGITAL BOARD

DIGITAL CUTOUT

THE END OF THE WORLD

05 JAN 2020
2124

JANASHAKTHI *For* INSURANCE

**JANASHAKTHI
INSURANCE**

**May the light shine bright
on all your tomorrows**